

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Hình thành mặt trận trên Internet !!!

“Đà Nẵng: Lãnh đạo chết chùm vì mưa ra dự án” – “Phải chăng vấn đề môi trường sẽ làm cho chính quyền VN sụp đổ?” – “Tiến trình bạo lực hóa xã hội” – “Một số bất thường và khập khiễng trong đoạn video của tướng Trương Giang Long” – “Trao cờ máu cho toàn dân bám biển để đảng bám bờ” – “Tiền sư các đồng chí, các đồng chí tài quá đi” – “Bỏ tiền học lễ thì đạo đức xã hội sẽ ra sao?” – “Biểu tình là vũ khí đấu tranh chống cả TC xâm lược lẫn CSVN” – “Đấu đá nội bộ đảng: quân Nguyên Huỳnh Tiền Phong tố lại quân Nguyên Trịnh Văn Lâu”... Đây là một vài tiêu đề bài viết rút từ các trang mạng Anh Ba Sàm và Dân Làm Báo (cũng như nhiều trang mạng khác) mà bất cứ người Việt Nam nào hiện cũng có thể vào đọc và tải xuống thoải mái cũng như tự do chuyển tiếp trên không gian ảo, trên xa lộ thông tin toàn cầu. Việc này có được là nhờ thành tựu của các phương tiện truyền thông hiện đại. Sự xuất hiện của chúng từ cuối thế kỷ XX đã và đang phá vỡ bức tường bưng bít thông tin của các chế độ độc tài, nhất là độc tài cộng sản vốn từng tự hào là đã dựng được bức màn sắt ngăn chặn bước chân và hướng lòng của thần dân họ.

Nay thì những cuộc đấu đá quyền lực và tranh giành quyền lợi trong đảng Việt cộng, những vụ việc tham nhũng cướp bóc hay ăn chơi trụy lạc của đám quan chức nhà nước, những hành vi bạo lực công khai và lén lút, tàn nhẫn và đê hèn của lực lượng công an đủ loại, những âm mưu che giấu các vấn đề nghiêm trọng của đất nước từ chính trị, kinh tế, tài chính, đến an ninh, môi trường, quốc phòng của nhà cầm quyền (như nợ công vượt trần, thâm hụt đầu độc biển, dân Tàu xâm nhập cả nước...), những trò đánh phá đầy vu khống trắng trợn và xuyên tạc vô liêm sỉ của lãnh đạo VC và bộ máy tuyên truyền nhắm các nhà đấu tranh dân chủ, các chức sắc tôn giáo, các cộng đoàn tín hữu... tất cả đều đang được phơi bày trước nhân dân, bóc trần dưới ánh sáng của sự thật.

Thế nhưng, trong nỗi ám ảnh sợ bị lật đổ, với não trạng mù quáng quyết lấy tay che mặt trời, dựa trên nguyên tắc độc tài toàn trị là giữ vững ba chân kiềng của chế độ: bạo lực, bịt lấp và bịp lừa, nhất là che giấu những sự thật bất lợi cho việc thống trị xã hội, VC một đảng ra sức củng cố từng ngày nền pháp chế của nó theo hướng triệt tiêu tự do ngôn luận, bịt mồm bịt mắt bịt tai nhân dân, như ban hành Bộ luật HS với nhiều điều khoản rất mơ hồ và phản dân chủ, ban hành Luật báo chí vốn bổ sung liên lục để thêm siết chặt; ban hành Nghị định 72 về quản lý internet, ND 174 về chống tuyên truyền phản động....

Đảng khác, ngoài việc luôn gia tăng quân số lực lượng công an mạng, lực lượng dư luận viên, luôn thắt chặt sự kiểm soát trên gần cả ngàn báo in, báo nói, báo hình, báo điện tử, bộ Thông tin Truyền thông –dưới sự chỉ đạo của bộ Chính trị và ban Tuyên giáo Trung ương– hôm 17 tháng Giêng mới đây đã ban hành Thông tư 38 về “Quản lý thông tin xuyên biên giới”, trắng trợn yêu cầu chủ các mạng xã hội nước ngoài như Facebook, Youtube phải hợp tác với Bộ để chặn cái gọi là “thông tin xấu độc”, bằng không sẽ gánh chịu các biện pháp trừng phạt từ nhà nước CHXHCN Việt Nam!?! Chưa hết, hôm 21-03-2017, Trương Minh Tuấn, Bộ trưởng Bộ này, hung thần của các nhà báo, tên cai tù của tư tưởng nhân dân, còn triệu Đại sứ Hoa Kỳ tới, kêu gọi ông tác động sao cho các công ty Google (chủ sở hữu Youtube), Facebook thành lập văn phòng đại diện, cơ sở làm ăn tại Việt Nam, để đảng ta dễ ép buộc họ “xử lý những vấn đề liên quan đến pháp luật”, thủ pháp luật độc đoán lỗi thời mà cả thế giới đều lắc đầu ngao ngán và hết sức khinh bỉ. Trước đó Trương Minh Tuấn còn hỏi thúc các doanh nghiệp trong nước ngưng quảng cáo trên YouTube và Facebook lẫn các trang mạng xã hội khác (vốn từ lâu dành mọi sự dễ dàng cho họ), cho tới khi mọi thông tin “xấu độc” chống nhà cầm quyền và chế độ bị ngăn chặn. Nỗi lo đến quần trí và cách hành xử vô liêm sỉ lẫn lối bịch của VC như thế cũng dễ hiểu thôi. Vì theo các con số thống kê khác nhau được báo chí trong nước đưa ra, tính đến hết năm 2015, tỷ lệ người dùng Internet tại Việt Nam đã đạt 52% dân số, tương đương với hơn 49 triệu người. Và qua việc sử dụng các mạng xã hội tới mức 31%, trong đó Facebook là mạng được ưa thích nhất, Việt Nam hiện đứng thứ 22 trên thế giới về số dân du hành vào không gian ảo. Hồi năm 2015, Facebook nói có khoảng 35 triệu người Việt dùng mạng của họ, đồng nghĩa với việc hơn 1/3 dân số có một “tài khoản Phây-búc”! (theo VOA 26-12-2016). Với mức độ lây lan khủng khiếp của mạng xã hội này thì Ba Đình run là phải! Nhưng làm sao tác động lên các nhà cung cấp dịch vụ mạng xã hội có tầm cỡ thế giới cũng như nắm rõ luật quốc tế và đầy tinh thần dân chủ ấy? Chắc chắn họ sẽ không hợp tác để thỏa mãn yêu cầu vô lý và vi phạm nhân quyền nói trên của VC. Ngay cả Tàu cộng vốn có tiềm lực kinh tế và công nghệ vượt trội cũng chỉ phải chọn cách ngăn chặn các trang mạng nước ngoài thôi. Lời than thở mới đây của tên cảnh sát tư tưởng nói rằng trong khoảng 8.000 video clip mà y và đồng đảng cho rằng “có nội dung xấu, xuyên tạc, vi phạm pháp luật Việt Nam”, công ty YouTube mới gỡ cho được 42 video clip! Quả là một câu trả lời đanh thép và là một gáo nước lạnh tạt vào mặt những kẻ tưởng mình có toàn quyền trên tư tưởng tình cảm của nhân dân mà chúng coi như lũ bị trị.

Để trả thù và gia tăng sự hăm dọa, trong khoảng một năm gần đây, VC liên tục vận dụng và tùy tiện giải thích các điều 79 (“hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”), 88 (“tuyên truyền chống chế độ”), 258 (“lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích Nhà nước”) để bỏ tù nhiều công dân thẳng thắn, can đảm và thiện chí trình bày sự thật và tố bày chính kiến trên mạng. Cụ thể là facebooker Trần Minh Lợi bị bắt ngày 22-03-2016 (mới bị vu tội đưa và nhận hối lộ để lãnh 4 năm rưỡi tù hôm 27-03-2017), blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (bút danh Mẹ Nấm) bị bắt ngày 10-10-2016, bác sĩ blogger Hồ Văn Hải (bút danh Hồ Hải) bị bắt ngày 02-11-2016, hai nhà hoạt động dân chủ Lưu Văn Vịnh và Nguyễn Văn Đức Độ bị bắt ngày 07-11-2016, facebooker Nguyễn Danh Dũng bị bắt ngày 18-12-2016, thanh niên hoạt động nhân quyền Nguyễn Văn Hóa bị bắt ngày 11-01-2017, cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Oai (còn trong thời gian quản chế) bị bắt ngày 19-01-2017, blogger kiêm dân oan tranh đấu Trần Thị Nga bị bắt ngày 21-01-2017, hai nhà hoạt động nhân quyền Vũ Quang Thuận và Nguyễn Văn Điển bị bắt ngày 03-03-2017, facebooker Phan Kim Khánh bị bắt ngày 13-03-2017, facebooker Bùi Hiếu Võ ngày 17-03-2017 và mới nhất là facebooker Nguyễn Hữu Đăng bị bắt ngày 24-03-2017. Loạt hành vi trấn áp này đã gây phần nộ

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ **Hình thành mặt trận trên Internet !!!**
- Trg 03** ➤ **Kháng thư phản đối việc đàn áp các tôn giáo và đàn áp chiến..**
-Hội đồng Liên tôn Việt Nam.
- Trg 04** ➤ **Công an khởi tố Giáo dân Dũ Yên, Hà Tĩnh “gây rối trật tự...”**
-Tin Mừng Cho Người Nghèo.
- Trg 05** ➤ **Những Giáo hội không theo Nhà nước nói bị bách hại.**
-Hòa Ái RFA.
- Trg 06** ➤ **Tờ phản kháng v/v có hành vi đe dọa đến tính mạng.**
-Thông sự Đoàn Công Danh.
- Trg 07** ➤ **Hơn 6000 nạn nhân Formosa cầu nguyện cho quốc thái dân...**
-Tin Mừng Cho Người Nghèo.
- Trg 08** ➤ **Biển Đông: Trung Quốc lơ phóng lao rồi.**
-Nguyễn Kim Lộc.
- Trg 10** ➤ **Tr. Quốc có đồ tiền cứu VN ?**
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 12** ➤ **Phan Bội Châu so với Hồ Chí Minh: người chính danh, người..**
-Nguyễn Hùng-Trần Hoài Nam.
- Trg 14** ➤ **Những nghịch lý chết người hay bị kịch của một quốc gia...**
-Nguyễn Quang Dy.
- Trg 16** ➤ **Ai là kẻ vong ân bội nghĩa? Ai là kẻ phản bội Tổ quốc? Nhân...**
-Vũ Mạnh Hùng.
- Trg 18** ➤ **Hệ thống pháp quyền tại VN hiện nay.**
-Cát Linh RFA.
- Trg 19** ➤ **“Con tàu đắm” kéo chìm ngân sách Việt Nam.**
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 21** ➤ **Đơn tố cáo lãnh đạo VC ăn cắp bán dầu thô trên biển...**
-Trịnh Xuân Thanh.
- Trg 22** ➤ **Đảng của giai cấp không ưa công nông.**
-Vũ Thạch.
- Trg 23** ➤ **Niềm xấu hổ vì hiện trạng nền giáo dục nước nhà.**
-FB Chau Doan.
- Trg 24** ➤ **Chống Việt cộng là chống Tàu cộng và ngược lại.**
-Mai Thanh Truyết.
- Trg 25** ➤ **Bản chất của biểu tình tại VN.**
-Nguyễn Thị Bích Nga.
- Trg 27** ➤ **1, 2, 3 chúng ta cùng biển.**
-Phạm Trần.

Và một số bài khác....

+++++

cho nhiều chính phủ dân chủ, nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế cũng như vô số đồng bào Việt trong lẫn ngoài nước. Chẳng hạn ông Phil Robertson, Phó Giám đốc phụ trách khu vực châu Á của Human Rights Watch nói với đài Á châu Tự do hôm 27-03: “Theo tôi rõ ràng là chính phủ Việt Nam đang tìm cách đối phó với một số những người hoạt động xã hội trên Facebook vì họ nhận ra rằng Facebook bây giờ là một công cụ mạng xã hội phổ biến ở Việt Nam. Điều mà họ tìm kiếm không nhất thiết phải là những người nổi tiếng trên thế giới mà chỉ là những người có nhiều kẻ theo trên Facebook ở Việt Nam. Họ tìm cách tấn công những người dẫn đầu đưa ý kiến ở đây. Tất cả là nhằm hạn chế quyền tự do thông tin, ngăn cản những luồng thông tin khác đến người dân qua mạng xã hội mà họ không thể kiểm soát nổi”.

Như mọi lần khác, khi chưa bị quốc tế năm châu động tới quyền lợi và bị nhân dân trong nước động tới quyền lực, Hà Nội chắc chắn sẽ vẫn giữ chính sách bịt tai, che mắt và khóa mồm toàn dân, để mong chụp giựt vớ vét ngày nào hay ngày ấy và đẩy lùi tới lúc nào hay lúc ấy sự sụp đổ của một chế độ chỉ gây toàn tội ác, chỉ tạo ra khốn cùng và chỉ gặt hái thất bại mọi mặt.

Do đó, những ai còn lòng yêu nước thương nòi trong đoàn con cái Mẹ Việt phải từ tâm trí ra tới bàn tay, từ tư tưởng ra tới hành động, khẳng định tự do ngôn luận (gồm tự do thông tin, tự do quan điểm, tự do phát biểu, tự do báo chí, tự do biểu tình) là một trong những nhân quyền cơ bản, thậm chí hàng đầu, mà các tuyên ngôn, công ước quốc tế lẫn hiến pháp VN đều công nhận. Việc đó là cấp bách và cần thiết, bởi lẽ thiếu tự do ngôn luận thì con người không thể thành người (Có miệng chỉ để ăn uống sao? Có óc chỉ để vâng lời sao? Có tim chỉ để sợ hãi sao? Và có tay chỉ để làm tội mọi sao?). Thiếu tự do ngôn luận thì xã hội không thể tiến bộ (cứ nhìn các chế độ áp bức độc tài thì rõ). Lý do là vì lúc ấy sự thật không thể được trình bày như ánh sáng soi đường và công lý không thể được thực thi như giếng mỗi của xã hội.

Tiếp nữa, cần liên tục và mạnh mẽ tố cáo nhà cầm quyền VC đang đồng hóa những lợi ích riêng của đảng và chế độ với lợi ích chung của xã hội và đất nước (như đã luôn nói “ý đảng lòng dân” để đồng hóa dân với đảng), hoặc để bắt bớ những ai vì lương tâm con người và trách nhiệm công dân mà dám phê phán sai lầm và phanh phui tội ác của cường quyền, trình bày sự thật và bênh vực công lý trước nhân dân (họ thật ra là những công dân yêu nước, đáng được trả tự do lập tức và vô điều kiện); hoặc để đe dọa và cấm cản đồng bào chúng ta dùng internet và các mạng xã hội là một trong những vũ khí ít ỏi và chính đáng mà người dân hiện đang có được.

Cũng đừng quên rằng hiện thời quốc tế đang lên án các tổ chức khủng bố (như IS) hình thành lực lượng, gieo rắc hận thù và thực thi bạo lực bằng cách lợi dụng các phương tiện truyền thông xã hội, VC cũng nương theo đó để củng kết án là khủng bố những tổ chức và cá nhân trong lẫn ngoài nước đang dùng các phương tiện ấy để đấu tranh cho tự do dân chủ, đang khi chế độ thực sự là một tổ chức khủng bố đối với toàn dân từ hồi nào hồi nào.

Nhưng có lẽ điều quan trọng hơn hết là mọi công dân mạng yêu nước, mọi blogger tự do, mọi facebooker độc lập, mọi chủ trang nhân quyền hãy liên kết thành một mạng lưới, một mặt trận để chiến đấu cho tự do internet, tức là cho tự do tư tưởng, cho lẽ phải và sự thật (hiện thời có Mạng lưới Bloggers VN song con số còn quá ít ỏi), để vô hiệu hóa lực lượng công an mạng và dư luận viên đang gieo rắc xấu xa độc hại, dối trá hận thù trên không gian ảo, để tiến tới việc thúc đẩy toàn dân Việt Nam đứng lên giải thể chế độ độc tài toàn trị đang phản bội Tổ quốc, ác với dân và hèn với giặc. Phải làm sao để đến lúc internet trở thành một trong những công cụ đắc lực phục vụ cuộc tổng biểu tình dứt điểm của cả Dân tộc.

BAN BIÊN TẬP

Formosa rút đi! (Babui, Danchimviet.info)

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM KHÁNG THƯ PHẢN ĐỐI

việc đàn áp các tôn giáo và đàn áp chiến dịch tổng biểu tình năm 2017
25 Thành viên Hội đồng Liên tôn 19-03-2017

Tổ quốc Việt Nam chưa bao giờ lâm cơn khủng hoảng và nguy biến như hiện giờ. Bên trong, đảng Cộng sản chỉ lo giành giật và xâu xé nhau về quyền lực và quyền lợi, bỏ mặc đất nước điêu đứng vì kinh tế tài chánh đổ vỡ với nợ công chất núi và ngân sách cạn kiệt, bỏ mặc đồng bào hoảng loạn vì nạn cướp bóc đàn áp của quan chức địa phương và nhân viên công lực tay sai, bỏ mặc môi trường nhiễm độc vì đủ loại nhà máy tự do xả thải ra không khí, đất đai, sông ngòi, biển cả. Bên ngoài, Trung Quốc hoành hành trên Đông Hải, ngăn chặn con đường ra biển và nguồn thực phẩm biển của dân Việt, cùng lúc thọc giáo vào mạn sườn đất nước qua nhà máy Formosa Vũng Áng và thọc tay vào bên trong đất nước qua vô số phố thị, thôn làng bất khả xâm phạm của dân Tàu, hòng Hán hóa dân Việt với sự đồng lõa của đảng CSVN.

Nhiều tiếng kêu trầm thống đã vang lên, nhiều công dân yêu nước đã đứng dậy, nhiều tổ chức dân sự đã hành động nhằm cảnh báo nguy cơ, đóng góp thiện chí và đề xuất giải pháp. Đặc biệt trong đó có các tôn giáo và tổ chức tôn giáo. Thế nhưng tất cả đã bị nhà cầm quyền đáp lại hoặc bằng sự im lặng đầy khinh bỉ hoặc bằng việc đàn áp đầy dã man.

Sau đây là những vụ việc gây chấn động công luận thời gian qua từ trong các Giáo hội:

1- Ngày 27-02-2017, mục sư Nguyễn Trung Tôn, gốc Thanh Hóa, đang khi đi xe vào Quảng Bình cùng một người bạn để tìm mộ hai thân nhân liệt sĩ, đã bị 7-8 thanh niên lạ mặt bắt cóc vào lúc 21g30 tại thị xã Ba Đồn, Quảng Bình. Cả hai bị lôi lên xe, bị lột hết y phục, bị bịt mắt rồi bị đánh liên tục bằng gậy sắt đang khi xe vẫn chạy. Có lúc xe dừng lại chỗ hoang vắng để bọn người lạ mặt lôi cả hai xuống hành hung cho thuận tay và dễ dàng.

Cuối cùng, bọn chúng đưa Mục sư và anh bạn tới một rừng cao su thuộc huyện Hương Khê, tỉnh Hà Tĩnh, đánh một trận thừa sống thiếu chết rồi vất cả hai trong tình trạng thương tích đầy mình, thân thể lỏa lồ, tay chân bị trói giữa trời khuya lạnh lẽo, còn tiền bạc, máy móc, giấy tờ thì bị cướp sạch. Cởi trói cho nhau và cố lết ra khỏi rừng đầy sên vắt, cuối

cùng họ tới được chòi của một người dân trông rừng và may mắn được cứu thoát.

Theo những gì nghe được qua giọng nói và các cuộc điện đàm của bọn bắt cóc, cũng như nhìn lại quá trình hoạt động xã hội và dân chủ của mình, Mục sư Nguyễn Trung Tôn biết chắc thủ phạm chính là đám công an côn đồ thuộc lực lượng an ninh ba tỉnh Quảng Bình, Hà Tĩnh và Thanh Hóa. Hiện Mục sư đang phải điều trị giải phẫu tại bệnh viện.

2- Ngày 04-03-2017, linh mục Nguyễn Văn Lý, trú tại Nhà Hưu dưỡng thuộc tòa Tổng Giám mục Huế, tựa vào xe đẩy lăn đi từ phòng xuống sân để biểu tình tại chỗ, tay cầm cờ ngũ sắc còn trên cổ đeo hai khẩu hiệu, một trước ngực, một sau lưng: "Chống Giặc Tàu", "Đất Việt Của Người Việt".

Mới di chuyển được vài mét, linh mục liền bị một nhóm Công an thường phục ăn vận lố lăng, mặt mày bặm trợn, đáng điệu côn đồ, từ ngoài đường ngang nhiên xông vào giật lấy lá cờ, tước đoạt hai khẩu hiệu và xô đẩy linh mục vào lại phòng một cách hung tợn.

Hôm sau, 05-03, ngày tổng biểu tình toàn quốc, hai công an nữ đã đến gọi là "thăm viếng" linh mục Lý nhưng với mục đích cầm giữ ông tại phòng. Lợi dụng một lúc ông ra trước cửa tiếp khách, hai nữ công an đã giở trò vô lại, ăn cắp 5 bảng khẩu hiệu làm sẵn, các bài hướng dẫn biểu tình, ăn cắp cả xe đẩy lăn và gây chống của vị tu hành tàn tật, dù trước đó cả hai đã được ông cho ăn uống. May mà xe và gây bị phát hiện nên thu hồi lại được.

3- Ngày 07+08-03-2017, nhà cầm quyền các xã Nhơn Mỹ, Long Giang, Mỹ Hội Đông và công an huyện Chợ Mới, tỉnh An Giang, đã triệu tập các ông Hà Văn Duy Hồ, Phan Văn Chúng, Nguyễn Văn Bé Tư (Trị sự viên Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy, thành viên ban tổ chức Ngày Đại Lễ 25/2 ÂL [22-03-2017] kỷ niệm Đức Huỳnh Giáo chủ vắng mặt), để ra lệnh ngăn cấm tổ chức lễ tưởng niệm. Nếu bất tuân, họ răn đe sẽ không chế không cho ra khỏi nhà.

Trước đó vào ngày 25-2, một kẻ tự xưng là đại úy công an tỉnh An Giang đến tại nhà ông Nguyễn Văn Vinh xã Long Giang (nơi GHPGHHTT tạm mượn tổ chức các ngày lễ lớn

của Đạo), cũng để cấm ông chuẩn bị cho Đại lễ. Y còn hăm dọa nếu cãi lại sẽ bị xử lý.

Mặc dù trong nhiều năm qua, GHPGHHTT tổ chức các ngày lễ lớn của Đạo tại điểm lễ chính ở huyện Chợ Mới, An Giang, thường chỉ bị nhà cầm quyền hạn chế bằng cách ngăn cản người ngoài địa phương đến tham dự. Nhưng năm nay họ đã tuyên bố cấm hẳn. Và rồi đây, như lệ thường, chắc chắn sẽ có cuộc đàn áp đẫm máu.

Từ những vụ việc vi phạm nhân quyền và dân quyền trên đây, chúng tôi nhận định:

1- Dù luôn tự xưng là lực lượng bảo vệ an ninh công cộng, luôn tuyên bố là tác nghiệp đường hoàng công khai, công an trong thực tế đã thường xuyên hành động chùng lén, dè hèn và tàn bạo như một lũ cướp, bằng việc mặc thường phục, đeo khẩu trang, che bảng số xe, dùng lực lượng áp đảo, bắt cóc công dân đến nơi hoang vắng để hành hạ thân thể và cướp đoạt của cải. Sau đó bị kiện cáo thì cũng được cấp trên bao che, theo đúng nguyên tắc của chế độ: "Dung túng cho lực lượng bảo vệ đảng". (x. *Bản Lên tiếng của các Tổ chức Xã hội dân sự độc lập về cách hành xử phi pháp của nhà cầm quyền và nhân viên công lực đối với nhân dân, công bố ngày 22-11-2016*).

2- Công an ngày càng lộ hành qua việc tự tiện xông vào tư gia thường dân, cơ sở tôn giáo để thô bạo cưỡng bức công dân đi lại trong sân nhà mình phải vào phòng, để trống trơn trước đoạt lá cờ ngũ hành, cờ hồn thiêng sông núi có từ đời Hai Bà Trưng đánh giặc Bắc phương, để ngang nhiên cướp lấy những khẩu hiệu chống Trung Quốc xâm lược. Phải chăng công an có quyền tước đoạt tài sản của công dân? Có quyền chà đạp tư tưởng và tâm tình yêu nước của đồng bào? Phải chăng công an muốn thay thế lá cờ khí phách của Dân tộc bằng lá cờ Tàu Cộng? muốn người dân mang khẩu hiệu ủng hộ TQ chiếm đất VN?

3- Đối với các cộng đồng tôn giáo đòi độc lập trong tổ chức và sinh hoạt, đối với các chức sắc và tín đồ đòi quyền tự do hành đạo và làm dân, nhà cầm quyền ngày càng ra tay đàn áp cách khốc liệt, để mong chôn kín những tội ác và che giấu những sai lầm mà chế độ đã và đang phạm. Phải chăng làm như thế là xóa được dấu tích những hành vi bất chính? Là giết được tinh thần và lương tâm của Dân tộc? Là giải quyết được vô số vấn nạn và khủng hoảng mà đảng và nhà cầm quyền Cộng sản ngày càng

đầy Đất nước và Xã hội chìm vào không lối thoát ra?

4- Một chiến dịch biểu tình suốt năm 2017 vừa được Tập Hợp Quốc Dân Việt (mà linh mục Nguyễn Văn Lý là đại diện) đề nghị với Đồng bào quốc nội và hải ngoại từ hôm 05-03, nhằm mục đích khai dân trí (cho dân thấy rõ hiện tình nguy ngập của Tổ quốc, bộ mặt phản dân hại nước của đảng CS, kế hoạch xâm lăng đang thực hiện từng bước của Tàu cộng), chấn dân khí (kéo dân khỏi sự dửng dưng và sợ hãi mà CS đã làm tiếm nhiệm mấy chục năm qua, đẩy dân bày tỏ ý chí và nguyện vọng của mình bằng sức mạnh tập thể qua việc biểu tình bất bạo động). Chúng tôi hoàn toàn ủng hộ chiến dịch đó cũng như phản đối việc đàn áp cuộc biểu tình hôm 05-03 lẫn trong tương lai. Nhân đây chúng tôi thành khẩn kêu gọi các cá nhân, các nhóm công dân, các tổ chức xã hội dân sự và các cộng đồng tôn giáo tích cực tham gia vào chiến dịch, vì đây là phương cách đấu tranh hữu hiệu hiện tại của tất cả chúng ta.

Làm tại Việt Nam ngày 19 tháng 03 năm 2017, tổng biểu tình toàn quốc lần thứ 3.

Các Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên.

Cao đài: Chánh trị sự Hứa Phi (đt: 0163.3273.240). CTS Nguyễn Kim Lân (đt: 0988. 971.117). CTS Nguyễn Bạch Phụng (đt: 0988. 477.719)

Công giáo: Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý (đt: 0932211 438). LM Phê-rô Phan Văn Lợi (đt: 0984. 236.371). LM Giu-se Đinh Hữu Thoại (đt: 0935.569.205). LM Phao-lô Lê Xuân Lộc (đt: 0122.596.9335). LM Giu-se Nguyễn Công Bình (đt: 0169 2498463).

Phật giáo: HT Thích Không Tánh (đt: 0165.6789. 881). TT Thích Viên Hỷ (đt: 0937.777.312). TT Thích Đồng Minh (đt: 0933. 738.591). TT Thích Vĩnh Phước (đt: 0969.992.087). TT Thích Đức Minh (đt: 0165.348.2276)

Phật giáo Hoà hảo: Ông Nguyễn Văn Điền (đt: 0122.870.7160). Ông Lê Quang Hiến (đt: 0167.292.1234). Ông Lê Văn Sóc (đt: 096.4199.039). Ông Phan Tấn Hòa (đt: 0162.6301. 082). Ông Bùi Văn Luốc (đt: 0169. 612.9094). Ông Hà Văn Duy Hồ (đt 012.33.77.29.29). Ông Trần Văn Quang (đt 0169.303.22.77)

Tin lành: MS Nguyễn Hoàng Hoa (đt: 0121.9460.045). MS Đinh Uy (đt: 0163.5847.464). MS Đinh Thanh Trường (đt: 0120.2352.348). MS Nguyễn Trung Tôn (đt: 0162.838. 7716). MS Nguyễn Mạnh Hùng (đt: 0906.342.908).

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

CôngAnkhởi tố

Giáo dân Dũ Yên, Hà Tĩnh "gây rối trật tự công cộng"

.....TNCNN 21-03-2017.....

Thông báo số 41/TB-CQCSĐT của cơ quan cảnh sát điều tra Thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh cho biết, đã ra quyết định khởi tố vụ án hình sự "gây rối trật tự công cộng" theo Điều 245 BLHS đối với giáo dân xứ Dũ Yên thuộc giáo phận Vinh, khi bà con xuống đường phản đối Formosa và đòi lại các quyền lợi chính đáng của họ vào ngày 05-03-2017.

Thông báo này được Trung tá Nguyễn Thanh Thiện, Phó Thủ trưởng Cơ quan CSĐT ký vào ngày 08-03-2017.

Nội dung thông báo cho biết: "Vào khoảng 9g ngày 05-03-2017, có khoảng 300 giáo dân xứ Dũ Yên... kéo lên tập trung tại khu vực cầu Tây Yên chặn đường quốc lộ 12C không cho các phương tiện tham gia giao thông qua lại gây ách tắc giao thông trên tuyến..."

Về nội dung thông báo, Linh mục Phanxicô Phan Khánh Dư, Quản xứ giáo xứ Dũ Yên và bà con giáo dân nhận xét, nội dung thông báo đưa ra là vu khống, kết tội bà con giáo dân "không có cơ sở, mập mờ, gian dối".

Được biết, Giáo xứ Dũ Yên thuộc phường Kỳ Thịnh, thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh, là một trong những nơi chịu nhiều ảnh hưởng sau vụ thảm họa Formosa hủy diệt môi sinh. Bà con giáo dân chủ yếu là ngư dân sống bám biển và diêm dân.

Trong đơn phản hồi được gửi đến giới chức địa phương của linh mục Quản xứ và bà con giáo dân tường thuật, vào ngày 05-03-2017, hơn 2000 người đã lên đường "đòi lại quyền lợi của dân đã bị mất mà chính quyền Kỳ Anh (trước đây là huyện nay là thị xã Kỳ Anh) đã hứa như: Ruộng đất do dự án mất trên 70% còn 6 tháng chưa hỗ trợ; Xây dựng trạm xá thôn; Xây dựng chợ; Kênh thoát lũ ngăn cách không sản xuất được, diện tích đất bị đập; Hậu quả Formosa". Trong ngày biểu tình, bà con cầm các băng rôn khẩu

hiệu với các thông điệp "Formosa rút khỏi Việt Nam"; "Trả lại cho dân khí trời, môi trường biển..."

Linh mục Quản xứ và bà con xứ Dũ Yên khẳng định nguyên nhân/động cơ/mục đích người dân muốn đòi lại quyền và lợi ích của họ bị xâm phạm, khi giới chức địa phương đã "thất hứa". Bên cạnh đó, bà con là những ngư dân và diêm dân "mất cơ nghiệp", không chuyển đổi được nghề nghiệp, họ từ cuộc sống ổn định nay rơi vào bế tắc, bần cùng sau sự cố thảm họa hủy diệt môi trường biển do "thủ phạm" Formosa xả thải, được "tiếp tay, bảo kê" bởi nhà cầm quyền cs.

Chính vì thế, không còn con đường nào khác, bà con xứ Dũ Yên kiên cường đấu tranh đòi minh bạch, đòi giải quyết khiếu kiện/khiếu nại của họ một cách thỏa đáng để cuộc sống của họ được ổn định, có miếng cơm manh áo, có đủ chi phí cho con em được học hành và phát triển... Những tiếng kêu thoi thóp ấy đã mạnh mẽ hợp sức lại lên tiếng với ước mong vọng đến "cung đình". Trớ trêu thay, chưa thấy "cung đình" thấu hiểu, bênh vực quyền lợi của dân đen, mà họ còn bị quy kết, vu khống, đe dọa bắt bớ...

Điều 245 BLHS là "bảo bối" mà nhà cầm quyền thường sử dụng nhằm trấn áp những tiếng nói khác với họ, cũng như làm căn cứ bỏ tù những nhà yêu nước. Một Cán Thị Thêu kiên cường chống lại bọn cường hào, ác bá địa phương chiếm đất bà con Dương Nội phải nhận án tù về tội "gây rối trật tự công cộng"! Một Bùi Thị Minh Hằng, nhà hoạt động bất khuất chống Tàu cộng, chống "kẻ nhu nhược bán nước Việt Nam" phải ngồi tù vì tội danh "gây rối trật tự công cộng" trong vụ án dân dựng "hai xe đi hàng ba"! ...Khởi tố bà con Giáo dân giáo xứ Dũ Yên -với những nội dung gian dối, mập mờ- của công an Hà Tĩnh hôm nay không phải "chiêu trò" gì mới, mà chỉ "học lại" cách làm của

Huyền Trang, GNsP

Ông Lê Quang Hiền, Chánh Thư

Ông Lê Quang Hiến cho biết thêm: trước lệnh cấm không bằng văn bản đó, tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo đồng loạt phản đối bằng hình thức tọa kháng tại nhà, tay cầm biển ghi dòng chữ “Tuyệt thực phản đối Cộng sản Việt Nam phá hoại cuộc

Vừa rồi là một số thông tin liên quan lễ Đức Huỳnh Phú Sổ vắng

Những tín đồ Phật giáo Hòa Hảo và Cao Đài không theo phái do Nhà nước lập nên đều tuyên bố không khuất phục và đòi hỏi quyền tự do tôn giáo, yêu cầu nhà nước không được can thiệp, cài cắm người vào giáo hội chánh truyền để lũng đoạn, tiếm quyền kiểm soát, thay đổi giáo lý mà những vị khai đạo truyền ban.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

CỬU THẬP NHỊ NIÊN - TOÀ THÁNH TÂY NINH

TỜ PHẢN KHÁNG

V/v có hành vi đe dọa đến tính mạng

Thông sự Đoàn Công Danh 28-03-2017

Kính gửi:

- Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc nước CHXHCNVN.
- Chủ tịch Nước Trần Đại Quang nước CHXHCNVN.
- Cùng các Cơ quan Chức năng địa phương tỉnh Phú Yên.

Tôi tên **Đoàn Công Danh**, sinh 1990, thôn Mỹ Phú 1, xã An Hiệp, huyện Tuy An, tỉnh Phú Yên.

Nhân danh là một người công dân có Tôn hiáo, vào ngày 27-03-2017 vào lúc 15g39', tôi có nhận một cuộc gọi đến từ số máy 01238603331, giọng nói người phụ nữ có hành vi đe dọa (có ghi âm).

Tiếp đó, tôi nhận một tin nhắn từ số máy 0935175791 lúc 16g01 phút với nội dung như sau: "*Mày làm sao làm, nếu mày không gỡ xuống những gì mày đăng thì mày không còn tay để mà viết đăng nữa đâu. Không tin mày cứ chờ xem, tao làm không ai can thiệp vô được đâu mày. Đàn em tao gọi cho mày từ sáng sao mày không nghe đi rồi hậu quả mày nhận lấy. Thắng ranh con, hỉ mũi chưa sạch đừng học đòi thói đó. Hãy sống cho bản thân đi, hãy sống cho tốt, không có lợi gì cho mày đâu, bản thân tao sẽ xử mày.*"

Tiếp theo cũng từ số 0935175791 lúc 8g03' sáng ngày 28-03-2017 với nội dung sau: "*Ok, được rồi mày thắng chó, cứ ở yên trong nhà đi nhé, mày sẽ nhận không còn đi bỏ gas nữa thì tao có cách lấy tay mày, lấy luôn cả cái miệng mày. Con đĩ mẹ mày, tao đang điên sôi máu tao đây, chờ đi, ngày lành lặn của mày không còn nữa, mày cố gắng chơi cho đủ tay chân đi mày, hãy đợi tao.*"

Tôi tin tưởng mạnh mẽ các nội dung trên có hành vi đe dọa đến tính mạng và khủng bố tôi cùng những đồng đạo Tuy An là của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam. Gia đình tôi và đồng đạo Tuy An, cũng luôn bị sách nhiễu về vấn đề quyền

tự do Tôn giáo.

Thánh Thất Tuy An của chúng tôi đã bị san bằng vào ngày 14-04-2015 (âl: 26-02 Ất Mùi) một cách bất hợp pháp. Chúng tôi cũng có gửi sự việc này lên Trung ương Nhà nước và được Văn phòng Chính phủ trả lời xuống yêu cầu tỉnh Phú Yên giải quyết, nhưng họ không hề đá động gì.

Mãi đến nay đã 2 năm rồi, cứ ngày 26-02 âm lịch hằng năm chúng tôi tổ chức tưởng niệm ngày Thánh thất Tuy An bị san bằng, thì đều bị Công an mặc thường phục đến đàn áp, ngăn chặn.

Ngày tưởng niệm lần thứ hai vào lúc 5g30' sáng ngày 23-03-2017 (âl: 26-02 Đinh Dậu), khoảng trên 10 người công an (trong đó có ông thiếu úy Nguyễn Tấn Nam thuộc huyện Tuy An) đàn áp, ngăn chặn mạnh hơn. Họ cho người đến phá rối, tịch thu máy ảnh từ trong người của chúng tôi và lá cờ đạo, các biểu ngữ, rồi yêu cầu lập biên bản làm việc và buộc chúng tôi xuống UBND xã An Cư nhưng chúng tôi không đi.

Nay chúng tôi trân trọng thông báo cho các ông về các sự việc nêu trên, nếu sau này tính mạng của chúng tôi gặp nguy hiểm điều chi, thì Nhà Cầm quyền Cộng sản Việt Nam các ông hoàn toàn chịu trách nhiệm.

Chào các ông.

An Hiệp ngày 28-03-2017

(âl: 01/03/Đinh Dậu)

Người viết (đã ký)

Đoàn Công Danh

Đồng kính gửi:

- Hội đồng Nhân quyền LHQ,
- Báo Cáo viên Đặc biệt LHQ về Tự do Tôn giáo và Tín ngưỡng,
- UH Tự do Tôn giáo Quốc tế HK,
- Chính phủ các nước dân chủ tự do
- Tòa Đại sứ và Tổng Lãnh sự quán Hoa Kỳ, cùng các Tòa Đại sứ các nước Dân chủ Tự do ở Việt Nam.

NGUYÊN NHÂN ĐE DỌA ĐẾN TÍNH MẠNG NGƯỜI ĐẠO TUY AN
(trích thư Thông sự Đoàn Công Danh)

Thánh thất Tuy An đã 2 năm trôi qua chưa được xây dựng trở lại, thì việc phổ độ chúng sanh bị gián đoạn cũng bởi tà quyền ngăn chặn, khiến cho việc phổ thông nền chơn đạo của Đức Chí Tôn gặp nhiều khó khăn...

Từ ngày Trung ương Nhà nước tiếp nhận đơn thư của Tuy An, thì đến ngày 11 tháng 08 năm 2015 có hồi đáp đệ chép lại đoạn sau: "...Qua xem xét nội dung, Văn phòng Chính phủ thấy có 09 đơn thư thuộc thẩm quyền giải quyết của Ủy ban nhân dân tỉnh Phú Yên...", trong đó có Thánh thất Tuy An theo danh sách vị trí thứ 02.

Nhưng UBND tỉnh Phú Yên vẫn không hề giải quyết, ngược lại họ cho người đến từng nhà theo dõi, khuyến giải. Họ nói: "Thôi việc đã lỡ rồi, cháu đến đây thăm và tiếp nhận ý kiến của bà con để trình bày lên cấp trên, chứ chúng cháu không có thẩm quyền giải quyết". Đây là lời của ông CTMT tỉnh Ngô Trung Thành nói hôm 18-08-2016. Cách làm này của họ là làm cho cuộc sống gia đình bị xáo trộn, tinh thần yếu đi; đó là chiêu bài đánh vào đoàn tâm lý của người đạo.

Cuộc tưởng niệm lần thứ nhất diễn ra hôm 26 tháng 02 năm Bính Thân (dl: 03-04-2015). Họ (công an thường phục) có đến nhưng buổi tưởng niệm đã xong. Thấy vậy chắc họ nghĩ rằng có lẽ sợ họ nên không dám tổ chức. Tin này chưa được phát tán trong dư luận nhiều. Sau đó đồng đạo trở về tư gia CTS Đoàn Thị Thân để cúng thời ngọ. Trên đường đi thì họ chạy theo và canh giữ đến khi đồng đạo giải tán về nhà, riêng phần đệ thì họ canh giữ tới tối.

Cuộc tưởng niệm lần thứ hai hôm 26-02 năm Đinh Dậu (dl 23-03-2017), đệ đã phát tán sự kiện này lên facebook cá nhân, có sức ảnh hưởng lớn trên trang mạng xã hội, khiến cho chính quyền địa phương ngột ngạt vì sự đối trá của họ. Họ không còn cách nào khác hơn là cho người đe dọa đệ làm cho đệ phải sợ hãi và lùi bước tranh đấu quyền Đạo.

Kính thưa quý huynh tỷ, đó là nguyên nhân mà họ đe dọa đến tính mạng của đệ, đệ không hề làm điều gì sai cả chỉ vì lên tiếng nói đòi lại quyền Đạo cho Tuy An thôi, chứ không hề có ý chống đối họ... Tiếu đệ chỉ lên tiếng nói vì sự bất công trong xã hội, nhằm mục đích đem lại sự bình đẳng, tránh oan sai và bình đẳng trước pháp luật.

Hiện nay đệ vẫn chưa ra khỏi nhà vì vẫn có người canh chừng, hôm qua đệ có gọi cho hiền tỷ Bạch Phụng biết rồi về việc đệ ra đường chỉ khoảng 3 phút thôi thì họ chạy tới sát đệ.

Đoàn Công Danh kính trình.

GIÁO PHẬN VINH

Hơn 6000 nạn nhân Formosa cầu nguyện cho quốc thái dân an và điều hành

TMCNN 19-03-2017

Vào sáng ngày 19-03-2017, tại Giáo phận Vinh, hơn 6000 bà con giáo dân từ các giáo xứ: Phú Yên, Mạnh Sơn, Cẩm Trường đến giáo xứ Song Ngọc hiệp dâng thánh lễ cầu nguyện cho quốc thái dân an, cho các nạn nhân chịu thảm họa hủy diệt môi trường do Formosa xả thải.

Từ sáng sớm, bà con giáo dân ở ba giáo xứ Mạnh Sơn, Phú Yên và Cẩm Trường quy tụ tại sân nhà thờ của mỗi giáo xứ, trên tay cầm cờ ngũ sắc, khởi hành từ giáo xứ mình đến giáo xứ Song Ngọc bằng các xe gắn máy trong trật tự và ôn hòa.

Vào lúc 7g30, hơn 5000 bà con giáo dân quy tụ tại sân nhà thờ giáo xứ Song Ngọc. Tại đây, bà con cầm các băng rôn khẩu hiệu với thông điệp: "Formosa cắt khỏi VN", "Trả lại biển xanh cho chúng tôi"...

Thánh lễ cầu nguyện cho Công lý và Hòa bình bắt đầu vào lúc 8g cùng ngày tại giáo xứ Song Ngọc do cha Fx. Phan Đình Giáo, Quản xứ Cẩm Trường chủ tế, cha Anton Đặng Hữu Nam, Quản xứ Phú Yên giảng thuyết và cùng đồng tế có cha JB Nguyễn Đình Thục, Quản xứ Song Ngọc.

Bài chia sẻ Lời Chúa của cha Anton Đặng Hữu Nam được soi sáng bởi bài Tin Mừng (Ga 4, 5-42): "Ai uống nước giếng này sẽ còn khát, nhưng ai uống nước Ta sẽ cho thì không bao giờ còn khát nữa, vì nước Ta cho ai thì nơi người ấy sẽ trở thành mạch nước vọt đến sự sống đời đời". Trong bài chia sẻ, cha Quản xứ giáo xứ Phú Yên thông tin cho cộng đoàn một vài vấn đề thời sự đang nhức nhối trong xã hội Việt Nam như: nạn bạo lực học đường; nhà trường không còn là nơi an toàn cho trẻ nhỏ khi nhiều trẻ em bị xâm hại và lạm dụng tình dục trong chính trường học. Cha nhấn mạnh xã hội Việt Nam hiện nay nhiều anh hùng nhưng vắng bóng tình yêu, một xã hội đầy rẫy những bất công, gian dối và lừa lọc. Cha Anton cũng kêu gọi, bà con giáo dân hãy mạnh mẽ đứng lên bảo vệ lãnh thổ quê hương Việt Nam trước

nạn nội xâm và giặc ngoại xâm, hãy bảo vệ giống nòi VN, hãy đấu tranh cho Công lý, Sự thật trong tinh thần ôn hòa, văn minh và đạo đức của người Kitô giáo... Người Công giáo không bao giờ mất hy vọng, bởi vì nếu chúng ta có chối bỏ Thiên Chúa thì Ngài luôn chờ đợi chúng ta.

Trước khi kết thúc thánh lễ, cha Thục gửi lời cảm ơn cha Quản xứ gx Cẩm Trường, gx Mạnh Sơn và gx Phú Yên đã thấu hiểu, đồng hành và hiệp thông với nỗi đau không chỉ riêng bà con giáo xứ Song Ngọc mà cho tất cả các nạn nhân Formosa đang gánh chịu thảm họa.

Cha JB Nguyễn Đình Thục kêu gọi cộng đoàn hãy mạnh mẽ đấu tranh cho Công lý và Hòa bình trong tình yêu thương, tha thứ cho những người đã ra tay hành hung đánh đập, chà đạp lên luật pháp để tước đoạt quyền khiếu kiện/khiếu nại của bà con ngư dân. Chỉ có tình yêu thương, lời cầu nguyện mới giúp con người gắn kết với nhau, đoàn kết với nhau đấu tranh cho quê hương Việt Nam không còn bị cai trị bởi những con người độc ác, gian tà và vô trách nhiệm.

Sau khi kết thúc thánh lễ, cha JB Nguyễn Đình Thục cùng với bà con xứ Song Ngọc tiễn cộng đoàn ngay khu vực UBND xã Quỳnh Ngọc, huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An và chia tay tại đây. Trước cổng UBND xã Quỳnh Ngọc, bà con giáo dân cả bốn giáo xứ Mạnh Sơn, Phú Yên, Cẩm Trường và Song Ngọc đã biểu tình, hô to các khẩu hiệu với thông điệp "cướp" lại quyền sống, "cướp" lại quyền được làm người, "cướp" lại nhân quyền, "cướp" lại tất cả những gì nhà cầm quyền Cộng sản đã cướp và tước đoạt từ tay người dân trong suốt nhiều năm qua.

Trong các thánh lễ hiệp ý cầu nguyện cho các nạn nhân Formosa, bà con giáo dân đã được tiếp thêm sức mạnh, sự can đảm để tiếp tục dấn thân trong hành trình kiếm tìm công lý, sự thật trong 1 xã hội đầy rẫy oan khiên, oan sai, chà đạp nhân phẩm và xem thường mạng sống.

HƠN 6.000 NGƯỜI DÂN QUỲNH LƯU TIẾP TỤC TUẦN HÀNH YÊU CẦU FORMOSA CÚT KHỎI VIỆT NAM!

Trích SBTN 19.03.2017

Vào sáng ngày 19-3-2017, hàng ngàn bà con ngư dân giáo xứ Phú Yên, Mạnh Sơn, Cẩm Trường đã tuần hành về giáo xứ Song Ngọc ở huyện Quỳnh Lưu, Nghệ An để hiệp thông và đồng hành với giáo dân và Lm Nguyễn Đình Thục bị đánh vì đi khiếu kiện Formosa.

Đây cũng là lần đầu kể từ khi thảm họa Formosa xảy ra, hai giáo xứ Phú Yên của Linh mục Đặng Hữu Nam và Song Ngọc của Linh mục Nguyễn Đình Thục đã tuần hành chung để tỏ lòng đoàn kết. Giáo xứ Phú Yên và Song Ngọc là hai giáo xứ ở Nghệ An có nhiều hoạt động tiên phong trong nỗ lực khiếu kiện Formosa, và thường xuyên bị nhà cầm quyền gây áp lực nhiều nhất.

Ngay từ sáng sớm, sương mù dày đặc, đông đảo bà con ngư dân xứ Phú Yên, Mạnh Sơn, Cẩm Trường cầm trên tay Hoàng kỳ dân tộc, cờ hội thánh Công Giáo và tuần hành bằng xe máy đi sang giáo xứ Song Ngọc.

Chị Lê, giáo dân xứ Phú Yên chia sẻ: "Chúng tôi cũng như đông đảo bà con đã tập trung về giáo xứ Song Ngọc để hiệp thông với Linh mục JB Nguyễn Đình Thục và bà con bị đánh hôm 14-02-2017 vừa qua do đi khiếu kiện Formosa. Chúng tôi cũng muốn bày tỏ quan điểm yêu cầu nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đền bù thiệt hại do thảm họa môi trường gây ra."

Theo ghi nhận của SBTN, đông đảo bà con tuần hành di chuyển rất ôn hòa, tay cầm các banner có biểu ngữ: "Formosa cắt khỏi Việt Nam", "Trả lại biển xanh cho chúng tôi", "Save our seas", "Ngư dân Việt Nam hết đường sống buộc phải đánh cá ở hải phận nước ngoài",... Các giáo dân mang theo hoàng kỳ dân tộc và di chuyển trên các ngã đường. Thánh lễ do Linh mục Fx Phan Đình Giáo quản xứ Cẩm Trường chủ tế cùng Linh mục Anton Đặng Hữu Nam và JB Nguyễn Đình Thục cùng đồng tế. Mở đầu Thánh lễ, cha JB Nguyễn Đình Thục nói: "...Con xin chân thành cảm ơn hai cha và đông đảo bà con xứ Cẩm Trường, Phú Yên, Mạnh Sơn và các giáo xứ lân cận đã luôn đồng hành, chia sẻ với chúng con trong thời gian vừa qua. Nhà cầm quyền luôn tuyên truyền rằng chúng ta là phản động, nhưng thực ra chúng ta chỉ đấu tranh chống lại cái sai của cộng sản, chống lại những bất công trong xã hội. Chúng ta cũng cầu nguyện cho chế độ cộng sản sớm lụi tàn, cho đất nước Việt Nam thoát khỏi ách độc tài. Và nếu chế độ sau thay thế mà cũng độc ác, độc tài như cộng sản, thì chúng ta lại tiếp tục đấu tranh, để thay thế bằng một chế độ dân chủ, và đất nước này thực sự là của người dân..."

BIỂN ĐÔNG: TRUNG QUỐC LỖ PHÓNG LAO RỒI

.....**Nguyễn Kim Lộc (HK) 10-03-2017**.....

Sau khi bài viết “Ngoại trưởng Vương Nghị: “Hoa Kỳ cần ôn lại lịch sử Biển Đông” do VN-Politics phổ biến trên mạng lưới Internet, tôi nhận được vài lời khen, đồng thời cũng nhận được lời chỉ trích, cho rằng tôi khinh thường các viên chức thuộc hàng lãnh đạo cao cấp của Nước Cộng hoà Nhân dân Trung Quốc - Tôi không biết trả lời như thế nào, ngoài câu “Tôi chỉ viết sự thật theo tài liệu lịch sử và báo chí”

Giờ đây tôi còn phải viết thêm vài sự thật mà tôi đã vô tình bỏ sót về các phát biểu ngu ngơ, mang tính bá quyền của một số lãnh đạo TQ vì thiếu nghiên cứu về lịch sử Biển Đông, hoặc vì lòng tham, nảy sanh quyết đoán trong việc xâm chiếm biển đảo của các nước láng giềng và giẫm đạp lên luật pháp quốc tế.

Hầu như tất cả lãnh đạo Trung Quốc từ các ông Chủ tịch nước Tập Cận Bình, Thủ tướng Lý Khắc Cường, Bộ trưởng Ngoại giao Vương Nghị, Thứ trưởng Ngoại giao Lưu Chấn Dân cho đến các phát ngôn viên Hoa Xuân Oánh, Lục Khánh, Cảnh Sảng đều phát biểu rập khuôn và lúc nào cũng không quên kèm theo một thái độ hằn học...

“Biển Đông thuộc chủ quyền truyền thống lâu đời của Trung Quốc, không thể chối cãi” – “Trung Quốc quyết bảo vệ chủ quyền Biển Đông bằng mọi giá” - “Việc Trung Quốc tuyên bố thành lập thành phố Tam Sa đặt trực thuộc tỉnh Hải Nam (TQ) là chuyện đương nhiên vì Biển Đông thuộc chủ quyền của Trung Quốc từ thời cổ đại” – “Việc Trung Quốc bồi đắp các bãi đá thành đảo nhân tạo và quân sự hoá vùng lãnh hải Biển Đông cũng là chuyện bình thường, vì Biển Đông thuộc chủ quyền của Trung Quốc và được Quốc tế công nhận” - “Mọi sự kiện TQ thực hiện tại Biển Đông đều phù hợp luật pháp quốc tế”

Đọc xong mấy câu trên đây, rai rác trong các tờ báo điện tử, tôi cảm thấy buồn cười cho bọn người vô liêm sỉ nói trên, dám cuồng ngôn phát biểu những điều trái ngược, vì theo tài liệu lịch sử, Biển Đông bao gồm Hoàng Sa và Trường Sa chưa bao giờ thuộc chủ quyền của Trung Quốc. Sự thật này, khắp thế giới đều biết và Toà Trọng tài Quốc tế tại Hà Lan cũng đã ra phán quyết ngày 12-7-2016, bác bỏ chủ quyền Biển Đông do Trung Quốc tuyên bố, vì thiếu cơ sở pháp lý. Phán quyết này được mô

tả như một cái tát mạnh vào mặt của Trung Quốc, đồng thời diễn dịch Trung Quốc là một nước bá quyền xâm lăng, cướp đoạt biển đảo và tài nguyên của nước khác.

Thế mà TQ vẫn khẳng khái nói rằng Biển Đông thuộc chủ quyền của Trung Quốc và được Quốc tế công nhận. Đúng là giọng điệu bá quyền ngang ngược, chỉ có Trung Quốc mới dám làm can và nói bừa như vậy.

Tôi cảm thấy vô cùng bức tức, nên cố tìm hiểu thêm nguyên do nào mà Trung Quốc lại liều lĩnh hành xử như vậy, thì hiểu thêm được như sau:

Biển Đông thuộc chủ quyền của Việt Nam và nhiều nước quanh Biển Đông theo tinh thần Công ước của Liên Hiệp Quốc năm 1982 về Luật Biển; Trung Quốc chẳng có một chút chủ quyền nào nơi vùng Biển Đông này. Trung Quốc đã vì lòng tham, nên quyết dùng sức mạnh quân sự để chiếm đoạt. Tất cả những lập luận, Trung Quốc đưa ra để chứng minh chủ quyền Biển Đông, đều thiếu tính thuyết phục và bị cộng đồng thế giới cho là ngụy biện và vô giá trị.

Theo Ông Nguyễn Hạnh Phúc Chủ nhiệm văn phòng Quốc hội Việt Nam, tiết lộ trên báo chí: “Trong chuyến viếng thăm nước Việt Nam vào ngày 6-7-2015, Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình, được phía Việt Nam đón tiếp trọng thể bằng 21 phát đại bác” và “Hai bên bình đẳng, tuân thủ luật pháp quốc tế, trên cơ sở Công ước LHQ về luật Biển (UNCLOS) 1982, Tuyên bố của các bên về ứng xử trên Biển Đông (DOC), kiên trì để hai nước láng giềng chung sống hòa bình, hữu nghị, cùng nhau hợp tác phát triển kinh tế. Chúng ta cũng phải đảm bảo an ninh, an toàn hàng hải, hàng không, kiên quyết đấu tranh bảo vệ chủ quyền. Đó là việc không thể khác được”. Nhưng không biết tại sao, một ngày sau đó, tức ngày 7-7-2016, khi Tập Cận Bình thăm viếng Singapore và trong khi phát biểu tại Viện nghiên cứu Đông Nam Á, ông ta lại nhắc “Những hòn đảo trên Biển Đông là thuộc lãnh thổ Trung Quốc từ thời cổ đại.”

Tiếp sau đó khoảng bốn tháng, vào ngày 11-12-2015, Đại diện thường trực của Nhà nước Cộng hoà Nhân dân Trung Quốc tại Liên Hiệp Quốc có ra công hàm, nhằm phản bác lý lẽ của Philippin, kiện Trung Quốc ra Toà Trọng tài Thường trực Quốc tế tại Hà Lan và khẳng định

“chủ quyền Biển Đông bao gồm Hoàng Sa, Trường Sa là của Trung Quốc theo tinh thần Tuyên cáo Cairo năm 1943 và Potsdam năm 1945”. Công hàm này mang tính hàm hồ, không đúng sự thật; vì chánh quyền Trung Hoa, thời nhà Thanh, đã ký nhượng (vĩnh viễn) Đài Loan và Bành Hồ cho Nhật Bản vào năm 1895, trước thế chiến I (1914-1918) và Nhật Bản chiếm Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam thời đệ nhị thế chiến (1939-1945). Lúc bấy giờ Nhật Bản cho sáp nhập đảo Hoàng Sa và Trường Sa vào đảo Đài Loan thành một tổ chức hành chánh cho tiện cai trị; nhưng sau khi Nhật Bản đầu hàng Đồng Minh vô điều kiện, đương nhiên Nhật Bản phải trả lại cho các sở hữu chủ những gì Nhật Bản đã chiếm đoạt của họ, chứ làm sao có việc biển đảo của nước này đem trả cho nước khác được. Có nghĩa đảo Đài Loan, đảo Bành Hồ... được trả lại Trung Hoa Dân Quốc và Hoàng Sa và Trường Sa phải trả cho Việt Nam. Nếu Nhật Bản giao trả Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam cho Trung Hoa thì còn đâu là công lý; hơn nữa, lúc bấy giờ, các nước đồng minh trong đó có Trung Hoa Dân Quốc không có chủ trương xâm lấn biển đảo hay lãnh thổ của bất cứ nước nào. Sự kiện lịch sử rõ ràng “hai lần hai là bốn” như vậy, mà giờ đây Trung Quốc lại giành chủ quyền Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam là một điều vô cùng vô lý.

Hơn nữa vào năm 1946, Trung Hoa và Pháp có ký một thoả thuận, trao đổi quân đội của Pháp vào thế quân đội Trung Hoa ở miền Bắc, kèm điều kiện Pháp nhượng đường xe lửa Vân Nam-Hải Phòng cùng một số quyền lợi về kinh tế khác cho Trung Hoa. Đồng thời quân đội Pháp cũng đổ bộ lên các đảo Hoàng Sa và Trường Sa, tái khẳng định chủ quyền.

Ngoài ra, tôi cũng xin nhắc một cách ngắn gọn về hai tuyên cáo Cairo và Potsdam mà đại diện của Trung Quốc tại Liên Hợp Quốc nêu ra, với mục đích xác nhận chủ quyền Hoàng Sa và Trường Sa. Sự thật, trong hai tuyên cáo này không có đoạn văn nào đề cập đến Hoàng Sa và Trường Sa được trả về cho Trung Quốc. Hơn nữa, trong khi Thế chiến 2 còn đang tiếp diễn, thì đại diện ba nước đồng minh Hoa Kỳ, Anh Quốc và Trung Hoa Dân Quốc tổ chức họp tại Cairo (Ai Cập) ra Tuyên cáo Cairo ngày 27-11-1943. Tuyên cáo này không hề đề cập đến việc Trung Hoa Dân Quốc đòi hỏi chủ quyền hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa; cho đến tháng 7-1945, ba đại diện Hoa Kỳ, Anh Quốc và Liên Xô họp tại Pots-

dam (Đức) ra Tuyên ngôn Potsdam ngày 26-7-1945, ấn định việc giải giới quân đội Nhật tại Thái Bình Dương và phân công Trung Quốc phụ trách giải giới quân đội Nhật tại Việt Nam từ vĩ tuyến 16 trở ra Bắc kể cả quần đảo Hoàng Sa; quân đội Anh từ vĩ tuyến 16 trở vào Nam kể cả quần đảo Trường Sa. Lúc bấy giờ, Anh Quốc và Trung Hoa Dân Quốc đều thực thi nghiêm túc, sau khi giải giới tiếp thu đều mặc nhiên trả về cho các sở hữu chủ. Sau này, vì lòng tham mà Trung Quốc cố tình hiểu sai lầm “tiếp thu giải giới” thành ra “thu hồi”. Thật tội nghiệp cho Trung Quốc quá đi thôi.

Bây giờ chủ quyền Biển Đông không phải bàn cãi nữa, sự việc quá rõ ràng; vì Tòa án Trọng tài Quốc tế tại Hà Lan đã ra phán quyết ngày 12-7-2016 xác định việc Trung Quốc tuyên bố chủ quyền Biển Đông bao gồm Hoàng Sa, Trường Sa... là hoàn toàn bất hợp pháp.

Trung Quốc tuyên bố bác bỏ phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế vừa kể, đồng thời lấy “luật rừng” ra sử dụng. Trung Quốc đưa ra các luật lệ riêng, áp dụng cho Biển Đông và mặc nhiên xác nhận chủ quyền Biển Đông để rồi từ đó dùng sức mạnh quân sự thị uy và tiến hành tổ chức hành chánh huyện đảo Tam Sa thuộc tỉnh Hải Nam, đồng thời cho bồi đắp nhiều đảo nhân tạo, xây đường băng, bến tàu, ụ pháo, nhà chứa phi cơ, hải đăng, đài radar, nhiều kiến trúc hạ tầng cơ sở, quân sự hoá vùng Biển Đông và đang khai thác tài nguyên hải sản và dầu khí; đồng thời vào thượng tuần tháng 8-2016, Tòa án Nhân dân Tối cao của Trung Quốc ban hành một số quy định pháp lý, tự cho Trung Quốc có quyền bảo vệ trật tự hàng hải, và có quyền “truy tố bất kỳ người nước ngoài nào bị phát hiện đang đánh cá hoặc thăm dò trong vùng biển tranh chấp”.

Trung Quốc còn chơi một trò rất trẻ con, cố tình dàn dựng để hù dọa nước Việt Nam, bằng cách gián tiếp cho tờ Hoàn Cầu Thời Báo đăng tin “Trung Quốc sẽ cướp cả quần đảo Trường Sa, nếu Việt Nam dùng phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế làm áp lực tranh chấp chủ quyền biển đảo với Trung Quốc” trong khi phái đoàn quân sự cao cấp của Việt Nam, do Đại tướng Bộ trưởng Quốc phòng Việt Nam, Ngô Xuân Lịch cầm đầu, đang viếng thăm Trung Quốc hồi tháng 6-2016, để bàn về việc Trung Quốc và Việt Nam tiếp tục hợp tác toàn diện về quân sự để duy trì hoà bình và ổn định Biển Đông. Thật là một chuyện đáng buồn cười.

Ngày 18-11-2016, phát ngôn viên

bộ Ngoại giao Trung Quốc, Cảnh Sảng phát biểu nhân dịp có tin Việt Nam coi nói thêm một phần đảo Trường Sa Lớn: “Chúng tôi kêu gọi mạnh mẽ nước liên quan tôn trọng thật sự chủ quyền và quyền lợi hợp pháp cũng như lợi ích của Trung Quốc, ngừng ngay lập tức việc chiếm đóng và xây dựng cũng như rút về các nhân sự và cơ sở.”

Ông Lưu Hiểu Giang, cựu phó chính uỷ hải quân Trung Quốc, cho biết thêm rằng “một số đông binh sĩ thuộc đơn vị lục quân sẽ được tái bố trí thành lực lượng thủy quân lục chiến thuộc hải quân để tăng cường hoạt động trên biển để bảo vệ chủ quyền lãnh hải của Bắc Kinh, kể cả ở khu vực Biển Đông.”

Thủ tướng Lý Khắc Cường, trong một phúc trình hàng năm về công tác chính phủ, nhấn mạnh rằng “Bắc Kinh quyết tâm bảo vệ chủ quyền của mình và Trung Quốc sẽ “tiến lên và trở thành một cường quốc hải quân vững mạnh.”

Ngày 24-1-2017, nữ phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Trung Quốc Hoa Xuân Oánh phát biểu tới chủ quyền “không thể tranh cãi” đối với quần đảo Trường Sa. Trung Quốc quyết tâm bảo vệ chủ quyền lãnh hải ở Biển Đông và cho rằng Mỹ “không phải là quốc gia tranh chấp ở biển Đông”, đồng thời nhấn mạnh rằng hành động của Bắc Kinh ở biển Đông “hợp lý và công bằng”.

Bộ trưởng Ngoại giao Trung Quốc Vương Nghị tuyên bố ngày 8-3-2017, bên lề cuộc họp báo nhân kỳ họp thường niên của Quốc hội Trung Quốc, rằng “Bắc Kinh sẽ không cho phép sự ổn định ở Biển Đông lại bị “khuấy động” hoặc “phá hoại”.

Trung Quốc lúc nào cũng nói tôn trọng luật pháp quốc tế, nhưng trên thực tế, thường hành động trái ngược. Sự kiện rõ ràng nhất, ngày 12-7-2016 Tòa Trọng tài Thường trực Quốc tế tại Hà Lan tuyên xử việc Trung Quốc tuyên bố chủ quyền Biển Đông là bất hợp pháp thì Trung Quốc lại tỏ thái độ phản đối và tuyên bố “bất tuân phán quyết”. Hành động kể trên cho thấy Trung Quốc là một nước bá quyền, ngang ngược, tham lam, nguy hiểm, vô pháp vô thiên, nói một đường làm một nẻo, từ đó cho tôi một thoáng suy nghĩ về việc Trung Quốc đề nghị cùng Hiệp Hội các nước Châu Á soạn thảo bản hướng dẫn về ứng xử Biển Đông – COC, sẽ không mang lại kết quả, và có thể coi đây là một phương thức “câu giờ” để xoa dịu phần nào tình hình tranh chấp Biển Đông đang căng thẳng, hầu Trung Quốc tiếp tục bồi đắp thêm các

đảo và tăng cường quân sự tích cực hơn ở Biển Đông.

Theo tôi thiên nghĩ, tình tranh chấp phức tạp ở Biển Đông hiện nay thế nào cũng dẫn đến việc Liên Hiệp Quốc triệu tập đại hội để luận bàn và đưa ra khuyến nghị đối với Trung Quốc ở các điểm:

“TQ nên tham khảo kỹ nội dung hai bản Tuyên bố Cairo năm 1943 và Potsdam năm 1945, để tránh hiểu lầm, hàm hồ manh động, dẫn đến tình trạng tranh chấp Biển Đông như hiện nay để có thể xảy ra chiến tranh. “Đồng thời khuyến cáo TQ nên tuân thủ “phán quyết ngày 12-7-2016 của Toà Trọng tài Quốc tế tại Hà Lan.”

Có vài điều nhằm lẫn sau đây về phía Trung Quốc rất đáng buồn cười:

Nhiều giới chức Trung Quốc hiểu lầm từ ngữ “giải giới tiếp thu” thành ra “thu hồi”, nên đã sử dụng động từ “THU HỒI” đảo Hoàng Sa và Trường Sa một cách sai lạc đáng tiếc, vì Hoàng Sa và Trường Sa chưa có một khoảng thời gian nào thuộc chủ quyền của TQ. Đồ vật không phải của mình mà mình “thu hồi” nghĩa là sao? Phải dùng động từ “ăn cướp” thì mới đúng, phải không các bạn?

Trong nhiều bài viết trước đây, tôi đã ví Trung Quốc đang ăn “món lười bò nấu đậu có tẩm chất độc”; một bài viết khác, tôi ví Trung Quốc đang ăn “món thịt bò chiên bơ, bên trong có nhiều lười câu nhiều ngạnh”, để dẫn đến kết luận Trung Quốc sẽ hoàn toàn thất bại trong mưu đồ xâm chiếm vùng lãnh hải Biển Đông theo đường ranh 9 đoạn hình lưỡi bò do Trung Quốc tự biên tự diễn ...

Và trong thực tế hiện nay, Trung Quốc đang đối đầu với các nước quanh Biển Đông về quyền lợi hải sản và dầu khí nơi vùng đặc quyền kinh tế 200 hải lý, đồng thời đối đầu với hầu hết các nước trên thế giới về quyền lợi tự do hải hành trên vùng biển quốc tế xuyên Biển Đông.

Theo tôi nhận xét, vấn đề tranh chấp Biển Đông, Trung Quốc thua là cái chắc. Trung Quốc đã thua ván cờ đầu, đó là “phán quyết ngày 12-7-2016 của Tòa Trọng tài Quốc tế tại Hà Lan”. Ván cờ thua kế tiếp của Trung Quốc là “sự thất bại trong việc đàm phán với các nước thuộc Hiệp hội Châu Á, về bản hướng dẫn xử lý Biển Đông (COC)”, vì Trung Quốc sử dụng “luật rừng”, trong khi các nước Biển Đông đang có cây gậy “Phán quyết” trong tay làm bùa hộ mạng. Ván cờ thua thứ ba của Trung Quốc sẽ là bị tất cả các nước trên thế giới, căn cứ vào Công ước của Liên Hiệp Quốc năm 1982 về Luật Biển mà áp lực Trung Quốc phải thu hồi tuyên bố

chủ quyền Biên Đông.

Tôi có cảm nhận “Thành phần lãnh đạo CSTQ hiện nay, đang trong tình trạng đứng không yên, hoặc đang ngồi trên đồng lửa, bứt tai vò trán, đôi mắt thất thần, tiến thoái lưỡng nan, vì đã lỡ phóng cây lao “tham vọng bất chính” quá xa, khó mà thu hồi an toàn; đành phải đánh ván bài liều, chấp nhận theo lao, gượng đi trên con đường nhiều nổi chênh vênh và bất lợi... TQ đang vướng chum lưới câu nôi cổ hòng, nhả ra không phải là chuyện dễ dàng... đành phải cố li chấp nhận đến đâu hay đến đó thôi.

Ngồi ngẫm nghĩ về phường Tàu Cộ. Dễ nhận ra chất giọng lọc lừa. Chỉ là chót lưỡi đầu môi. Lộng ngôn, tráo ngữ, phang bừa, nói ngang.

Đến Việt Nam luận bàn chính trị. Nhất mực khen hữu nghị thắm tình. Vừa ra khỏi nước quay lưng. Tuyên bố lãnh hải Biển Đông của Tàu.

Trong phát biểu vàng thau lẫn lộn. Bọn Tàu Man lật lọng đáng khinh. Chao ôi! 16 chữ vàng. Vẽ thêm 4 Tót biến hình lưu manh

Bọn Việt Cộng chân thành đón nhận. Tàu ban cho nhất định an toàn. Tương thân tương ái hoà bình. Chấp nhận thân phận làm thân tôi đòi.

Nghiêm kế độc – rã rời tê tái. Nước Việt Nam sẽ phải... về đâu?! Biển Đông- đất thăm trời sâu. Giang sơn gấm vóc trải màu tóc tang!

Hỡi dân Việt đừng than thở nữa! Mau vùng lên chống đỡ sơn hà. Đuổi Tàu giành lại biển nhà. Đạp đổ Cộng sản... để mà tự do

Chicago, ngày 10-3-2017

Trung Quốc có đồ tiên cứu Việt Nam?

.....**Phạm Chí Dũng 18-03-2017**.....

Câu hỏi này, thậm chí mang ý nghĩa đối với một phần sự sống còn của dân tộc Việt Nam, đã tồn tại từ rất lâu và giờ đây lại một lần nữa đặc biệt xáo động trong tâm thức nhiều người đang lo lắng việc Bắc Kinh sẽ đồ tiên để cứu vãn chế độ Hà Nội – như một cách nhằm bảo vệ ý thức hệ độc đảng chuyên quyền và phần dân chủ.

Ngừa bài đe dọa

Quá nhiều người Việt vừa không thích Trung Quốc, vừa lo sợ lịch sử về nguy cơ Trung Quốc sẽ biến Việt Nam thành một thứ tỉnh lỵ thuộc Bắc Kinh vào một thời điểm nào đó, nhất là sau khi Hội nghị Thành Đô đặt mọi chuyện vào sự đã rồi và luôn là một cái cớ để Bắc Kinh tấn công Việt Nam bất kỳ lúc nào thuận lợi.

Năm 2016, một trung tâm nghiên cứu có uy tín của Hoa Kỳ là Pew đã chứng thực và lượng hóa tâm lý “thoát Trung” ấy. Khi Pew đặt câu hỏi đối với 1.000 dân Việt được hỏi nước nào là mối đe dọa lớn nhất, có tới 74% chọn Trung Quốc. Và khi Pew đề cập quốc gia nào có thiện cảm nhất, chỉ có 16% dân Việt chọn TQ.

Nhưng ở Việt Nam đương đại, chủ nghĩa “thân Trung” vẫn tồn tại từ thời Trần Ích Tắc và Lê Chiêu Thống. Chỉ có một điểm khác biệt cơ bản: nếu ít năm trước loại chủ nghĩa này còn cố gắng che giấu ý đồ và hành vi của nó, thì nay một số nhân vật người Việt đại diện cho khuynh hướng và tổ chức “thân Trung” ở Hà Nội thậm chí còn công khai tuyên truyền cho khả năng “không có chuyện chế độ (Việt Nam) sụp đổ vì Trung Quốc sẽ đồ tiên để cứu”.

Hầu như không khác với giới tuyên huấn Bắc Kinh mà từ lâu vẫn hô hào về một “Trung Quốc đang trỗi dậy” để người dân nước này không nên ngả theo phương Tây và cũng chẳng cần phải đấu tranh giành các quyền con người, các nhân vật “thân Trung” ở Hà Nội muốn lật ngửa bài đe dọa những quan chức mạnh nham theo đường lối đồng minh quân sự với Mỹ và Nhật, cùng lúc không chế phong trào dân chủ nhân quyền và tinh thần kháng Trung ở Việt Nam.

Không biết vô tình hay hữu ý, hành động “thân Trung” trên càng gia tốc và nguy hiểm hơn sau chuyến làm việc của ông Nguyễn Phú Trọng tại Trung Quốc vào tháng 01-2017, kéo theo 15 hiệp định song phương và ngay lập tức vốn đầu tư của TQ vọt lên hàng thứ hai trong các kênh đầu tư nước ngoài vào Việt Nam.

Vì sao phải ‘cứu Việt Nam’?

2017, năm bị xem là “cực kỳ khó khăn” đối với nền kinh tế Việt Nam mà thậm chí một quan chức cao cấp là Nguyễn Xuân Phúc đã phải cảnh báo về “sụp đổ tài khóa quốc gia”.

Hẳn là thế và hình như không còn lối thoát nào khác nếu chiếu theo luận thuyết “kinh tế quyết định chính trị” của Mác mà Việt Nam vẫn hàng ngày truyền tụng trong các cơ sở đào tạo “lý luận chính trị cao cấp”.

Sau triều đại bị xem là “phá chưa từng có” của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, sự thật về một nền kinh tế suy sụp và cận kề khủng hoảng đã không còn lời nào để bào chữa. Nếu trước đây Thủ tướng Dũng, dàn tham mưu bộ ngành của ông ta, và kể cả dàn đồng ca phụ họa của những người bên đảng còn tự an ủi rằng những “khó khăn kinh tế” như nợ xấu, nợ công, ngân sách không phải là chuyện lớn và “vẫn còn dư địa để vay tiếp và phát triển”, làm thế nào có thể lý giải được một sự thật trần trụi là ít nhất 25 tỷ USD nợ xấu trong hệ thống ngân hàng vẫn hoàn toàn bế tắc trong xử lý trong khi nợ công quốc gia không phải chỉ gần 65% GDP như đủ loại báo cáo “nâng lên một tầm cao mới” mà đã vọt lên đến 210% GDP – gấp hơn 3 lần ngưỡng nguy hiểm?

Kinh nghiệm của các quốc gia từng suýt vỡ nợ nhưng cuối cùng không vỡ là cho dù nợ công cao nhưng ngân sách và dự trữ ngoại hối vẫn còn đủ bù đắp. Cách đây vài năm, giới chuyên gia nhà nước vẫn thường lấy Nhật Bản như một bài học kinh nghiệm về tỷ lệ nợ công vượt hơn 200% GDP nhưng vẫn an toàn để cho rằng Việt Nam... cũng sẽ ổn. Nhưng lại theo kinh nghiệm của những quốc gia đã từng thực sự vỡ nợ như Argentina, nợ công kinh khủng mà ngân sách lại cạn kiệt là những tiêu chí chắc chắn dẫn đến một kịch bản vỡ nợ chắc chắn, có khi còn kéo theo sự sụp đổ của cả một chính phủ.

Việt Nam lại đang bước vào năm suy thoái kinh tế thứ 9 liên tiếp, trong lúc các kênh “ngoại viện” gần như đóng lại. Ngay cả Hiệp định TPP mà giới lãnh đạo Việt Nam từng trông đợi để được “tăng 25% GDP” cũng gần như tan vỡ. Trong khi đó, một hiệp định khác – Hiệp định Tự do Thương mại giữa Việt Nam và Liên minh châu Âu – cũng chưa tới đâu, cho dù đã được ký kết từ cuối năm 2015. Nghe đâu Nghị viện châu Âu còn đang rất

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san
có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

cân nhắc có nên thông qua việc triển khai hiệp định này hay không khi chính quyền Việt Nam vẫn thẳng tay đàn áp nhân quyền.

Thậm chí vào năm 2016, lượng kiều hối của “kiều bào ta” gửi về quê hương đã sụt đến 3 tỷ USD – giảm hơn 30% so với năm 2015, báo hiệu một thời kỳ “đen tối”...

Việt Nam đang hội tụ gần như đầy đủ các yếu tố đủ lớn cho một sự ra đi về “ổn định kinh tế tức ổn định chính trị”: từ năm 2015, ngân sách trung ương đã bị cảnh báo là “có thể trống rỗng”, đến năm 2017, bên cạnh lời cảnh báo “cực kỳ khó khăn” là bắt đầu xuất hiện dự báo về khả năng nền ngân sách này “không trụ nổi đến hết năm 2018”.

Đó là nguyên do sâu xa để chế độ một đảng ở Trung Quốc, nếu không thật sự khó khăn tài chính, đã và sẽ phải đổ tiền để cứu chế độ độc đảng tại Việt Nam.

Thực chất kinh tế Trung Quốc ra sao?

Rất nhiều người cho rằng những nhân vật sâu hiểm và có tầm như Tập Cận Bình sẽ chỉ “cứu Việt Nam” nếu Trung Quốc có đủ sức.

Khách quan mà xét, Trung Quốc đã vượt qua được một thử thách rất lớn về kinh tế vào giai đoạn những năm 2012–2013. Từ năm 2011, người được giải Nobel kinh tế là Tiến sĩ Nouriel Roubini đã đưa ra dự báo rằng kinh tế Trung Quốc sẽ “hạ cánh cứng vào năm 2013”. Tốc độ suy giảm GDP, nợ chính quyền địa phương và tình hình thiếu khả quan của các thị trường bất động sản và chứng khoán... là một số cơ sở cho nhận định bi quan như vậy của Roubini và cả một số tổ chức phân tích tài chính phương Tây. Tuy thế đến năm 2013, Trung Quốc lại bất ngờ vượt qua vực thẳm kinh tế và tài chính để sau đó nhịp độ tăng trưởng GDP có phần phục hồi. Cho tới nay, nền kinh tế quốc gia này vẫn có vẻ “ổn” và không bị quá nhiều dư luận nghi ngờ như trước đây.

Nhưng vẫn có một tử huyệt của nền tài chính Trung Quốc mà chính quyền nước này chưa bao giờ dám công bố: tỷ lệ nợ công quốc gia vọt lên đến 237% GDP, tức đến 28 ngàn tỷ USD vào năm 2016 –theo phân tích của tờ *Financial Times* vào tháng 4/2016– vượt xa tỷ lệ nợ của các nước đang phát triển khác. Tình trạng này có thể dẫn đến khủng hoảng tài chính hoặc trì trệ kinh tế kéo dài ở Trung Quốc.

Tất nhiên, giới lãnh đạo Trung Quốc hoàn toàn có thể tự an ủi rằng họ có một kho dự trữ ngoại hối lớn

nhất thế giới, lên đến 4.000 tỷ USD vào năm 2016. Chỉ có điều, con số 4.000 tỷ này chỉ bằng 1/7 so với gánh nặng nợ công 28 ngàn tỷ.

Chưa kể vào đầu năm 2017, Trung Quốc phải thừa nhận dự trữ ngoại hối của mình đã giảm mạnh từ 4.000 tỷ về dưới mốc 3.000 tỷ USD.

Gần đây, những tin tức phản biện mới nhất về thực chất nền kinh tế Trung Quốc đến từ ông Gordon G. Chang, tác giả của cuốn sách *Sự sụp đổ sắp đến của Trung Quốc*. Vị luật sư kiêm nhà bình luận người Mỹ này nhận định “kinh tế Trung Quốc sắp rơi tự do” trong một cuộc phỏng vấn mới đây với trang *Đại Kỷ Nguyên*, theo đó ông cho rằng Trung Quốc chỉ ổn định trên bề mặt trong năm 2017, nhưng tiềm ẩn bất ổn thực sự dưới bề mặt.

Gordon G. Chang cho biết là: Trong năm 2015, luồng vốn chuyển ra nước ngoài là cao chưa từng thấy, từ 900 tỷ đến 1.000 tỷ USD; và theo nguồn tin của ông, chỉ có 500 tỷ USD trong số 3.000 tỷ USD dự trữ ngoại hối là còn có thể sử dụng được. Cũng theo ước tính của ông, Trung Quốc chỉ còn 1,5 nghìn tỷ USD tiền khả dụng để bảo vệ đồng Nhân dân tệ.

Ông Gordon G. Chang có ít nhất một cơ sở cho nhận định về tiền khả dụng chỉ chiếm một nửa so với con số dự trữ ngoại hối mà chính quyền Trung Quốc công bố: vào năm 2011, chính một cục trưởng thống kê của Trung Quốc, người sau đó đã về hưu, đã phải thừa nhận rằng nhiều thống kê của quốc gia này không phản ánh đúng sự thật. Cũng vào năm đó, con số nợ của các chính quyền địa phương ở Trung Quốc được công bố chỉ khoảng 1.550 tỷ USD, nhưng đến năm 2014 thì Trung Quốc đã phải thừa nhận loại nợ này đã tăng gấp đôi, tức 3.000 tỷ USD.

Vài nhà phân tích ở Hồng Kông cũng cho rằng GDP thực sự ở TQ không thể tăng đến 7% như báo cáo, mà chỉ khoảng 4-5% hàng năm.

Việt Nam lại rất thường “đồng tình” với Trung Quốc về phương thức tuyên truyền về các số liệu kinh tế. Vào những năm 2009–2010, giới lãnh đạo Việt Nam cũng “nâng” tăng trưởng GDP lên đến 9–9,5% như Trung Quốc, để đến gần đây phải “co” về còn 6-6,5%.

Nhưng nói gì thì nói, tình hình kinh tế và tài chính ở Việt Nam là tồi tệ hơn nhiều so với Trung Quốc. Trong khi Trung Quốc có đến 3.000 tỷ USD dự trữ ngoại hối mà đã phải “gánh” 237% tỷ lệ nợ công, tỷ lệ nợ công ở Việt Nam vẫn lên đến 210% nhưng kho dự trữ ngoại hối chỉ có khoảng 40 tỷ USD theo báo cáo của Ngân hàng

nhà nước (về thực chất số khả dụng trong kho dự trữ ngoại hối của VN là thấp hơn khá nhiều vì có đến 1/3 trong đó là trái phiếu chính phủ Mỹ, số còn lại không được minh bạch).

Có muốn cũng không cứu được!

Trong bối cảnh đầy nguy cơ tiềm ẩn về nợ công như thế, làm thế nào Trung Quốc có thể “cứu Việt Nam”, cho dù Bắc Kinh muốn làm điều đó vào một thời điểm nào đó?

Có một bằng chứng tương đối rõ ràng về khả năng hạn chế của Trung Quốc: vào cuối năm 2016, chính quyền tỉnh Quảng Ninh đã phải quyết định chọn nhà đầu tư trong nước làm dự án đường cao tốc Vân Đồn–Móng Cái mà không vay vốn của Trung Quốc, cho dù vốn đầu tư của dự án này chỉ khoảng 300 triệu USD và đã được Bộ Giao thông Vận tải nhiệt tình “vận động” cho vụ vay mượn này.

Một chuyên gia phản biện độc lập là ông Lê Đăng Doanh đã nói toạc thực chất nguồn gốc rất đặc biệt của số vay 300 triệu USD trên: số tiền này được lấy ra từ quỹ hỗ trợ xuất khẩu của Trung Quốc, chứ không phải là hỗ trợ xuất nhập khẩu. Nghĩa là điều kiện đi kèm của khoản vay này là Việt Nam phải nhập khẩu hàng hoá của Trung Quốc.

Một thông tin khác cũng cho biết việc vay vốn từ Trung Quốc cho dự án cao tốc Vân Đồn–Móng Cái không phải là dễ dàng và cũng chẳng có ưu đãi nào, còn nếu có ưu đãi (ví dụ: không cần chính phủ Việt Nam phải bảo lãnh) thì lại gắn liền với nguy cơ thao túng về kinh tế và cả chính trị mà một số quốc gia như Campuchia và ở châu Phi đã bị Bắc Kinh “gài bẫy”. Nhiều khó khăn như thế đã khiến giới lãnh đạo Việt Nam chùn tay trong vay vốn. Thực tế này cũng dẫn đến một kết luận khác có thể rất quan trọng: chính sách của Trung Quốc cho VN vay tín dụng vẫn chưa thể mở rộng.

Dù có đồn đoán về việc Trung Quốc đã cho Việt Nam vay mượn hàng trăm tỷ đôla trong nhiều năm qua, nhưng từ sau chuyến đi Trung Quốc của ông Nguyễn Phú Trọng vào tháng 1/2017 đến nay, vẫn chưa có dấu hiệu rõ ràng nào về khả năng “Trung Quốc đổ tiền cứu Việt Nam”. Thay vào đó, dấu hiệu rõ hơn nhiều là Trung Quốc đã và đang tăng cường đầu tư vào các dự án ở Việt Nam để khống chế dự án để từ đó mở rộng thao túng kinh tế Việt Nam lẫn chiến thuật “lấn đất”.

Trong 2 tháng đầu năm 2017, các nhà đầu tư đến từ Trung Quốc đã đăng ký thực hiện 123 dự án tại Việt Nam và 174 lượt mua cổ phần, chiếm

21,1% tổng vốn đầu tư vào Việt Nam, trở thành nước đầu tư lớn thứ hai vào Việt Nam, sau Singapore.

Trên bình diện quốc tế, một dấu hiệu mang tính tham khảo đang diễn ra ở phía bên kia bán cầu. Ở nơi đó, đồng minh thân cận của Trung Quốc là "Venezuela xã hội chủ nghĩa tươi đẹp" đã chìm dưới cơn sóng thần lạm phát 700% nhanh đến mức có những dấu hiệu cho thấy Trung Quốc có vẻ như đang tính toán lại mối quan hệ liên minh với Venezuela – quốc gia mà nước này đã cho vay khoảng 60 tỷ đôla...

Một nguồn tin quốc tế cho biết một cơ quan Trung Quốc đã nêu quan điểm: "Các cuộc họp đã đi đến nhất trí là [Trung Quốc] sẽ không đầu tư thêm vào Venezuela", "Có một thông điệp rõ ràng từ trên xuống: cứ để mặc họ gục ngã". Cũng theo nguồn tin này, các công ty Trung Quốc ở Venezuela đang chuyển nhân viên sang Colombia và Panama vì lý do an ninh, và cũng vì nhiều dự án của Trung Quốc ở nước này đã bị đình trệ.

Từ nhiều năm qua, chính sách cho vay tín dụng của Trung Quốc phụ thuộc phần lớn vào mưu tính và mưu toan chính trị. Nếu chi phối được đối tượng vay, Trung Quốc mới sẵn sàng bỏ ra một số tiền lớn cho vay với lãi suất ưu đãi. Giới lãnh đạo Việt Nam nghĩ thế nào nếu ngay cả một chế độ được coi là "thần phục thiên triều" như chế độ Hun Sen ở Campuchia mà cũng chỉ được Trung Quốc viện trợ hơn 600 triệu USD trong năm 2015?

Việt Nam lại là "ca" khó hơn nhiều so với Campuchia. Muốn kinh tế Việt Nam tạm tránh khỏi sụp đổ, nền kinh tế nước này phải được bơm lập tức ít nhất 100 tỷ USD, tương đương 50% GDP của Việt Nam, để cứu hệ thống ngân hàng và trả một phần nợ công. Trung Quốc sẽ lấy ở đâu số tiền khổng lồ đó, cho dù Bắc Kinh có đủ tin cậy và muốn rót tài chính cho một phe nào đó ở Việt Nam?

Đàn áp biểu tình chống Formosa, ngăn chặn tưởng niệm các liệt sĩ Hoàng Trường Sa... đảng CSVN chỉ chứng tỏ mình là đám phản quốc !

PHAN BỘI CHÂU so với Hồ Chí Minh: người chính danh, người giả danh! +++++Nguyễn Hùng-Trần Hoài Nam 18-03-2017+++++

Trong chuyến viếng thăm Việt Nam, ngoài những lúc làm công tác ngoại giao, Nhật Hoàng và Hoàng Hậu đã thu xếp ghé Huế với mục đích chính thăm căn nhà cũ kỹ đơn sơ nhưng với cái cổng mới xây thật đồ sộ nơi cụ Phan Bội Châu từng sống và qua đời. Thật ra không dễ gì để cho đảng CSVN đồng ý cho một vị vua của một nước đi thăm một căn nhà tồi tàn, nơi cư ngụ của một người yêu nước từng đứng lên tìm cách giành độc lập cho Việt Nam, và quốc gia mà ông đến để tìm đến là Nhật, nhưng vì đang đối ngoại tệ trong lúc con bài TPP bị vứt vô thùng rác nên đảng csvn đột biến phải cần rằng buộc bụng để cho Vua và Hoàng hậu Nhật thăm Huế. Gọi là viếng thăm di tích các lăng tẩm Vua Nguyễn tại Huế nhưng chính Vua Nhật đến viếng thăm căn nhà của của cụ Phan Bội Châu, một người Việt được dân Nhật tôn kính.

Người Việt chúng ta hầu như ai ai đều biết cụ Phan Bội Châu, người đã bỏ cuộc đời mình tìm phương cách mở mang dân trí để qua đó giành lại độc lập từ Pháp và sau đó, như Nhật, phát triển đất nước.

Tuy lệ thuộc nước Pháp, là quốc gia đang đô hộ Việt Nam và cũng là một nước hàng đầu trong các nước phát triển văn hóa và khoa học kỹ thuật tại Âu Châu, có thể học hỏi từ nước này và cùng lúc những nước khác tại Âu Châu, nhưng cụ đã chọn nước Nhật làm điểm đến cho cụ, một nước có nền văn hóa tương tự như Việt Nam, với mục đích học hỏi kinh nghiệm tái kiến thiết nước Nhật từ một nước phong kiến kém phát triển nhanh chóng trở thành nước duy nhất không những tại Á Châu mà trên cả thế giới, chỉ trong một thời gian hai thập niên đã thay da đổi thịt và trở thành nước có trình độ khoa học kỹ thuật ngang ngửa so với các nước tiên tiến tại Âu và Mỹ châu trong thời kỳ đầu thế kỷ 19.

Năm 1904 cụ Phan Bội Châu sang Nhật theo kế hoạch Duy Tân của Vua Nguyễn qua phong trào Đông Du. Cùng thời với cụ có các cụ Lương Khải Siêu, Phan Chu Trinh, Cường Để, Huỳnh Thúc Kháng... Thời gian này Nguyễn Tất Thành chỉ là học sinh tiểu học tại Huế (do cha đổi tên từ tên khai sinh Nguyễn Sinh Cung) và sau đó sang Pháp sống với nghề phụ bếp (1911) dưới tên người Nam Bộ Nguyễn Văn Ba, gia nhập đảng cộng

sản Pháp và bắt đầu tham gia hoạt động trong kế hoạch được đảng cs Nga vạch ra).

Cụ Phan Bội Châu đã đưa được hơn hai trăm thanh niên sang Nhật du học với sự ủng hộ tài chánh từ chính quyền địa phương Nhật. Phong trào Đông Du sau đó gặp trở ngại vì Chính phủ Nhật chấm dứt giúp đỡ sau khi họ thỏa hiệp với Pháp, vì Nhật cần Pháp cho công cuộc cải cách nền kinh tế của họ, nhất là nguồn nhiên vật liệu Nhật cần có. Năm 1909, cụ phải rời Nhật sang Tàu tiếp tục hoạt động. Năm 1925 bị Pháp bắt cóc tại Thượng Hải bí mật mang về Việt Nam. Cụ bị chính quyền đô hộ Pháp kết án tù chung thân, sau đó giam tại nhà và an trí tại Huế cho đến khi cụ từ trần vào năm 1940. (Những nhà đấu tranh trong thời gian đó nghi ngờ cụ đã bị đảng viên cộng sản Việt Nam (Nguyễn Ái Quốc) tại Tàu bí mật chỉ điểm cho Pháp bắt cụ vì quan điểm của cụ chống lại chủ nghĩa công sản do chính Nguyễn Tất Thành (Ng. Ái Quốc) cầm đầu trong giai đoạn đó).

Duy Tân và phong trào Đông Du đã tạo nên phong trào du học nước ngoài nhằm mở mang kiến thức và học hỏi cách phát triển kinh tế, khoa học kỹ thuật và không những giữ được độc lập của Nhật mà còn đánh gục lực lượng hải quân Nga hùng mạnh bậc nhất Âu châu trong thời kỳ đầu thế kỷ 20.

Sau khi Nhật thỏa hiệp với Pháp vì kế hoạch lâu dài với mục đích trở thành đế quốc của cả vùng Đông Á, chính quyền Nhật ngăn cấm không cho thanh niên VN đến Nhật học hỏi. Nhưng Pháp không thể dập tắt chương trình "Đông Du" nhằm khai phóng dân trí tại Việt Nam, trái lại nó đã bùng nổ hướng về phương Tây - "Tây Du". Nhiều thanh niên tìm cách đi các nước Âu Châu để có dịp học hỏi, trang bị cho mình kiến thức hầu có thể giúp giành lại độc lập từ Pháp.

Trong số Tây Du có một người tên Nguyễn Văn Ba, tên giả của Nguyễn Tất Thành. Nguyễn Tất Thành thực sự đi Tây để kiếm sống, trước với công việc phụ chuyện vật trong bếp của một thương thuyền gốc Pháp. Sau khi hết thời gian làm phụ bếp trên tàu Pháp, ông ta ở lại Pháp với danh nghĩa là công dân Việt gốc Nam bộ của chính quyền bảo hộ Pháp. Những gì mà đảng csvn tuyên truyền về Nguyễn Tất Thành rằng ông ấy rời VN năm 1911 là để tìm đường cứu

nước thực ra chỉ để thần thánh hóa Hồ Chí Minh.

Trong khi Nguyễn Tất Thành làm công nhân tại Pháp để kiếm sống thì phong trào cộng sản tại Âu châu đang bùng nổ, với hướng mở rộng đến các nước kém phát triển, trước nhất các nước nghèo kém đang bị các nước tư bản Âu Châu đô hộ. Ngoài Tàu, Việt Nam là nước nằm trong kế hoạch bành trướng chủ nghĩa cộng sản của cộng sản quốc tế do Nga lãnh đạo. Nguyễn Tất Thành là mẫu người lý tưởng: một công nhân từ nước nghèo chậm tiến tại Đông Nam Á đang bị Pháp đô hộ với học thức giới hạn (học hết bậc tiểu học vào năm 1910 tại trường Quốc Học Huế). Nguyễn Tất Thành được mật vụ của đảng cộng sản Nga bí mật kết nạp, thu xếp gia nhập đảng cộng sản Pháp. Nguyễn Tất Thành được đảng cộng sản Nga bí mật đưa sang Nga học tập tầy nã, và đã trở thành đảng viên cộng sản nồng cốt tuyệt đối trung thành với đảng cộng sản Nga và Đế tứ Quốc tế Cộng sản. Nguyễn Tất Thành trở thành một điệp viên phản gián hoàn hảo phục vụ cho cơ quan phản gián KGB dưới nhiều tên gọi khác nhau!

Cụ Phan Bội Châu và HCM: người chính danh kẻ giả danh

Không như những nhà đấu tranh đòi độc lập cho Việt Nam khác cùng thời mà hầu như tất cả những nhà đấu tranh đi giành lại độc lập tự chủ cho Việt Nam đều dùng chính danh của mình, nhưng Nguyễn Tất Thành hoàn toàn khác biệt, thay tên đổi họ nhanh như thay xiêm áo!

Phong tục người Việt Nam ngay cả bây giờ -không nói chi vào thời kỳ đầu thế kỷ 20- việc thay tên đổi họ là một điều rất kiêng kỵ. Các nước khác người ta cũng rất ít khi thay họ đổi tên của mình. Hầu như chỉ có những thành phần bất hảo làm điều sai quấy như bọn trộm cướp, băng đảng mới thay tên đổi họ, dùng bí danh để trốn tránh pháp luật và điều chỉnh là vì thể diện của dòng họ, không muốn dòng họ bị người đời phỉ nhổ nếu biết được quá khứ bất hảo của mình.

Suốt thời gian hơn 30 năm (1911-1945) Nguyễn Tất Thành gọi là "hoạt động đấu tranh" chống sự đô hộ của Pháp nhằm giành độc lập cho Việt Nam, Nguyễn Tất Thành không một lần nào bước chân về Việt Nam để gọi là trực tiếp "chiến đấu".

Bắt đầu từ năm 1911 ông đã dùng giấy tờ giả là dân bảo hộ (Nam phần) với tên Nam Bộ bình dân Nguyễn Văn Ba để được phép làm phụ bếp trên một tàu buôn của Pháp, và khi đến Pháp thì nhảy tàu lên bờ sống. Từ

thời điểm này Nguyễn Tất Thành đã thay tên đổi họ hơn trăm lần, theo tổng kết chính thức của đảng csvn là 175 lần. Không lâu sau khi nhảy tàu tại Pháp, Nguyễn Tất Thành được cộng sản Nga móc nối, tầy nã trở thành đảng viên cộng sản quốc tế và được mật vụ Nga (Cheka/KGB) huấn luyện trở thành một điệp viên trung thành và phục vụ rất đắc lực cho quốc tế cộng sản do Lenin lãnh đạo.

Trong khi các nhà đấu tranh giành độc lập công khai hay bí mật hoạt động trong lãnh thổ Việt Nam thì Nguyễn Tất Thành sống an toàn tại Nga và các nước Tây Âu, chấp hành chỉ thị của Lenin lập đảng cộng sản Đông Dương (1930) nhằm phục vụ cho ý đồ nhuộm đỏ toàn bộ các nước Đông Nam Á và Nam Á. Để cho công tác gián điệp được giữ bí mật, Nguyễn Tất Thành liên tục dùng nhiều tên khác nhau. Riêng trong thời gian ở tại Pháp, Nguyễn Tất Thành dùng không dưới 10 tên khác nhau, khi thì tên Pháp (Henri, Ferdinand, Albert...) lúc dùng tên Anh (Paul). Hoạt động gián điệp tại Thái Lan dùng tên Thái, tại Tàu trong thời gian làm tay sai cho Mao có một lô tên Tàu (Lin, Loo Shing Yang, Howang, Tống, Lý Thụy, Ho Quang...). Với tên Việt giả danh, Nguyễn Tất Thành cố ý quên đi các tên Nguyễn Sinh Cung, Nguyễn Tất Thành, Nguyễn Văn Ba, dùng những tên với thâm ý tự tăng bốc cá nhân. Tên "Nguyễn Ái Quốc" bắt đầu dùng vào năm 1919 khi được các nhà đấu tranh kỳ cựu đang hoạt động công khai tại Pháp như Phan Chu Trinh, Phan Văn Trường Nguyễn An Ninh... cho gia nhập nhóm đấu tranh. Khi được Stalin đưa về Việt Nam để chuẩn bị cho công tác cướp chánh quyền từ chính phủ Trần Trọng Kim của Vua Bảo Đại sau khi Thế chiến Thứ hai chấm dứt, tự cho mình thông minh xuất chúng với tên Chí Minh và mang họ mới là "Hồ" do Mao Trạch Đông đặt cho: Hồ Chí Minh (1942). Tên họ Hồ Chí Minh do Mao Trạch Đông đặt cho được Nguyễn Tất Thành sử dụng cho đến khi qua đời năm 1969.

Nếu cần thiết phải tạm thời thay tên đổi họ vì lý do bảo vệ an toàn cho mạng sống trong thời gian đấu tranh chống Pháp ngay tại trong nước thì còn có thể tạm thời chấp nhận được, nhưng Nguyễn Tất Thành lại thay tên đổi họ trong suốt thời gian sống an toàn tại nước ngoài và hoạt động cho quốc tế cộng sản do Nga lãnh đạo, trong đó đảng cộng sản Đông Dương chỉ là một chi bộ của Quốc tế Cộng sản.

Điều rất lạ lùng và người dân Việt

rất thắc mắc là sau khi cướp được chánh quyền và nắm toàn bộ quyền sinh sát trong tay từ năm 1954, Nguyễn Tất Thành vẫn một mực từ bỏ dòng họ Nguyễn của ông bà tổ tiên mình, quyết dùng họ Hồ do Mao Trạch Đông đặt cho. Từ ngày làm vua không ngôi, Nguyễn Tất Thành với giả danh Hồ Chí Minh chỉ về Kim Liên Nghệ An thăm vồn vện được 2 lần, với mục đích che lấp con người thật của Hồ Chí Minh: năm 1957 và năm 1968 trước khi chết một năm!

Tại sao Nguyễn Tất Thành lại tiếp tục dùng giả danh và quyết không dùng trở lại chính danh do cha mẹ mình đặt, để tổ tiên được vinh hạnh thơm lây vì dòng họ mình có được một người con, người cháu làm đến chức có thể ví tương đương như là vua của một nước, dù cho có là bạo quân hay ác chúa?

Câu trả lời chỉ có thể là:

(1). Nguyễn Tất Thành không muốn dòng họ Nguyễn của mình tại Nghệ An bị người đời nguyên rủa vì việc làm tán tận lương tâm của mình, gây chết chóc cho hàng triệu người dân vô tội, bán đứng tổ quốc – trước kia cho quốc tế cộng sản Nga và sau này cho Tàu cộng, đẩy cả dân tộc vô gông cùm cộng sản, khiến cả nước lâm vào cảnh diệt vong, nguy cơ bị Tàu chiếm đóng và đồng hóa.

(2). Hồ Chí Minh đích thực là người Tàu tên gốc là Hồ Quang do Mao Trạch Đông cải thay thế Nguyễn Tất Thành đã chết từ năm 1932 trong ý đồ thôn tính toàn bộ Việt Nam mà các triều đại vua chúa Tàu cả ngàn năm qua chưa thể làm được.

Dù Hồ Chí Minh có thay tên đổi họ là gì đi nữa thì người dân Việt Nam cả nước đều biết gốc tích dòng họ của ông ta là ai.

danlambaovn.blogspot.com

Tham khảo:

Nhật hoàng thăm nhà lưu niệm Phan Bội Châu: <http://vietnamnet.vn/vn/thoi-su/chinh-tri/tin-moi-nha-vua-nhat-ban-tham-nha-luu-niem-phan-boi-chau-359662.html>
<http://dantri.com.vn/chinh-tri/nhat-hoa-ng-tham-nha-luu-niem-phan-boi-chau-20170304213345303.htm>

Phan Bội Châu: https://vi.wikipedia.org/wiki/Phan_B%E1%BB%99i_C%C3%A2u

Tháng 6-1910, Nguyễn Tất Thành hoàn thành chương trình tiểu học. https://thehehochiminh.wordpress.com/2009/12/11/hcmtieusu_chuong1_1890_1911/

Tên gọi, bí danh HCM qua các thời kỳ: <http://dangcongsan.vn/tu-lieu-van-kien/tu-lieu-ve-dang/lich-su-dang/doc-010720152043156.html>

NHỮNG NGHỊCH LÝ CHẾT NGƯỜI **hay bi kịch của một quốc gia táo bón nặng** **—Nguyễn Quang Dy 18-03-2017—**

“Chính trong những khoảnh khắc đen tối nhất, ta phải tập trung để thấy được ánh sáng” (It is during our darkest moments that we must focus to see the light. Aristotle)

Một số nghịch lý chết người có thể làm chính trị suy đồi và kinh tế tụt hậu, dẫn đến bi kịch quốc gia. Nguyên nhân chính là do hội chứng cực đoan và ngộ nhận, vì cực đoan thường dẫn đến vô cảm và ngộ nhận thường dẫn đến vô minh. Vô cảm và vô minh vốn là bi kịch lớn của con người, như một căn bệnh mãn tính rất khó chữa.

Tại các nước đang chuyển đổi (nhưng “không chịu phát triển”), cực đoan và ngộ nhận cản trở cải cách thể chế và hòa giải dân tộc, bỏ qua những cơ hội sống còn để phát triển, làm đất nước ngày càng suy yếu, cạn kiệt, và phụ thuộc, dễ mất độc lập và chủ quyền. Vì vậy, muốn thoát khỏi vấn nạn đó, để “kiến tạo” và phục hưng đất nước, người Việt phải nâng cao dân trí và đổi mới tư duy, để cải cách thể chế và dân chủ hóa.

Nhưng trong bối cảnh phân hóa nội bộ hiện nay, ai ủng hộ và ai chống lại cải cách thể chế? Theo Lê Kiên Thành, *“Nếu những người có chức có quyền giàu lên nữa thì đất nước này sẽ sụp đổ... Chúng ta sẽ phải đứng về một phía chống lại 1/3 chúng ta, mà 1/3 này là những người vừa có tiền vừa có quyền, những người đang được hưởng lợi từ thể chế hiện giờ... Đó là những nghịch lý mà chúng ta đang phải đối mặt”*.

Cực đoan và hận thù hay “tù nhân của quá khứ”

Khi xem xét lại chiến tranh Việt Nam, người ta nhận ra *“một cuộc chiến sai lầm, sai lầm về địa điểm, sai lầm về thời điểm, và sai lầm về địch thủ”* (a wrong war, at the wrong place, at the wrong time, with the wrong enemy. John Kennedy 13-10-1960). Đó là một bài học lịch sử cho cả hai bên, vì ngộ nhận dẫn đến nghịch lý chết người. Phải chăng lịch sử có thể rẽ ngã khác, nếu John Kennedy nghe lời khuyên của George Ball (thứ trưởng ngoại giao, đã khuyên tổng thống đừng đưa quân vào Việt Nam). Những người “thông minh tài giỏi nhất” (the best and the brightest) cũng có thể ngộ nhận và mắc sai lầm.

Tuy chiến tranh VN đã kết thúc hơn 4 thập kỷ, nhưng bóng ma VN vẫn còn ám ảnh hai đất nước, và hai thể hệ người Mỹ lẫn người Việt. Tuy hai nước cựu thù đã bình thường

hóa và trở thành đối tác toàn diện, nhưng hai cộng đồng người Việt đến nay vẫn chưa thể hòa giải được. Thậm chí trong cùng một cộng đồng, các phe phái cũng coi nhau như thù địch, dùng bạo lực để triệt hạ lẫn nhau. Vì vậy mới có bi kịch “Ter-ror in Little Saigon” và “tiếng súng Yên Bái”, như 1 nghịch lý của người Việt.

Những người CS cực đoan và những người chống cộng cực đoan thực ra rất giống nhau, vì họ đều độc tài, không chấp nhận ai nghĩ khác mình, nói khác mình. Chính họ đã tiếp tay cho nhau, ngăn cản hòa giải và đổi mới. Chẳng lẽ những ân oán của hai bên chưa được hóa giải, cực đoan và hận thù (chứ không phải ôn hòa và nhân ái) còn ngự trị trong tâm thức họ như “tù nhân của quá khứ” thì bi kịch này còn tiếp diễn.

“Kinh tế thị trường định hướng XHCN” hay “Frankenstein”

Suốt bốn thập kỷ sau chiến tranh Việt Nam, tuy trải qua bao biến động trên thế giới và trong nước, nhưng Việt Nam vẫn kiên trì định hướng XHCN, vẫn *“đi tìm cái không có”* (như lời Bộ trưởng Bùi Quang Vinh). Chính là cực đoan và ngộ nhận đã xô đẩy Việt Nam vào bãi lầy ý thức hệ, nên vẫn loanh quanh tại ngã ba đường.

Chủ nghĩa tư bản hoang dã hay chủ nghĩa xã hội thân hữu, về bản chất đều như nhau, đã đi đêm và đẻ ra cái quái thai *“kinh tế thị trường định hướng XHCN”*, nay trở thành Frankenstein đang thao túng quyền lực, làm đất nước suy yếu và tụt hậu. Nói cách khác, các nhóm lợi ích đã trở thành “tư bản đỏ”, thao túng quyền lực và lũng đoạn chính sách, tạo ra bất ổn vĩ mô, làm cạn kiệt tài nguyên quốc gia, gây ra thảm họa môi trường, đẩy đất nước đến chỗ hỗn loạn, dễ mất chủ quyền quốc gia và độc lập dân tộc.

Trước vấn nạn nợ công khổng lồ, như một đám mây đen lớn đang đe dọa làm vỡ nợ quốc gia, chính phủ kiến tạo không thể tiếp tục đầu tư tràn lan vào những dự án lợi bất cập hại, duy trì các tập đoàn nhà nước thua lỗ và tham nhũng. Làm sao có thể kiến tạo và chống tham nhũng nếu không đổi mới thể chế toàn diện để triệt tiêu nguyên nhân gốc rễ? Chính phủ không thể bảo lãnh mãi cho con tàu đắm Vinashin và các “quả bom thép” (nợ đến 237 tỷ USD, bằng 120% GDP), trong khi ngân sách phải “chạy ăn từng bữa”.

Liệu có “ổn định chính trị” nếu bất ổn về kinh tế

Theo chuyên gia Vũ Quang Việt, nợ công của VN không phải chỉ sát ngưỡng báo động 65% GDP (khoảng 94,8 tỷ USD). Nếu tính cả nợ của các doanh nghiệp nhà nước (được chính phủ bảo lãnh) thì nợ công lên tới 210% GDP, và nợ xấu lên đến 11% GDP (khoảng 22 tỷ USD). Trong khi đó dự trữ ngoại hối chỉ có 40 tỷ USD (theo Ngân hàng Nhà nước), nhưng 1/3 trong số đó là trái phiếu chính phủ Mỹ (không khả dụng).

Theo Viện Nghiên cứu Kinh tế và Chính sách (VERP), nguồn kinh phí chi cho các tổ chức công chiếm 1,7% GDP (khoảng 71,000 tỷ VNĐ). Trong khi đó hàng năm Việt Nam phải trả nợ đến hạn (20 tỷ USD năm 2015, và 12 tỷ USD năm 2016). Trong tháng 11-2016, Chính phủ phải vay tới 17 tỷ USD để chi thường xuyên cho 11 triệu người ăn lương ngân sách và trả lãi các khoản vay đến hạn, thâm hụt ngân sách hàng trăm ngàn tỷ VNĐ/tháng. Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã cảnh báo khả năng “sụp đổ tài khóa quốc gia”.

Dù Bộ Tài chính có bán hết vốn các doanh nghiệp lớn mà nhà nước nắm cổ phần, cũng chỉ thu về được 7 đến 15 tỷ USD, chỉ đủ chi ngân sách từ một tháng rưỡi đến ba tháng. Trong khi đó kiều hối năm 2016 giảm 30% (khoảng 3 tỷ USD). World Bank tuyên bố chấm dứt ODA cho VN vào tháng 7-2017 (tiếp theo sẽ là ADB).

Bức tranh kinh tế hiện nay làm người ta liên tưởng đến Venezuela. Nếu TQ không thể cứu Venezuela (lạm phát tới 700%), liệu họ có thể cứu Việt Nam? Theo Financial Times (4-2016) nợ công Trung Quốc năm 2016 tăng vọt lên 237% GDP (khoảng 28 ngàn tỷ USD). Trong khi đó dự trữ ngoại hối (tính đến đầu 2017) đã giảm xuống còn khoảng 3000 tỷ USD, nhưng chỉ một nửa số đó là khả dụng (theo Gordon Chang).

“Tập trung dân chủ” hay “tam quyền phân lập”

Làm sao để “kiểm soát quyền lực”, nếu không áp dụng “tam quyền phân lập”? Cái gì đã tạo ra bộ máy hành chính quan liêu khổng lồ, chồng chéo và bất cập? Làm thế nào để “nhất thể hóa” nếu Đảng vẫn độc quyền lãnh đạo, không dựa trên “pháp quyền” (rule of law)? Trên thế giới không có chính phủ nào có nhiều bộ trưởng và thứ trưởng như Việt Nam (22 bộ trưởng và 130 thứ trưởng). Chính phủ Mỹ và Nhật cũng chỉ có 15-16 bộ trưởng và 16 thứ trưởng. Làm thế nào để giảm chi tiêu ngân sách, nếu Việt Nam vẫn duy trì hai bộ máy hành

chính khổng lồ, với những “tổ chức quần chúng” phi sản xuất và ăn bám?

Mô hình nhà nước do một Đảng độc quyền lãnh đạo toàn diện, theo thể chế “tập trung dân chủ” đã lỗi thời và bất cập trước yêu cầu phát triển của kinh tế thị trường và tiến bộ xã hội. Nếu muốn “kiến tạo” và chấn hưng đất nước, để đối phó với những nguy cơ và thách thức mới, VN phải “cải cách vòng hai” bằng cách đổi mới thể chế toàn diện, bao gồm cải cách thể chế chính trị và hiến pháp, theo hướng “tam quyền phân lập”.

“Theo Tàu hay theo Mỹ” là tâm thức đầy ngộ nhận

Trước đây VN đã phải đối phó với nan đề “theo Liên Xô hay theo Trung Quốc”. Có lúc Việt Nam đã “theo cả hai” bằng cách cân bằng để tranh thủ nguồn lực chống Mỹ (trước 1975). Có lúc Việt Nam đã theo Liên Xô để chống Trung Quốc (giai đoạn 1979-1989). Thậm chí Việt Nam đã từng ghi vào Hiến pháp rằng Trung Quốc là “kẻ thù trực tiếp và nguy hiểm nhất” (mà Nayan Chanda chơi chữ gọi là “Brother Enemy”).

Nhưng rồi sau đó VN lại “xoay trục” theo Trung Quốc tại Thành Đô (9-1990) với phương châm “16 chữ vàng”. Đó là quyết sách cực đoan do ngộ nhận về bạn thù và ý thức hệ, mà quên mất “*chỉ có lợi ích quốc gia là vĩnh viễn*”. Khi Washington bắt tay với Bắc Kinh (từ 1972) họ đã bỏ rơi Đài Loan và Nam Việt Nam, mặc cho Trung Quốc chiếm Hoàng Sa (1974). Khi Moscow hòa hoãn với Bắc Kinh, họ cũng mặc cho Trung Quốc đánh chiếm Gạc Ma và 4 đảo Trường Sa (1988), tuy họ là “đồng minh chiến lược” với ta. Đó là những bài học đau đớn để chúng ta đừng ngộ nhận và ngây thơ về quan hệ các nước lớn.

Muốn độc lập dân tộc và bảo vệ chủ quyền quốc gia, phải dựa vào sức mạnh nội lực là chính. Muốn vậy phải hòa giải dân tộc và cải cách thể chế để “khai dân trí”, giải phóng năng lượng yêu nước và tinh thần dân tộc, “chấn dân khí” để phục hưng đất nước. Chính sách “cân bằng thụ động” (“đau dây” bằng nguyên tắc “ba không”) tuy cần thiết như một sách lược (nhất thời) để đối phó tình huống, nhưng “cân bằng tích cực” mới là chiến lược (lâu dài).

Người Việt phải học hỏi người Đức về hòa giải dân tộc và thống nhất đất nước. Phải cải cách thể chế và dân chủ hóa mới chấn hưng được đất nước, để đối phó với những biến động chính trị bất thường và bất định (như Brexitism và Trumpism). Muốn “cân bằng tích cực” với Mỹ và TQ, VN phải tăng cường hợp tác

chiến lược với các cường quốc khu vực (như Nhật, Ấn Độ, Úc) trong một khuôn khổ đối tác chiến lược mới.

“Còn Đảng còn mình” hay chuẩn bị tháo chạy

Theo IOM (International Organization for Migration) sau 25 năm tính từ 1990 đến 2015, đã có 2.558.678 người Việt di cư ra nước ngoài, tính trung bình mỗi năm có khoảng 100.000 người Việt di cư. Việt Nam nằm trong “Top 10” các quốc gia có số du học sinh nhiều nhất thế giới.

Trong tổng số trên 4,5 triệu người Việt đã di cư (tính đến 2015), số người định cư bằng đầu tư đang tăng lên đáng kể. Chỉ riêng loại visa EB-5 (dành riêng cho các đối tượng đầu tư vào Mỹ) đã tăng chóng mặt so với các loại visa khác (như EB-1, EB-2). Số lượng visa EB-5 từ 6.418 suất (năm 2014) đã tăng vọt lên 17.662 suất (năm 2015).

Đến nay, Việt Nam có 21.000 du học sinh ở Mỹ, trong đó đa số là con em các gia đình quan chức cao cấp và trung cấp. Hồ sơ Panama tiết lộ Việt Nam có tới 189 cá nhân và tổ chức, với 19 công ty vỏ bọc được thành lập ở nước ngoài, chủ yếu là tại các “thiên đường trốn thuế” (như Cayman và Virgin Islands). Sau khi ông Trump thay đổi chính sách nhập cư vào Mỹ, nhiều người Việt chuyển hướng di cư sang Canada và Australia. Người Việt Nam (cũng như người Mỹ) đang đối mặt với quá nhiều biến số và ẩn số.

Tại hội thảo “Kịch bản Kinh tế Việt Nam 2017” (tp HCM, 9-3-2017) tiến sỹ Trần Đình Thiên (Viện trưởng Viện Kinh tế) đã cảnh báo về tình trạng “tẩu tán tư bản”, với số triệu phú người Việt di cư ra nước ngoài ngày càng tăng. Ngoài dòng tiền đầu tư chính đáng ra nước ngoài, còn có dòng tiền chạy ra ngoài bất hợp pháp theo dòng người di cư, trong đó nhiều triệu phú là quan chức đã có sẵn kế hoạch bỏ chạy (một khi bị truy cứu trách nhiệm). Đến nay, tổng cộng đã có 92 tỷ USD được chuyển phi pháp ra khỏi Việt Nam.

“Hoàng hôn nhiệm kỳ” hay tranh thủ vơ vét

Các nhóm lợi ích tranh nhau vơ vét, chia chác mọi thứ, làm cạn kiệt tài nguyên quốc gia. Họ “ăn không từ một cái gì” (theo lời phó CT nước Nguyễn Thị Doan). Hết nạc họ vạc đến xương. Sau khi đã bán rế Vũng Áng cho Formosa, họ định bán nốt Cà Ná. Sau khi đã ăn hết dầu khí, than, thủy điện, bauxite, vonfram, ruộng đất... làm rừng vàng biển bạc cạn kiệt, họ tìm cách ăn nốt cát nhiệm kỳ. Phải chăng dự án thép Cà Ná

và chủ trương khai thác cát để xuất khẩu là “lằn ranh đỏ” (red line) của thực trạng “hoàng hôn nhiệm kỳ”?

Năm 2010, chính phủ Nguyễn Tấn Dũng đã ký văn bản cấm xuất khẩu cát nhiệm kỳ. Nhưng đến 2013, Bộ Xây dựng lại cho phép xuất khẩu cát nhiệm kỳ qua hình thức “xã hội hóa” với lý do “*nhằm tiết kiệm chi phí nạo vét thông luồng*”. Đây là nhiệm vụ của Bộ Giao thông Vận tải dùng ngân sách để làm, tại sao phải “xã hội hóa” để các doanh nghiệp khác thác cát tràn lan, tiếp tay cho các nhóm lợi ích bán rế nốt tài nguyên quốc gia?

Theo phóng sự điều tra nhiều kỳ của báo Tuổi Trẻ (1-3/3/2017), hầu hết các tàu chở cát từ Phú Quốc đều đến Singapore (đảo Tekong và Changi). Từ năm 2013 đến cuối năm 2016, Việt Nam đã xuất 43 triệu m³ cát. Theo các hợp đồng xuất khẩu, giá bán cát chỉ từ 0,8 đến 1,3 USD/ khối, trong khi giá bán trên thực tế là hơn 4 USD/ khối. Vậy chênh lệch giá đi đâu? Việt Nam không chỉ mất tài nguyên cát, thất thu ngân sách (vì giá bán cát trên giấy tờ là quá thấp), mà còn gây sạt lở nghiêm trọng, và nguy hại cho an ninh quốc gia.

Theo số liệu thống kê, từ năm 2016 Bộ Xây dựng, Bộ Giao thông Vận tải, Bộ Quốc phòng và các địa phương (là “chủ đầu tư”) đã phê duyệt 40 dự án nạo vét, tận thu một khối lượng cát khoảng 250 triệu m³. Dẫn đầu hoạt động “xã hội hóa” này là Bộ Quốc phòng và chính quyền 11 tỉnh ven biển: Kiên Giang, Bình Thuận, Ninh Thuận, Khánh Hòa, Phú Yên, Bình Định, Quảng Nam, Thừa Thiên-Huế, Quảng Bình, Quảng Trị, Hà Tĩnh. Cuộc chiến giành quyền nạo vét cát không chỉ dọc các tỉnh ven biển, mà còn trên các dòng sông. Tranh chấp tại Sông Cầu giữa Bắc Ninh và Bộ GTVT là “phản nổi của tảng băng chìm”.

Ngoài Singapore, Trung Quốc cũng tích cực thu mua cát giá cao nhằm bồi đắp các đảo, đá mà họ chiếm của Việt Nam. Các hoạt động nạo vét, bồi đắp các đảo nhân tạo, nhằm mở rộng diện tích các đảo, đá mà họ chiếm đóng trái phép (như Châu Viên, Chữ Thập, Gạc Ma, Ga Ven và Ken Nan) đã diễn ra với quy mô lớn. Từ năm 2014, diện tích các đảo, đá mà họ chiếm tại Biển Đông đã tăng lên 400 lần (tương đương 800ha). Vậy họ lấy cát ở đâu? Không loại trừ doanh nghiệp của ta đã lạng lã bán cát cho họ. Nếu đúng là có chuyện này, thì đó có phải là hành động phản quốc? Không thể vừa bảo vệ chủ quyền quốc gia, vừa dung túng cho những kẻ làm tay sai cho

cầm quyền không chỉnh sửa, lại chỉnh sửa vào đúng những ngày tưởng niệm? Tại sao họ chỉnh sửa mà đúng ngoài xem cũng không được? Tại sao an ninh phải ép và áp tải những người dân yêu nước về nhà ngay, người thì bị đưa về đồn CA câu lưu tra hỏi?

Không có câu trả lời nào chính xác hơn. Đám cầm quyền CS không có tâm, có tâm, gian tham ngu hèn và trí trá hiện nay chỉ vì lợi ích cá nhân phe nhóm mà phản nước hại dân. Không có cách nào khác đám cầm quyền phải bầu vùi vào Tàu Cộng, kéo thêm thời gian tồn tại, càng bầu vùi càng thuận phục, trở thành Hán nô, đại diện cho Tàu Cộng cai trị nhân dân VN. Một hình thức đất nước chưa hoàn toàn mất, nhưng thực tế đã mất mà số đông khó có thể nhận ra, thế giới khó có lý để lên án được sự xâm lược của Tàu Cộng. Bức xúc với đám công cụ buộc phải đi làm điều bất lương vô pháp thì ít, nhưng căm phẫn về sự thể hiện bộ mặt trơ trẽn bán rẻ lương tâm, vô trách nhiệm, phản bội tổ quốc đến trắng trợn của đám cầm quyền nhà sản hiện nay thì nhiều.

Qua sự kiện tưởng niệm hôm qua nói riêng, và các buổi tưởng niệm tri ân các anh hùng liệt sĩ chống Tàu Cộng xâm lược từ nhiều năm nay của nhà cầm quyền CSVN, cho thấy:

1- Những việc làm của nhà cầm quyền CSVN rõ ràng như những thông điệp không chính thức đến toàn bộ nhân dân Việt Nam, rằng đất nước VN đã trở thành một tỉnh lỵ của Trung quốc. Sự thật không thể bác bỏ từ hàng chục năm nay là các thể hệ cầm quyền của ĐCS đã sa ngã vào vòng tay của Trung Cộng. Hiện nay có thể nói gần như là một đám công cụ được Tàu Cộng lựa chọn để cai trị nhân dân Việt Nam thay cho sự xuất hiện của họ. Nếu không thì tại sao nhà nước có cái tên Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam chưa bao giờ vinh danh các anh hùng liệt sĩ chống Tàu mà còn ngăn chặn, cấm cản, đàn áp trắng trợn những người dân đến làm lễ tưởng niệm.

2- Tuy nhà cầm quyền CSVN không công bố các liệt sĩ chống Tàu

Cộng xâm lược là giặc, nhưng cách hành xử của nhà cầm quyền đối với vong linh của những người đã ngã xuống như đối với kẻ thù. Ngay cả những người ngã xuống do chính nhà cầm quyền hô hào, điều động họ bảo vệ TQ. Trong khi những kẻ đi xâm lược, chết lại được xây nghĩa trang ngay trên đất Việt, lại được kính viếng “đời đời nhớ ơn”.

3- Qua những sự việc trên, chưa nói đến rất, rất nhiều sự việc khác, cũng đã cho thấy người dân Việt Nam hiện nay đã mất nước.

Các anh hùng dân tộc chống Tàu xâm lược, các liệt sĩ chống Tàu cộng xâm lược, bảo vệ đất nước mấy chục năm qua, chỉ là cái chết của giặc cỏ trong tâm trí của nhà cầm quyền Hán nô. Những người dân yêu nước, yêu công lý, đang là “thế lực thù địch” trong con mắt của đám cầm quyền Hán nô.

Thử hỏi người dân VN hiện nay có cái quyền gì ngoài quyền đi kiếm ăn trong những hoàn cảnh vô cùng nghiệt ngã, nhục nhã, để phục vụ cho hàng trăm, hàng nghìn cái vôi hút máu dưới mọi hình thức của thế lực cầm quyền độc tài Hán nô? Chưa nói đến sự cưỡng bức cướp đoạt tài sản của dân cách trắng trợn, tước đoạt cả quyền được sống, tìm mọi thủ đoạn trù dập man rợ, triệt hạ, bỏ tù, thủ tiêu để người dân không còn khả năng đòi công lý, để yên tâm với những tài sản khủng mà họ cướp được. Trong khi đất nước nợ nần chồng chất, tan hoang bởi những dự án vô hiệu quả, thua lỗ, dang dở, gây thiệt hại cho nền kinh tế không thể tính đếm, gây thảm họa kinh khủng về môi trường ...

Tất nhiên cái quy luật ở đời, nhân nào quả nấy! Nhưng làm người có lương tri không ai không buồn, không đau khi cảnh nước đang mất, nhà đang tan. Không ai không buồn trước sự bùng tình còn quá ít, sự vô cảm và run sợ ở mức không cần thiết, còn quá đông.

Việc CT nước Trần Đại Quang, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, Chủ tịch QH Nguyễn Thị Kim Ngân đã hai lần nhậm chức, hai lần đặt tay lên trái tim của mình thể trung thành với Tổ quốc, nhưng thực tế đã và đang diễn ra lại trái ngược, vậy

Tổ quốc của các vị ở đâu?!

Ông đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng, người có quyền hành cao nhất trong đảng (nhưng không được toàn đảng lựa chọn, không được nhân dân lựa chọn làm người lãnh đạo của mình), và những gì ông làm, tôi không tin ông còn trái tim, tự trọng của người Việt Nam. Tôi chỉ mong manh hy vọng trong hệ thống cầm quyền nếu ai đó còn coi mình là người dân Việt Nam, hãy bùng tình, nên sớm quay về với nhân dân, làm việc thiện để lại cái phúc cho con cháu mai sau.

Tiếng nói của người dân mất nước

AnhBaSam

CÔNG AN TRUY SÁT, ĐÁNH ĐỎ MÁU NGƯỜI TƯỚNG NIỆM GẠC MA

CTV Danlambao 14-03-2017

Hưởng ứng lời kêu gọi của No-U Hà Nội, sáng ngày 14/3/2017, một số người đã tập trung tại tượng đài Lý Thái Tổ (Hoàn Kiếm, HN) để “Tưởng niệm sự kiện Gạc Ma năm 1988”.

Chúng tôi không gọi là trận “Hải chiến Gạc Ma” mà gọi là “Sự kiện Gạc Ma” vì trên thực tế, quân đội NDVN đã được lệnh không được chống lại, không được nổ súng mà phải đầu hàng vô điều kiện để Trung cộng cưỡng chiếm Gạc Ma. Kết quả, quân TC đã bắn chết 64 chiến sĩ hải quân và chiếm được hòn đảo này mà không gặp phải một sự kháng cự nào.

Ngay từ mấy hôm trước, CA và mật vụ đã bao vây, canh gác nhà của những người hoạt động xã hội. Nhiều người bị công an Hà Nội gửi giấy mời, giấy triệu tập “đi làm việc” vào đúng sáng 14/3 như bloggers Nguyễn Thúy Hạnh, Hà Hoàng... Đây là một trong những trò hề quen thuộc mà công an cộng sản thường áp dụng nhằm mục đích ngăn chặn người dân tham gia biểu tình ôn hòa hay tưởng niệm các tử sĩ Việt Nam hy sinh bảo vệ tổ quốc trong cuộc chiến chống Tàu.

Rất ít người đến được khu vực tượng đài Lý Thái Tổ. Hầu hết những người hoạt động xã hội đều bị bắt trên đường hoặc đang tiếp cận gần khu vực tưởng niệm. Chúng tôi ghi nhận một số bloggers bị bắt như Huỳnh Ngọc Chênh, Nguyễn Thúy Hạnh, Hoàng Thị Hà (Hà Hoàng), Đặng Bích Phượng, Trương Văn Dũng, Trần Thị Thảo, Trịnh Bá Phương, Hiệp Sĩ, Lê Hùng, Trung Minh, Sơn Nguyễn... Những người này bị câu lưu nhiều giờ đồng hồ sau đó mới được thả ra vào buổi chiều cùng ngày....

Trích đoạn

HỆ THỐNG PHÁP QUYỀN TẠI VN HIỆN NAY

.....**Cát Linh RFA 14-03-2017**.....

Những ngày vừa qua, hai tấm ảnh được lan truyền mạnh trên mạng xã hội, cho thấy cảnh một phụ nữ trong tư thế một tay bị khoá vào khung cửa sổ, gương mặt biểu lộ sự đau đớn vì bị một người mặc sắc phục CA không rõ mặt đập một chân vào vai, tay ghì chặt cổ.

Vì sao dư luận phản ứng mạnh mẽ về 1 tấm ảnh truyền trên mạng xã hội? Hình ảnh đó có liên quan đến những cái chết gần đây được cho là “tự tử trong đồn CA” hoặc những bản án oan sai hay không?

Photoshop hay không photoshop?

Bất kỳ ai nhìn thoáng qua hai tấm ảnh cũng có chung một nhận định, đó là người phụ nữ trong hình đang bị tra tấn và đang chịu đau đớn qua những biểu lộ trên gương mặt.

Như đã nói ở trên, hai tấm ảnh này được lan truyền qua các trang mạng xã hội. Nguồn gốc người gửi ảnh không được nêu ra. Sau đó, cư dân mạng xã hội nhanh chóng đưa ra thông tin người mặc sắc phục CA trong tấm ảnh là một cảnh sát viên công tác tại huyện Gia Viễn, tỉnh Ninh Bình. Cũng từ nguồn tin của mạng xã hội, hình ảnh cả khuôn mặt lẫn lúc hành hung hung tra tấn người phụ nữ đều được chụp tại trụ sở Công an huyện Gia Viễn, tỉnh Ninh Bình. Chúng tôi cố gắng liên lạc với trụ sở này nhưng người trực điện thoại từ chối tiếp chuyện.

Tuy đối tượng cũng như sự việc trong hai tấm ảnh chưa được làm rõ, nhưng những người từng bị bắt/mời về đồn CA đều cho rằng họ tin những gì diễn ra trong tấm ảnh trên là hoàn toàn có khả năng xảy ra.

Chị Thu Nguyệt, người từng bị bắt về Trung tâm Bảo trợ xã hội khi chị tham gia cuộc biểu tình ngày 5-6-2016 kể lại sự việc xảy ra trong thời gian ba ngày chị bị bắt giữ: “Tôi không thể nào vùng vẫy được. Đến 6 người, 2 người mặc sắc phục và 4 người mặc thường phục. Họ bắt giữa tôi ra, đè tay chân tôi, giữ tôi, lục trong người tôi để lấy điện thoại của tôi.”

Do đó, chị nói rằng chị tin những gì chị thấy trên hai tấm ảnh đó là có thật: “Hai tấm ảnh đó mình nghĩ là có thật. Mình đi trong con đường này mình thấy công an thật sự có đánh người chứ không phải là không. Có nghĩa là những người dân họ chưa hiểu luật, chỉ là một người dân đen rồi bị bắt vì một vấn đề gì đó, rồi “nó” trù dập và đánh khi cãi lại. Có chứ không phải là không có.”

Bùi Vĩnh, một bạn trẻ sống ở Lâm Đồng, từng bị công an huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng bắt về đồn năm 2011 kể lại qua email với chúng tôi: “Lúc 12 giờ đêm công an xuống cùng tay em về đồn. Em mới bước xuống xe là có ông mặc sắc phục tát em mấy bạt tai sau đó người ta nhốt em cả đêm.”

Chính vì đã gặp phải trường hợp như thế nên Bùi Vĩnh tin rằng hai tấm ảnh đang gây bức xúc trong dư luận là có thật: “Bản thân em bị rồi nên em dám khẳng định 2 tấm hình đang lan truyền trên mạng không phải photoshop mà đó là sự thật.”

Đó là những nhận định của người dân từng ít nhất một lần bị bắt về đồn công an. Còn đối với những người làm luật như Luật sư Ngô Ngọc Trai, ông cho biết không phải ngẫu nhiên mà người dân bức xúc hoặc hồ nghi. Ông cho biết ý kiến sau nhiều lần tận mắt chứng kiến: “Việc người dân bị bắt vào đồn, bị đánh là có. Bị đánh đập trong đồn công an là có. Tôi tận mắt chứng kiến rồi. Cũng như nhiều trường hợp trao đổi với luật sư cho biết là đã bị đánh đập.”

Tuy nhiên, ông cũng đưa ra lời khuyên trên cương vị của người hành pháp: “Phải thận trọng đánh giá hai bức ảnh ấy có phản ánh trung thực chính xác hay không? Dù sao thì nó cũng phản ánh thực tế trong đời sống, là cái có thật.”

Nếu tấm ảnh có thật...

Theo lời kể lại của những người đấu tranh từng bị bắt bị đánh ở đồn CA, thì tấm ảnh trên chỉ là một phần nhỏ trong thực trạng xã hội

hiện tại. Nếu những gì mọi người thấy trong bức hình ấy là có thật thì có thể thấy rằng quyền hạn của một lực lượng thực thi pháp luật ở VN vô cùng to lớn. Người mặc sắc phục công an hoàn toàn có quyền xâm phạm lên cơ thể của người công dân, và cuối cùng một bản án, hay một cái chết được cho là “tự tử”.

Phải kể đến những vụ án chấn động dư luận trong vài năm qua. Đó là vụ án ông Hàn Đức Long, 57 tuổi, từng 4 lần bị các tòa ở Việt Nam tuyên án tử hình với các cáo buộc giết người, hiếp dâm trẻ em. Cuối tháng 12 năm 2016, ông được tha sau 11 năm tù oan.

Đó là vụ người tù thể kỷ Huỳnh Văn Nén, bị tù hơn 17 năm về hai bản án giết người mà ông không hề liên quan. Ông được trả tự do hồi đầu tháng 12 năm ngoái, sau khi cơ quan điều tra xác nhận ông không phải là thủ phạm của cả hai vụ án.

Luật sư Ngô Ngọc Trai, người tham gia bào chữa cho vụ án Hàn Đức Long cho biết việc một người đã bốn lần bị kêu án tử và ngồi tù suốt 11 năm bất ngờ được trả tự do là liên quan đến rất nhiều vấn đề, trong đó có cả hệ thống cơ quan pháp lý. Đặc biệt, ông nhấn mạnh đến nguyên nhân 11 năm tù của ông Huỳnh Văn Nén: “Cái vụ đấy, tình trạng bức cung nhục hình tôi cũng nói nhiều rồi. Ông Hàn Đức Long đã được trả tự do và minh oan xin lỗi, thì rõ ràng ông ấy bị oan sai. Tại sao trước đây ông ấy nhận tội cũng như tự viết đơn nhận tội thì ông ấy có nói là nhiều lần bị đánh đập và bị bắt ép viết đơn nhận tội.”

Bùi Vĩnh, thanh niên bị bắt về đồn công an Lâm Đồng năm 2011 kể lại anh đã bị đánh đập để ép nhận tội như thế nào: “Sáng hôm sau là điều tra viên hỏi cung có cầm dùi cui đập vào tay nói em nhận tội đồng lõa với thằng trộm xe. Trong khi hỏi người ta tìm mọi cách hù dọa bắt ép em nhận nhưng em nhất quyết không nhận. Công an còn lấy dùi cui điện chích vào người để ép em nhận. Hầu như ai bị tình nghi là tội phạm đều bị ép để nhận tội bằng cách tra tấn rất dã man.”

Trong những diễn tiến khác là hàng loạt những cái chết được cho

là “tự tử” trong đồn công an.

Vụ việc mới nhất là ngày 6 tháng 2 vừa qua, một người tên Nguyễn Thành Ngôn được trưởng công an xã Thọ Thành, huyện Yên Thành, Nghệ An thông báo đã tự tử bằng dây giày sau khi người này được mời về trụ sở để làm việc.

Qua những thực tế của chính bản thân mình, bà Thu Nguyệt hoàn toàn phản đối việc chính quyền cho rằng đó là những cái chết do tự tử.

“Đây hoàn toàn là bịa đặt nói là người ta tự tử trong tù. Tôi nghĩ có những bàn tay muốn bịt miệng những người đó để họ không nói ra bên ngoài được.”

Không thể tố cáo

Theo hệ thống pháp luật hiện hành của Việt Nam, tra tấn, dùng nhục hình, ép cung nhận tội không được xem là biện pháp nghiệp vụ, trái với luật pháp. Thế nhưng, cho dù người dân dám đứng ra tố cáo, hay bằng cách nói thẳng với luật sư như luật sư Ngô Ngọc Trai từng chia sẻ, thì hy vọng đòi lại công bằng cũng khó được thực hiện, bởi chính sự bất cập của hệ thống pháp luật VN: “Trong phạm vi tố tụng giải quyết vụ án hình sự thì người ta không giải quyết việc tố cáo ấy. Hoặc cơ quan giải quyết tố cáo ấy cũng chính là cơ quan để xảy ra những việc như vậy. Đối với những người sau khi bị bắt về đồn bị đánh đập rồi được trả ra ngoài thì người ta vẫn khiêu nại tố cáo. Nhưng thực tế cơ quan giải quyết tố cáo cũng chính là cơ quan để xảy ra sự việc.”

Một nhận định khác từ Trịnh Bá Tư, con trai của bà Cấn Thị Thêu, một dân oan Dương Nội đang chịu án 20 tháng tù giam vì đấu tranh đòi quyền lợi cho người nông dân bị mất đất, từng bị bắt vào đồn công an và bị đánh đập nhiều lần trong cuộc đấu tranh chống cưỡng chế đất: “Với những gì mà gia đình và bản thân tôi đã trải qua thì tôi thấy hiện nay rất nhiều công an coi thường sức khỏe và tính mạng của người dân khi họ ra tay đánh đập người dân. Rất nhiều người biểu tình ôn hòa bị công an đánh đập. Những hình ảnh đầy đủ được người dân ghi lại. Tuy nhiên những viên công an ấy không bị xử lý theo

đúng pháp luật, vì hiện nay họ đang được bao che bởi một chế độ cộng sản độc tài, công an trị.”

Chính quyền phải làm gì?

Trước những thực trạng được xác nhận là có thật, luật sư Ngô Ngọc Trai đề nghị sự sửa đổi từ chính cơ quan chức năng là Bộ CA: “Cơ quan chức năng ở đây là Bộ CA cần phải nghiêm túc nhận diện được vấn đề nghiêm trọng và có những chính sách chấn chỉnh các biện pháp nghiệp vụ, hạn chế tình trạng bạo hành bạo quyền của các đơn vị CA đi. Để tồn tại như thế làm mất đi sự tín nhiệm và sự công minh của cơ quan công quyền.”

Bên cạnh đó, theo ông, các tổ chức xã hội dân sự, người dân, phóng viên báo chí, truyền thông xã hội cần phải phản ánh mạnh mẽ hơn các tệ trạng trong hoạt động của cơ quan công quyền, tạo áp lực cho cơ quan nhà nước chịu trách nhiệm và chấn chỉnh. ■■■■■■■■■■

của Vinashin đã lên tới khoảng 86 ngàn tỷ đồng, tức khoảng 4 tỷ đôla, chiếm đến 2.5% GDP vào thời gian đó. Chẳng có cách gì trả nợ nổi, Vinashin đã trở thành một vụ án mang tầm cỡ quốc gia với thật nhiều quan chức tham nhũng và vô trách nhiệm. Nhưng phán quyết của tòa án đã chỉ dừng ở chính giới lãnh đạo Vinashin mà không có bất kỳ quan chức chính phủ nào phải trả giá.

Cho đến tận giờ này...

Đến giờ này, lấy đâu ra số tiền hơn sáu chục ngàn tỷ để trả nợ thay cho Vinashin, trong lúc ngân sách còn “phải chạy ăn từng bữa” – theo cách ví von còn chút liêm sỉ của một chuyên gia nhà nước?

Quả là chưa có một đời Thủ tướng cộng sản nào phải “đổ vỡ” ghê gớm như thời ông Nguyễn Xuân Phúc. Chỉ riêng trong khu vực các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước mà con số nợ vay đã lên đến 237 tỷ đôla, các đời chính phủ đã

"CON TÀU ĐẮM" kéo chìm ngân sách Việt Nam

.....Phạm Chí Dũng 15-03-2017.....

Tương lai của nền ngân sách độc đảng sẽ là một hình ảnh khá tương đồng với “con tàu đắm” Vinashin hiện hồn cách đây một con giáp.

Xác chết chưa chôn

Vinashin (Tập đoàn Công nghiệp Tàu thủy Việt Nam) thực ra đã “chết” từ rất lâu rồi, nhưng cứ như một “tục lệ,” vài ba năm một lần giới quản lý tài chính lại “ai điều” với cái xác chưa thể chôn này.

Vào thời gian sắp diễn ra kỳ họp Quốc hội mới vào cuối quý 1 năm 2017, phía chính phủ của ông Nguyễn Xuân Phúc cùng Bộ Tài chính lại một lần nữa “tố”: dự phòng ngân sách nhà nước phải ứng trả thay cho Vinashin trong 10 năm tới lên tới 63.2 nghìn tỷ đồng.

Không “tố” sao được! Chẳng lẽ ông Phúc lại chịu đưa đầu “chết thế” cho những kẻ còn đang nhờn nhơ ngoài vòng pháp luật?

Vào thời thủ trưởng cũ của ông Phúc là Nguyễn Tấn Dũng, số nợ

bảo lãnh đến 21 tỷ đôla, để chính phủ còn đang tồn tại phải có trách nhiệm trả nợ cho số tiền vào thời buổi “không biết đào đâu ra” này.

Vậy chính phủ của ông Nguyễn Tấn Dũng đã làm gì đó để “đóng cửa bảo nhau”?

Thuật ướp xác

Không thể rút ngân sách để “bù đắp khó khăn” cho Vinashin, vào năm 2005, chính phủ Việt Nam đã tìm cách phát hành trái phiếu quốc tế tại thị trường chứng khoán New York để vay 750 triệu đôla, với kỳ hạn 10 năm và lãi suất 7.125 %/năm. Số trái phiếu này đến hạn trả nợ gốc và lãi vào năm 2016. Sau đó chính phủ đã cho Vinashin vay lại toàn bộ số trái phiếu nói trên. Nhưng khoản vay này không hiệu do nguồn con nào mà đã tiêu tán hết, để cuối cùng Vinashin hầu như không có khả năng trả nợ cho chính phủ. Tuy thế, hồ sơ vụ này gần như bị đóng lại. Báo chí chỉ dám hé môi

rồi sau đó im bặt.

Về sau này, một chuyên gia tài chính là ông Bùi Kiến Thành đã phải nói rằng việc chính phủ giao toàn bộ 750 triệu đôla vào tay Vinashin mà không cần có các dự án cụ thể để giải ngân là “lỗi cực kỳ lớn.”

Do chẳng ai thấy cần phải chuộc lỗi, đến năm 2010, số dư nợ của Vinashin đã lên đến 86 ngàn tỷ đồng và trở nên “vô phương cứu chữa.”

Cũng vào năm 2010, chính phủ Việt Nam lại phát hành 1 tỷ đôla trái phiếu kỳ hạn 10 năm tại Sở Giao dịch Chứng khoán Singapore với lãi suất 6.75%/năm. Số tiền này sau đó được chính phủ cho một số tập đoàn kinh tế lớn vay lại. Tuy thế, cũng không thấy tăm hơi nào từ số tiền “tái cơ cấu Vinashin.” Doanh nghiệp được mệnh danh là “con tàu đắm” này cứ lần lượt nuốt chửng các khoản tiền khổng lồ.

Vào năm 2014, lần thứ ba chính phủ Việt Nam lại xoay sở phát hành 1 tỷ đôla trái phiếu. Tuy nhiên lần này có vẻ không còn “thành công” như hai lần trước đó. Đây cũng là thời gian mà những xung đột chính trị trong chính trường Việt Nam trở nên khốc liệt hơn hẳn trên cung đường “lập thành tích chào mừng đại hội 12 của đảng.”

Cuối năm 2015, chính phủ thêm một lần nữa cố gắng tạo ra kế hoạch “phát hành 3 tỷ đôla trái phiếu đặc biệt ra quốc tế.” Nhưng đến lúc này, mọi thứ chỉ còn là ảo mộng. Giữa năm 2016, kế hoạch này đã hoàn toàn tan vỡ.

Còn bây giờ là năm 2017. Món nợ khổng lồ của Vinashin vẫn còn gần như nguyên vẹn, và trách nhiệm phải xử lý không ai khác là “tân chính phủ” của người vẫn còn bị một số dư luận xem là “tân Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc.”

“Sám hối”

Từ quý 4 năm 2016, thần sắc và phát ngôn của ông Phúc đã khác với gương mặt hơn hờ khi nhận lễ hoa từ người tiền nhiệm Nguyễn Tấn Dũng ngay sau đại hội 12 vào đầu năm 2016.

Trầm tư và có vẻ co thủ hơn, có lẽ Thủ tướng Phúc bắt đầu “rút kinh

nghiệm sâu sắc” và thận trọng xử lý những gì thuộc về dĩ vãng.

Sau hai cảnh báo có hơi hướng “sám hối” – “nợ công nếu tính đủ thì đã vượt trần” và “sụp đổ tài khóa quốc gia” vào cuối năm 2016, đến đầu năm 2017 chính phủ của ông Phúc bắt đầu có vài động thái “làm chuồng sau khi mất bò”: Năm 2017, chính phủ chỉ bảo lãnh vay 1 tỷ USD cho doanh nghiệp.

Thông tin trên được phát ra bởi Cục Quản lý Nợ và Tài chính đối ngoại (Bộ Tài chính). Cơ quan này giải thích rằng hạn mức quá khiêm tốn như thế là để không tăng thêm gánh nặng nợ công.

Như vậy, hạn mức bảo lãnh vay năm 2017 sẽ giảm mạnh so với những năm trước (năm 2015 là 2.5 tỉ đôla và 2016 là 1.5 tỉ đôla), và giảm rất mạnh so với mức 6.6 tỷ đôla của năm 2014.

Cùng lúc và như một hiệu lệnh, giới quan chức từ cao xuống thấp trong chính phủ đồng loạt tuyên bố sẽ không chấp nhận đưa nợ vay của các doanh nghiệp vào nợ công quốc gia. Những doanh nghiệp nào không thể trả nợ thì phải phá sản.

Đó là hậu quả không cách nào tránh khỏi của những năm trước, khi nhiều tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước vay nợ tràn lan để đầu tư trái ngành đã cho thấy tâm lý vay là cực kỳ vô trách nhiệm, thậm chí một số doanh nghiệp còn có biểu hiện “xù nợ” khi làm ăn lỗ lã.

Kết cục, có đến ít nhất 30% số tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước đã rơi vào vòng lỗ lã và đối mặt với nguy cơ phá sản kể từ năm 2008 khi kinh tế Việt Nam bắt đầu rơi vào giai đoạn suy thoái.

Nếu bạn là Thủ tướng Phúc?

Tình thế đã bí lắm rồi.

Nếu tính cả nợ của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước, nợ công Việt Nam phải lên đến 210% GDP chứ không còn “đã sát ngưỡng nguy hiểm 65% GDP” như một báo cáo mới đây của chính phủ.

Còn nếu phải “ôm” núi nợ đến 237 tỷ đôla của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước mà chiếm đến 120% GDP hiện thời, chính phủ của ông Phúc chỉ còn nước từ chức toàn diện.

Cho dù đã không ai chịu từ chức vào năm 2015, khi Thủ tướng lúc đó là Nguyễn Tấn Dũng cho biết Việt Nam phải trả nợ đến 20 tỷ đôla. Còn vào năm 2016, người “may mắn” thế chỗ cho ông Dũng là Nguyễn Xuân Phúc cho biết Việt Nam phải trả 12 tỷ đôla.

Chưa có thông tin chính thức về trả nợ năm 2017, nhưng nhiều khả năng Việt Nam cũng phải trả cho các chủ nợ khoảng một chục tỷ đôla...

Nhưng Vinashin lại không phải là “con tàu đắm” duy nhất trong một nền ngân sách đang ruồng rục với tốc độ ngang ngửa lạm phát thực tế. Nếu trước đây xã hội đã phải phát sốt với hiện tượng tập đoàn kinh tế nhà nước ăn theo kiểu “đào tận gốc trốc tận rễ” như Vinashin và Vinalines, thì từ năm 2012 đến nay các vụ án quốc gia đã chuyển dần sang giới ngân hàng – Xây Dựng, Đại Dương, Dầu Khí Toàn Cầu – với vụ án nào cũng thất thoát đến hàng chục ngàn tỷ đồng.

Ngân hàng lại là tử huyệt của nền tài chính. Những Vinashin và Vinalines tuy thất thoát và nợ lớn nhưng sẽ không dễ khiến thị trường tin dụng chao đảo đổ bể và gây hoảng loạn xã hội như khối ngân hàng thương mại.

Nếu bạn là Thủ tướng Phúc, bạn sẽ phải “kiến tạo và hành động” ra sao để cứu vãn ngân sách quốc gia khỏi chìm sâu dưới đáy đại dương?

Tính chất nổi bật của đảng, chế độ và nhà cầm quyền Cộng sản là vô trách nhiệm !

ĐƠN TỐ CÁO LÃNH ĐẠO VC ăn cắp bán dầu thô trên biển...

.....Trịnh Xuân Thanh 09-03-2017.....

Kg: Bà con cộng đồng mạng.

Tôi tên là Trịnh Xuân Thanh, Tổng giám đốc kiêm Chủ tịch hội đồng quản trị Tổng công ty xây lắp Dầu khí; Phó chủ tịch UBND tỉnh Hậu Giang; Đại biểu quốc hội khoá 2016-2021

Trong suốt thời gian làm việc tại tập đoàn Dầu khí quốc gia VN, tôi đã phát hiện ra nhiều hành vi ăn cắp bán dầu thô trên biển, nhưng vì tất cả các hành vi đó đều được sự bao che của thủ tướng các đời từ Võ Văn Kiệt, Phan Văn Khải, Nguyễn Tấn Dũng ...nên tôi sợ không dám tố cáo, vì tôi biết rằng nếu mình tố cáo thì chắc chắn sẽ bị thủ tiêu...

Nay tôi đã định cư tại Châu Âu với lệnh truy nã của CAVN về tội làm thất thoát tài sản 3.200 tỷ của nhà nước. Vấn đề này tôi đã nói nhiều trên trang FB của Người Buôn Gió nên không nói ra ở đây nữa. Tôi viết đơn tố cáo này không hy vọng được giảm nhẹ tội mà tôi chỉ muốn nói ra để bà con ta hiểu rằng sống trong chế độ này thì sẽ "không ai cho ta làm người lương thiện" vì tất cả lãnh đạo đều là tham nhũng trá hình. Chỉ có điều khi phe cánh đấu đá nhau, tranh ăn nhau thì ai bị lộ ai không bị lộ mà thôi.

Tôi tin rằng với những hành vi ăn cắp này thì tất cả các uỷ viên Trung ương đảng, Bộ chính trị đều biết nhưng không hiểu do ăn chia thế nào mà không ai dám nói ra sự thật để 1 lượng lớn tiền bán dầu thô cứ chảy vào túi các quan chức từ Bộ chính trị cho đến các lãnh đạo trong tập đoàn Dầu khí Việt Nam.

Tôi cũng mong các bạn trên Facebook nếu đọc được những dòng chữ này thì xin hãy chia sẻ cho nhiều người cùng đọc để cho nhân dân biết được tình trạng tham nhũng, ăn cắp của đảng csVN nó nguy hại đến đất nước như thế nào.

Trước hết nói về quy trình bán dầu thô ngoài biển Vũng Tàu như sau cho bà con biết :

Dầu thô từ các giàn khoan được bơm về các tàu chứa dầu "Chi

Linh", "Chi Lăng", "Ba Vì", "Viet-sopetro 01"... rồi sau đó được xuất bán cho các tàu chở dầu của nước ngoài vào mua dầu. Đoàn cán bộ bán dầu gồm CA, Hải quan, Dầu khí, Đại lý tàu biển... sẽ đi từ bờ ra.

Vào những ngày biển êm thì đoàn này đi ra bằng máy bay trực thăng, đáp xuống các tàu chứa dầu rồi sau đó chuyển qua tàu mua dầu bằng tàu dịch vụ. Tàu mua dầu được hoa tiêu dẫn đường sẽ buộc vào sau đuôi tàu chứa dầu rồi nối ống vào và dầu thô được bơm từ tàu chứa qua.

Khoảng 1, 2 ngày sau khi bơm hàng xong thì tàu mua dầu tách ra và các cán bộ của VN lại được tàu dịch vụ đón chờ về tàu chứa dầu và từ đó lên máy bay trực thăng về bờ.

Vào mùa biển động, sóng to gió lớn thì không thể chuyển người trên biển được nên tàu mua dầu phải chạy vào Vũng Tàu rồi đoàn cán bộ VN sẽ được tàu dịch vụ chở ra leo lên tàu mua dầu và đi ra giàn khoan.

Từ đó tàu mua dầu cũng được hoa tiêu dẫn đường buộc vào đuôi tàu chứa để nhận dầu bơm qua. Xong xuôi tàu mua dầu này lại chạy vào Vũng Tàu trả người xuống tàu dịch vụ rồi lúc đó mới đi ra nước ngoài...

Từ những ngày bán lô dầu thô đầu tiên đến nay đã gần 30 năm và có hàng trăm triệu tấn dầu thô được bán ngoài biển như thế. Tuy nhiên có 1 thông báo miệng từ thời Võ Văn Kiệt là tất cả các vụ tham nhũng trong ngành Dầu khí thì công an, báo chí ... đều không được phép điều tra và những nghi vấn về ăn cắp dầu ngoài biển đều không ai được nói đến...

Với khách hàng mua dầu là Nhật hay Châu Âu thì có lẽ chuyện mua bán là sòng phẳng, có hoá đơn chứng từ rõ ràng, theo giá dầu thế giới và tiền bán dầu có lẽ được chuyển vào nhà nước công khai minh bạch, có đóng thuế ... và cũng không thể gian lận được. Nhưng với khách hàng TQ thì hoàn toàn khác.

Ví dụ xuất bán 100.000 tấn dầu thì họ chỉ trả 70.000 tấn qua ngân hàng có hoá đơn, còn 30.000 tấn thì họ trả bằng tiền mặt ngay trên tàu với giá chỉ bằng 50% giá thị trường và khoản tiền này không được đưa vào sổ sách (dầu thô giá 100 đô/thùng thì họ trả bằng tiền mặt chỉ 50/đô/thùng và hai bên cùng có lợi).

Tôi đã chứng kiến từng đoàn cán bộ VN với ba lô căng phồng vừa lên bờ là có công an và người của Hà Nội đón và đưa đi đâu không rõ... nhưng chắc chắn là tiền mặt mà TQ trả trên tàu sẽ vào túi của các quan chức từ Trung ương đến các lãnh đạo của tập đoàn Dầu khí.

Đặc biệt từ ngày ông Nguyễn Tấn Dũng và Đinh La Thăng lên thì giá dầu thô tăng vọt nên số tiền thu được do bán lậu dầu này cũng tăng lên rất nhiều. Từ đó đời sống của lãnh đạo tập đoàn dầu khí vô cùng xa hoa, lãng phí ... Chỉ cần 1 cán bộ cấp trưởng phòng, hay giám trưởng... cũng có thể nói chuyện hàng chục triệu đô và chuyện mua nhà bên Mỹ hay châu Âu đối với họ là chuyện "cái móng tay".

Từ ngày ông Nguyễn Tấn Dũng lên làm thủ tướng và ông Đinh La Thăng lên làm chủ tịch tập đoàn Dầu khí thì khách hàng mua dầu khoảng 70% là Trung Quốc. Trong thời gian này giá dầu thô cũng leo lên rất cao, có lúc hơn 120 đô/thùng tức là khoảng 850 đô/tấn.

Chỉ tính trong 10 năm ông Ng. Tấn Dũng làm thủ tướng, mỗi năm VN xuất bán 20 triệu tấn dầu thô với lượng dầu thô ăn cắp khoảng 30% tức là khoảng 6 triệu tấn/năm. Mỗi tấn tính rẻ 600 đô như vậy là bằng đảng ông Dũng và Đinh La Thăng đã ăn gọn là $10 \times 6 \times 600 = 36$ tỷ đô. Đó là chưa kể đến hàng trăm khoản tham nhũng khác từ ngành Dầu khí như mua sắm thiết bị, vật tư, chi phí khai thác, mua sắm tàu bè... Tất cả những cái này tôi sẽ lần lượt nêu ra trong các lá đơn sau.

Tôi mong bà con share rộng rãi lá đơn này, ai giỏi thì có thể dịch ra tiếng Anh và phổ biến trên mạng cho toàn thế giới biết tham nhũng ở VN là trầm trọng như thế nào.

Chân thành cảm ơn đồng bào.

FB Hiếu Bùi

ĐẢNG CỦA GIAI CẤP KHÔNG ƯA CÔNG NÔNG

Vũ Thạch 17-03-2017

Nếu thêm được một ý vào bài thơ "Đất nước mình ngộ quá phải không anh?" của cô giáo Trần Thị Lam, chắc điều "ngộ" mới đó phải là: Đảng Công Nông không còn ưa cả công lẫn nông chút nào!

Cho đến tận hôm nay, cương lĩnh đảng vẫn đậm nét chữ và cờ đảng vẫn lồng lộng biểu tượng công nông. Đảng CSVN từ ngày ra đời luôn khẳng định là đại diện duy nhất của giới công nông Việt Nam và vì lợi ích của họ mà đảng phải cang đáng việc cai trị đất nước.

(Dĩ nhiên còn chuyện đảng ôm ấp cả giai cấp trí thức thì khỏi cần bàn đến nữa. Cái bánh mới vẽ đó đã cháy rụi từ ngày có lệnh "cấm trí thức phản biện tập thể" rồi).

Điểm đáng chú ý đầu tiên: tuyệt đại đa số cán bộ nắm quyền hiện nay đã ngưng làm công nhân hay nông dân từ 2 hay 3 đời nay rồi, kể cả đại khối cán bộ có thực quyền tại nông thôn. Ngoài các phát biểu theo công thức trong những bài diễn văn, chắc chắn đại khối cán bộ đảng không còn cảm được chút gì về đời sống của cả công lẫn nông. Một dẫn chứng khác, trong thành phần đối tượng đang được cho phép phấn đấu vào đảng hiện nay khó kiếm nổi ai từ giới công nông lam lũ, ít học, và nhất là nghèo đói. Vì nghèo thì khó có "phong bì" để được kết nạp.

Đời sống nông dân, vốn xa thành thị, nên lại càng không còn là mối quan tâm của đảng. Chỉ cần nhìn vào vùng đông nông dân nhất là Đồng Bằng Sông Cửu Long là đủ thấy thân phận nhà nông trong mắt đảng. Vô số chuyên gia VN và thế giới liên tục báo động về nguy cơ cạn nước, nhiễm mặn ĐBSCL suốt **hơn 20 năm qua**, tức từ lúc các nước thượng nguồn chưa xây hàng loạt các đập thủy điện, nhưng đảng không tiến hành biện pháp nào, đặc biệt là các phương án đề nghị dự trữ nước ở tầm vóc lớn theo kiểu Biển Hồ Tonlé Sap. Tiếc thay, mọi nguồn tiền viện trợ, đầu tư chỉ được ưu tiên đổ vào hệ thống tổng công ty và tập đoàn kinh tế.

Và khi hệ quả tai hại đã ập xuống rồi thì giải pháp của đảng cũng không nhằm để cứu nông dân. Thí dụ cụ thể như để đối phó với tình trạng nguồn gạo và trái cây xuất cảng bị nhiễm hóa chất độc hại và bị nhiều nước trả về, thì giải pháp của đảng là cho nhập gạo, nhập trái cây ngoại quốc vào. Ai có khả năng mua nông phẩm nhập

cảng đó? Chắc chắn không phải đại khối nông dân Việt Nam!

Cùng lúc nông dân không phải là mối quan tâm vĩ mô của lãnh đạo đảng trung ương, thì họ lại là mối khó chịu rất lớn đối với giới lãnh đạo địa phương. Ngày càng nhiều nông dân cùng nhau chống đối những quyết định cưỡng chế đất đai, ruộng đồng. Ngày càng nhiều quan chức địa phương sử dụng công cụ bạo lực công an, và dùng luôn những thủ thuật như bịt miệng cho hư lúa... Chưa kể những vụ đáng ngờ như cả xóm sập bị cưỡng chế bốc phát cháy từ nhiều góc giữa đêm khuya,...

Ngư dân, tức những "nông dân trên biển", cũng làm khó chịu lãnh đạo không kém, ở cả trung ương và địa phương. Sau hàng chục năm tàu cá Việt cứ đưa tin vào đất liền bị quân Tàu đâm, đánh, cướp, bắt, bắt, giết,... rồi loang tin lên cả mạng xã hội, nay cả hàng mấy trăm ngàn gia đình ngư dân lại liên tục phản đối thủ phạm thảm họa môi trường Formosa, một đối tác kinh tế nặng ký của đảng. Kết quả là quân đội được kéo vào phụ công an đối phó với ngư dân.

Quan hệ giữa đảng và công nhân cũng mang màu sắc tương tự. Gần cả triệu công nhân Việt Nam lao động chân tay tại mấy chục nước trên thế giới, cứ làm phiền đảng với những tin, những đoạn phim phóng về nước ghi lại những cảnh bị tai nạn, bị bỏ rơi, bị dìm dìm, bị đánh đập, và ngay cả bị bức tử bởi các chủ thuê, các nhóm môi giới gốc Việt, và các sứ quán Việt Nam. Cùng lúc, công nhân trong nước cũng làm phiền đảng với các vụ bị trúng độc thức ăn hàng loạt, bị tai nạn vì phải làm việc nguy hiểm mà không đủ trang bị. Nhiều hãng còn rủ nhau đình công cùng lúc vì bị chủ hãng hà hiếp, quỵt lương, ngay cả đánh đập.

Trong lúc chỉ những vụ bạo loạn lớn như ở Bình Dương năm 2014 mới làm lãnh đạo trung ương quan tâm, thì tất cả những vụ "rắc rối" cỡ trung và nhỏ đều làm các quan chức địa phương rất bức mình. Thật vậy, công nhân không đem lại lợi lộc gì cho cán bộ địa phương mà chỉ các chủ doanh nghiệp mới làm được điều đó – từ từng chiếc phong bì nhỏ đến từng chiếc Lexus to. Vì vậy, đã từ lâu chủ hãng thất thu là quan chức thiết thời; sự bức mình của chủ hãng và quan chức địa phương đã hòa nhập. Rồi từ đó, mức độ bức mình được

biểu hiện bằng số công an đến nơi đình công để bắt nòng, bắt nguội những "phản tử gây rối".

Trong thời gian gần đây, sự bức mình đã trở thành mối lo âu khi lãnh đạo đảng biết làn sóng bất mãn đang gia tăng trong cả công và nông; và cũng biết làn sóng ấy sẽ chỉ càng dâng cao hơn nữa khi các vụ đánh thêm thuế, tăng thêm các loại lệ phí, phá sản thêm bảo hiểm xã hội, và có thể cả 1 đợt đổi tiền sẽ phải tung ra trong năm 2017 này. Trong mắt lãnh đạo, giai cấp công nông đã trở thành những "kẻ thù tiềm ẩn". Đơn giản vì họ có thể bùng lên bất kỳ lúc nào khi mức uất ức vượt quá sức chịu đựng. Và giải pháp của đảng đối với "kẻ thù" vẫn không có gì khác ngoài gia tăng hơn nữa các công cụ và thủ thuật bạo lực.

Vậy nếu đảng CSVN đã ngày công nông, ngoại trừ trên lý thuyết, thì trong thực tế đảng phục vụ cho giai cấp nào?

Có lẽ câu trả lời mới nhất và rõ nhất đến từ bài nói chuyện của Thiếu tướng Trương Giang Long, Phó tổng Cục trưởng Tổng cục Chính trị Công an, Giám đốc Học viện Chính trị Công an, trong buổi họp với cán bộ cấp cao vào gần cuối năm 2016. Ông nhiều lần thừa nhận:

- "Trung Quốc không bao giờ từ bỏ dã tâm thôn tính chủ quyền của chúng ta ở Biển Đông."

- "Bây giờ, (TQ) nó đã có con số đến hàng trăm (nội gián tại VN), mà hàng trăm không chỉ là con số dừng lại ở hàng trăm. mà trăm này có thể cộng với trăm kia nữa."

- "Đến đại hội 12 đảng ta mới bùng tỉnh,... Bây giờ các bố mới té ngựa ra, chết cha chúng mình mấy đời, mà cái này thì cũng không trách ai được." -...

Khi đã khẳng định ý đồ của Bắc Kinh như thế nhưng lãnh đạo đảng CSVN vẫn tiếp tục đẩy nền kinh tế Việt Nam lệ thuộc nhiều hơn nữa vào TQ, vẫn mời mỗi lần hàng sư đoàn "công nhân" TQ vào mở các khu biệt lập mới trên khắp lãnh thổ, đặc biệt tại các khu vực cực hiểm yếu của Việt Nam, vẫn ký một lần 15 văn kiện "hợp tác" từ kiểm soát biên giới đến an ninh nội địa,... thì rõ ràng **Trung Quốc không còn là quân xâm lược nữa. họ chỉ là những khách hàng "tiền trao cháo múc"**.

Phải chăng đó mới là giai cấp mà đảng CSVN phục vụ hôm nay ??

Bất cứ khách hàng nào đem theo tiền đều được đón rước trọng thị??

Bất cứ món hàng Việt nào đều có thể thương lượng giá cả ??

●●●●●●●●●●●●●●●●

NIỀM XẤU HỔ vì hiện trạng nền giáo dục nước nhà

—FB Chau Doan 20-03-2017—

Tạp chí Times Higher Education vừa công bố bảng xếp hạng 300 trường đại học tốt nhất ở 24 nước châu Á. Nhật Bản đứng đầu với 69 trường, Trung Quốc thứ nhì với 54 trường, Ấn Độ 33 trường. Không có trường đại học nào của Việt Nam trong bảng xếp hạng này.

Những vị làm trong ngành giáo dục Việt Nam nghĩ gì về điều này? Liệu các vị có cảm thấy xấu hổ không? Tôi sợ là không. Nếu biết xấu hổ như những bậc trí thức lớn, biết đau nỗi đau của dân tộc, biết buồn với nỗi buồn của dân tộc thì nền giáo dục Việt Nam đã không giáo điều, nạn dầy thêm đã không hoành hành tra tấn và cướp đi tuổi thơ của con trẻ dã man như vậy.

Giờ thì không thể đổ lỗi cho chiến tranh nữa được rồi. Nhưng tôi rất ngạc nhiên bởi lượng tiến sỹ, thạc sỹ hàng năm ở Việt Nam được sản xuất nhiều lắm cơ mà. Liệu có sự nhầm lẫn ở đây không nhỉ? Hay bởi nền giáo dục của chúng ta đã đi trước thời đại nên những người đánh giá chưa đủ tầm để nhận thức được sự vượt trội ấy?

Nhưng không phải. Khi một cô giáo hiệu trưởng sẵn sàng bịt miệng học trò bị ô tô đâm gãy đùi, tức là phủ nhận sạch trơn nhận thức của một đứa trẻ và thuyết phục, bịt miệng hàng trăm giáo viên, hàng nghìn học sinh để theo điều dối trá thì hệ thống giáo dục đại học kém cỏi cũng là điều dễ hiểu.

Điều cơ bản trong giáo dục đại học là động viên tư duy độc lập, suy nghĩ thấu đáo, có khả năng xuyên suốt, mổ sẻ tách bạch vấn đề, có như vậy mới biết cách giải quyết vấn đề một cách thông minh và hiệu quả. Ở VN sinh viên không được thể hiện chính kiến, giáo viên và học sinh tham gia biểu tình vì môi trường, vì biển đảo là phiên phức ngay.

Thử hỏi, nền giáo dục như thế thì có khả năng đào tạo ra những trí thức dạng gì? Sinh viên được hỏi về những vấn đề nóng bỏng của xã hội

thì chỉ biết nhe răng cười, ắp úng, bẽn lẽn: “À.... cháu... em không biết về việc ấy ạ!” Rất ngoan ngoãn, lễ phép và “thuần phong mỹ tục” phải không?

Kết quả là sản sinh ra một loạt trí mớ, trí ngu và trí hôn mê sâu, trí hèn, trí điểm mang danh trí thức nhan nhản khắp mọi hội nghị, báo chí truyền thông.

Tôi chỉ là một kẻ ngoại đạo đối với sự nghiệp giáo dục, tôi chỉ dạy học sinh về võ đạo nhưng nhiều khi đằng sau nụ cười kiên nhẫn khi trên lớp là cảm giác cay đắng và bất lực khi trên mây chực gương mặt học sinh tuyệt nhiên tôi không nhìn thấy sự mạnh mẽ về tinh thần, sự tươi vui của tâm hồn con trẻ, sự khát khao làm điều gì cao đẹp trong đời. Cả một không khí yếu đuối, bạc nhược bao trùm. Tôi cứ phải cố hét to, nhìn sâu vào từng ánh mắt để đốt lên điều gì mạnh mẽ và đẹp đẽ.

Phải chăng tất cả những sinh khí đẹp đẽ ấy đã bị lấy hết trong những giờ học dài đằng đằng dưới mái trường xhcn? Và chính những đứa con của tôi, tôi cũng có cảm giác như vậy. Nỗ lực của người làm cha không đủ, bởi thời gian ta dành cho chúng chỉ là một phần rất nhỏ trong ngày. Để thế hệ trẻ trở thành những con người mạnh mẽ, có lý tưởng thì cần cả một môi trường rộng lớn bên ngoài gia đình. Hãy tỉnh giấc đi nào. Tôi ước gì mình là một con gà trống có tiếng gáy thật vang Ồ Ó O... để đánh thức các vị dậy, sau đây sẽ là một chén trà ngon thật mạnh để các vị tỉnh táo, là nước rửa sạch mắt để các vị nhìn rõ mình, nhìn rõ nền giáo dục này đang ở đâu.

Và với một hy vọng nhỏ nhoi rất gần với tuyệt vọng, tôi muốn khơi lên trong các vị đầu tiên là niềm xấu hổ vì hiện trạng nền giáo dục nước nhà, sau đây cao hơn là cảm giác nhục nhã. Nhưng niềm hy vọng ấy có quá không nhỉ và tôi có bị phiền diện, bị quan quá không khi nhìn về nền giáo dục Việt Nam hiện nay?

★★★★★★★★★★

DANH SÁCH 300 ĐẠI HỌC HÀNG ĐẦU CHÂU Á KHÔNG CÓ TRƯỜNG VIỆT NAM

VOA tiếng Việt 20/03/2017

Tạp chí uy tín về giáo dục trên thế giới Times Higher Education mới đây công bố bảng xếp hạng 300 trường đại học ở châu Á năm 2017. Không một trường đại học nào của Việt Nam lọt vào danh sách này.

Đảo quốc Singapore bé tí hon có tới 2 trường trong nhóm 10 đại học đứng đầu châu Á là Đại học NUS tiếp tục giữ vị trí số 1 và Đại học Công nghệ Nanyang đứng thứ tư. Trong khi vị trí thứ nhì thuộc về Đại học Bắc Kinh của Trung Quốc. Đất nước có dân số khổng lồ này còn có 3 trường khác nằm trong danh sách top 10. Nhật Bản, cường quốc kinh tế thứ 3 thế giới, có trường Đại học Tokyo ở vị trí thứ 7, còn các trường Hàn Quốc nắm 3 vị trí cuối trong danh sách 10 trường đỉnh cao.

Tính chung trong danh sách 300 trường hàng đầu châu Á, tuy không giữ vị trí cao nhất nhưng Nhật có nhiều trường nhất với 69 trường, kế đến là TQ với 54 trường, Ấn Độ 33 trường, và Hàn Quốc 26 trường.

Trong số các nước láng giềng ASEAN có nền kinh tế không chênh lệch quá lớn so với Việt Nam, Thái Lan có nhiều trường lọt vào danh sách này nhất với 10 trường. Malaysia có 9 trường, Indonesia có 2 và Philippin có 1.

Bảng xếp hạng của Times Higher Education căn cứ vào việc tính điểm trong 4 lĩnh vực. Thứ nhất là giảng dạy, chiếm 25% số điểm, trong đó riêng danh tiếng học thuật chiếm 10%.

Lĩnh vực nghiên cứu chiếm 30% số điểm. Tầm ảnh hưởng nghiên cứu cũng chiếm 30%, cách tính điểm là dựa trên số lần công trình nghiên cứu của trường được các học giả toàn cầu trích dẫn.

Lĩnh vực cuối cùng chiếm 15% số điểm bao gồm triển vọng quốc tế và chuyển giao kiến thức. Triển vọng quốc tế được đánh giá dựa vào tỷ lệ sinh viên trong và ngoài nước, tỷ lệ giảng viên trong và ngoài nước

và hợp tác quốc tế. Chuyển giao kiến thức được xem là thu nhập của trường từ việc bán nghiên cứu cho các doanh nghiệp.

Theo các chuyên gia trong lĩnh vực giáo dục, các trường đại học nước ngoài rất quan tâm đến việc được đánh giá, xếp hạng bởi các tổ chức quốc tế uy tín, vì điều này nói lên năng lực và uy tín học thuật, chất lượng đào tạo và khả năng cạnh tranh của họ. Các yếu tố này có tính quyết định đến việc thu hút sinh viên cũng như các khoản tài trợ cho các hoạt động nghiên cứu.

Trong khi đó, các trường Việt Nam lâu nay xem nhẹ, thậm chí né tránh điều này. Tiến sĩ Vương Quân Hoàng, người được đào tạo ở Bỉ và hiện giảng dạy tại Viện Quản trị Kinh doanh FPT, nói với VOA:

“Nếu như các trung tâm giáo dục, nghiên cứu của mình mà vẫn chưa đặt nghị sự lớn vào việc tạo ra tri thức và công bố cò xát toàn cầu thì khả năng để lọt vào những bảng những trường trên cùng này là rất khó khăn. Thế mà bây giờ vẫn còn tranh cãi nhiều lắm. Một số nơi vẫn tìm kiếm những đặc thù để né tránh. Nó cũng nói lên cái nhược điểm hiện giờ của hệ thống công bố khoa học ở trong nước. Nó có liên quan đến chất lượng giáo dục”.

Tiến sĩ Hoàng lưu ý rằng khi các trường đại học không có chất lượng tốt, không có khả năng cạnh tranh ở tầm quốc tế, điều đó cũng có những hậu quả kinh tế. Ông nói:

“Nguyên nội cái chuyện các trường đại học họ tăng được năng lực và giữ được sinh viên giỏi ở trong nước thôi thì nó tăng khả năng tự chủ của các trường đại học và cái danh tiếng trong tương lai. Cái thứ hai là cũng tiết kiệm được rất nhiều chi phí bởi vì đào tạo ở Việt Nam đâu sao chẳng nữa cũng rẻ hơn rất nhiều so với các nước. Và cũng rất tự nhiên là nếu anh có danh tiếng và khả năng cò sát toàn cầu thì khả năng hợp tác của anh với khu vực công thương và chính sách mới mạnh lên. Rất nhiều trung tâm nghiên cứu của mình là không có danh tiếng và thương hiệu cần thiết để lọt vào những cuộc chơi đòi hỏi cái uy tín rất là gắt gao, thế thì đó là

thiệt hại thực tế thấy rõ ngay. Nếu mà trong nền kinh tế mà Việt Nam cái gì cũng phải mang nguồn lực ở nước ngoài vào thì nói thẳng thắn là mình lệ thuộc nhiều quá”.

Một chuyên gia kinh tế, Tiến sĩ Võ Trí Thành cũng bình luận với VOA rằng giáo dục đào tạo có “độ bền” so với thực tế khi nhiều người tốt nghiệp đại học không tìm được việc làm. Ông nói chất lượng đào tạo người lao động là một trong những nguyên nhân khiến năng suất lao động của Việt Nam còn thấp so với các nước trong khu vực.

Một báo cáo mới đây của 2 nhà nghiên cứu thuộc Đại học Kinh tế Quốc dân ở Hà Nội chỉ ra rằng mức tăng năng suất lao động của Việt Nam trong 5 năm trở lại đây đã thấp hơn Lào. ■■■■■■■■■■

CS “đổi chiều” trên sẽ chiếm tỷ lệ rất ít và sẽ nằm trong thành phần đảng viên cấp thấp, không hưởng đặc quyền đặc lợi nhiều. Ngoài ra không còn hy vọng “đổi chiều” nào với những “nhóm lợi ích” gồm các thành phần chớp bu của đảng cần phải thân phục TC để bảo vệ quyền lợi và sinh mạng của chính mình.

- Thứ ba, CSVN thừa hiểu khả năng của Việt Nam dưới “sự lãnh đạo” của CSVN thì không thể chống Tàu cộng. Họ biết rằng Việt Nam không thể chống Tàu với khả năng quân sự của mình mà phải dựa vào Mỹ và các nước khác. Nhưng trong trường hợp này thì sẽ chẳng có quốc gia dân chủ nào muốn mất tiền và hy sinh mạng sống công dân mình để giúp một nước độc tài cộng sản. Mỹ và thế giới tự do sẽ chỉ giúp khi CSVN từ bỏ độc tài và dân

Chống Việt cộng là chống Tàu cộng và ngược lại

.....*Mai Thanh Truyết 18-03-2017*.....

Bạn không tin ư? Có những câu hỏi được đặt ra như sau:

- Nếu biểu tình chống Tàu cộng thì Việt cộng sẽ làm gì?

- Nếu toàn dân biểu tình lật đổ Việt cộng thì Tàu cộng sẽ làm gì?

Chắc chắn TC sẽ không ngồi yên để tay sai của nó bị lật đổ dễ dàng! Vì nếu VN có chính quyền dân chủ thì chính quyền này sẽ phá vỡ hết kế hoạch xâm lược VN của Tàu cộng. Lấy lý do chống Tàu làm nền tảng đấu tranh để tạo nên sự đoàn kết dân tộc và đặt Việt cộng vào thế chống đỡ thụ động là một phương cách hữu hiệu nhất hiện nay!

Nhưng nếu giả sử Việt cộng đổi chiều và chống Tàu cộng thì dân Việt có nên tha thứ và góp tay với họ chống Tàu cộng hay không? Đây là giả thuyết không thể xảy ra. Vì:

- Thứ nhất, TC đã kiểm soát hầu hết thành phần lãnh đạo của đảng CSVN rồi. Việt cộng khó có thể thoát ra khỏi sự chi phối và kềm kẹp của Tàu cộng.

- Thứ hai, CSVN nếu có “đổi chiều” thì may ra chỉ có thành phần thấy rõ dã tâm của TC và có khuynh hướng mở ra thế giới tự do. Tuy nhiên, với cơ chế chuyên chính vô sản đang áp dụng hiện nay, người

chủ hóa đất nước.

1. Phong trào đấu tranh ở VN

Lúc khởi đầu của một phong trào đấu tranh thì chưa cần thiết có tổ chức bao trùm hay tổng lãnh đạo vì sẽ dễ bị dập tắt như kinh nghiệm trong quá khứ và hiện nay. Các hoạt động sẽ an toàn hơn nếu chỉ thực hiện trong phạm vi cá nhân hay nhóm nhỏ. Đây là điều cần thiết trong lúc các lực lượng đối kháng còn yếu ớt để tránh tổn thất. Cho đến khi phong trào phản kháng lan rộng thì tự nhiên nhiều cá nhân hay nhóm nhỏ sẽ tìm đến nhau cùng làm việc để đạt kết quả cao nhất.

Vì thế tổ chức là chuyện cần thiết, nhưng tổ chức sẽ đến một cách tự nhiên khi phong trào chống đối lên mạnh. Ngược lại, tổ chức trong giai đoạn khởi đầu lại là một suy nghĩ thô thiển, tập hợp tự phát nhiều hơn qua kinh nghiệm các cuộc biểu tình trong quá khứ và nhất là các cuộc biểu tình ở Sài Gòn ngày 5/3, 12/3 và trước chợ SG ngày 14/3, biểu tình chỉ có biểu ngữ và không thấy bóng dáng lá cờ Vatican. Tự phát nhưng lần lần đi vào quy củ hơn và thành phần lãnh đạo sẽ từ đó mà “lộ diện” ra một khi tập hợp được 1 lực lượng áp đảo mà

CA, còn đồ khg thể triệt hạ được.

2. Còn phương pháp đấu tranh thì sao?

Chỉ có một phương pháp duy nhất là đấu tranh bất bạo động. Bất bạo động là hình thức đấu tranh ôn hòa dựa vào sức mạnh của lẽ phải, chính nghĩa và lòng dân.

Sức mạnh của bất bạo động không nằm ở các phương tiện bạo lực như súng đạn mà ở ý chí. Bất bạo động nhằm vào con tim người cầm súng nhằm mục đích khuyến nhủ họ quay súng ngược lại nhà cầm quyền (điều này khó xảy ra, vì có thể nói, tuyệt đại đa số người CS không có con tim Việt). Thực tế này đã từng xảy ra và là một hiện thực như trường hợp Liên Xô, Đông Âu, Tunisia hay Ai cập. Bất bạo động còn là phương pháp đấu tranh đạt kết quả trong thời gian ngắn nhất với ít tổn thất nhân mạng nhất. Các cuộc biểu tình của người yêu nước và dân oan trong nước gần đây là hình thức bất bạo động. Tuy mỗi lần chỉ với khoảng vài trăm người nhưng kết quả sau đó đã gây tiếng vang toàn thế giới, và chỉ sau 5 năm tính từ các cuộc biểu tình vào mùa hè năm 2011, mọi người dân Việt đều đã ý thức hành động xâm lược của Tàu cộng và chủ trương bán nước của ĐCSVN.

Nhưng chúng ta cần phải hiểu rõ là nguyên tắc bất bạo động không đồng nghĩa là khi “chúng ta ngồi tọa kháng” hay “đi biểu tình”, rồi mặc nhiên chấp nhận những đòn thù đàn áp của công an hay còn đồ của chế độ. Sự phản kháng tự vệ để bảo vệ bản thân và chính nghĩa có thể đưa đến đổ máu. Và chính các sự đổ máu này mới là tiền đề cho công cuộc đại đoàn kết dân tộc trong việc... đuổi CSVN về Tàu.

3. Về lời kêu gọi lần hai của Cha Lý

Lời kêu gọi nhằm tiếp tục Biểu tình Ôn hòa đồng loạt toàn quốc Chúa nhật 12-3-2017 và mỗi Chúa nhật hoặc ngày nghỉ suốt năm 2017, để Bảo vệ Sự sống và Cứu Quốc dân thoát Tàu Cộng

Qua thư Cha Lý cảm ơn Quốc dân Đồng bào đã hưởng ứng đồng loạt Biểu tình ngày Chủ nhật 05-3-2017 vừa qua, tuy chưa thành công

như mong muốn, nhưng đã đạt được đáp ứng của mọi tầng lớp dân chúng được kêu gọi từ Bắc chí Nam, đặc biệt ở các thành phố lớn.

Cha Lý đã phân tích về nguyên nhân của Đại thảm họa của Tô quốc và Dân tộc Việt hiện nay và những suy nghĩ về việc Chúng ta phải làm gì? Riêng hai điều 7 và 8 trong nguyên nhân của đại thảm họa, thiết nghĩ mỗi người trong chúng ta cùng chiêm nghiệm và tự soi rọi lấy chính mình để từ đó xác định vị trí của một người con Việt như thế nào. Đó là:

* **Quốc nội:** Số ít chưa nhận ra đại họa Tàu Cộng. Trong số Dân đã nhận thức được đại họa của Quốc dân, thì đa số Dân quá ù lì thụ động, kể cả hàng ngũ Chức sắc các Tôn giáo, Nhân sĩ, Trí thức, chỉ thờ dài thắt vọng hoặc khóc, mà không biết nên làm gì.

* **Hải ngoại:** Chưa tập trung vào hai mục tiêu then chốt trong giai đoạn này là: Chống Formosa - Bảo vệ môi trường - Bảo vệ Sự sống và Chống Tàu Cộng. Suốt gần 5 ngàn năm qua, chống ngoại xâm luôn là lý do giúp đoàn kết Quốc dân Việt dễ hiệu quả nhất. Hiện nay, mục tiêu chống Tàu Cộng vừa giúp Quốc dân đoàn kết, vừa phân hóa hàng ngũ Việt cộng thành 4 phe, vừa lôi kéo 3/4 phe của VC đứng về phía Toàn dân. Nếu chúng ta tập trung vào mục tiêu lật đổ chế độ CS, thì vô tình chúng ta giúp 4 phe VC đoàn kết lại thành 1 khối. Trong mục tiêu Thoát Trung đã bao hàm mục tiêu Thoát Cộng đương nhiên đến. Thoát Trung hiệu quả thì

đương nhiên cũng Thoát Cộng, không cần hô lên.

4. Tuổi trẻ Việt Nam

Vừa qua, một clip độc đáo trên mạng xuất hiện với những lời kêu gọi của tuổi trẻ Huỳnh Quốc Huy, một người trẻ với kiến thức chính trị, quân sự, kinh tế, xã hội trên thế giới thật độc đáo, ứng hợp với tình hình toàn cầu trong thời điểm hiện tại. Huỳnh Quốc Huy là một nhà tranh đấu trẻ, đã đứng dậy, không sợ hãi trước sự đàn áp của CSVN, công khai sử dụng phương tiện truyền thông mạng kêu gọi toàn dân trong nước, bộ đội, công an của chế độ hãy cùng nhau đoàn kết chống ngoại xâm, không đặt nặng sự thù hận chế độ hiện tại lên trên lòng yêu nước cùng chung bảo vệ tổ quốc.

Anh kêu gọi những thành phần bộ đội, công an đừng vì miếng cơm manh áo đành phải cam tâm phục vụ cho chế độ sát máu của CSVN trong việc chống Tàu.

Vì trong công an và bộ đội, chỉ có thành phần chớp bu mới rập tâm làm thái thú cho TC; dù sao hai thành phần kể trên vẫn còn có những người còn nhút nhát lương tâm mà xoay trở về với dân tộc.

Đây là một quan niệm đấu tranh mới của giới trẻ quốc nội, nhằm mục đích tách rời công an, bộ đội ra khỏi “vòng kim cô” của đảng, và xóa tan cơ chế chuyên chính vô sản của ĐCSVN hòa nhập vào dòng sinh mệnh của dân tộc, sống chết cùng dân tộc trong sứ mệnh mang lại tự do dân chủ cho Đất và Nước của ông cha truyền lại!

Bản chất của biểu tình tại Việt Nam

.....FB Nguyễn Thị Bích Ngà 21-03-2017.....

Tất cả các cuộc biểu tình ở VN cho đến thời điểm hiện tại và trong tương lai gần về bản chất chỉ là **cuộc chiến về truyền thông**. Đã đến lúc đặt vấn đề để nhìn nhận đúng bản chất, đúng thực tế, nhằm hiểu rõ mục tiêu và mục đích, từ đó tìm ra giải pháp và phương thức đúng cho các cuộc biểu tình.

Để trình bày một cách cặn kẽ về vấn đề này, tôi sẽ viết khá dài. Bạn nào lười nên ngừng tại đây.

Biểu tình là gì? Có nhiều hình thức biểu tình và mỗi một hình thức mang một bản chất khác nhau tùy theo mục tiêu, mục đích mà nhóm biểu tình đề ra. Lấy ví dụ về cuộc biểu tình của sinh viên Hong Kong. Mục đích của cuộc biểu tình đó là: đòi hỏi quyền dân chủ thực thụ, cụ thể là được quyền đề cử

1, 2, 3 chúng ta cùng biến

Phạm Trần 24-03-2017

- Một bộ phận thanh niên mất phương hướng, xa rời định hướng XHCN, ca ngợi Chủ nghĩa Tư bản và các giá trị phương Tây.

- Thanh niên từ 15-24 tuổi thất nghiệp chiếm trên 53%.

- 225.000 cử nhân, thạc sĩ thất nghiệp.

- Trong 5 năm, hơn 35 nghìn bị can trẻ vị thành niên phạm tội.

- Việt Nam ước tính có khoảng 183.000 người nghiện ma túy... gần 33.000 người bán dâm, độ tuổi bán dâm ngày càng trẻ hóa, từ 16-18 tuổi.

- Mua bán người ở Việt Nam ngày càng tinh vi và nhiều thủ đoạn: *Buôn bán trẻ sơ sinh, buôn bán bào thai, nội tạng và một hình thức buôn bán mới nhất gần đây là đẻ thuê.*

Đó là những "con số biết nói" và "những chuyện trăm mối tơ vò" đang phơi ra trước mắt người dân Việt Nam sau hơn 30 năm "đổi mới" để thoát chết.

Nhưng báo đài của đảng, theo chỉ thị của Ban Tuyên giáo lẫn Bộ Thông tin và Truyền thông chỉ biết trát son phấn lên mặt xã hội để chứng minh nhờ có đảng lãnh đạo mà chuyện gì cũng hoàn thành tốt và được đông đảo nhân dân đồng tình ủng hộ.

Nếu được ủng hộ mạnh mẽ như thế thì tại sao đất nước cứ mỗi ngày một nghèo thêm để nỗi dai chậm tiến và tụt hậu so với nhân dân các nước trong khu vực? Thậm chí có nhiều lĩnh vực bây giờ thua cả Kampuchea và Lào, hai dân tộc từng bị người VN coi thường trong nhiều thập niên?

Các dư luận viên còn ồn ào rằng: *"Truyền thống quý báu, mục tiêu cao cả thiêng liêng chăm lo lợi ích, hạnh phúc cho nhân dân là truyền thống quý báu của Đảng Cộng sản Việt Nam."* (theo báo Quân Đội Nhân Dân ngày 13-02-2017). Họ còn lảm bảm câu viết trong các văn kiện chính sách để khoe nước bọt: *"Ngoài lợi ích của dân tộc, của Tổ quốc, thì Đảng không có lợi ích gì khác"*.

Hồ hoán bấy nhiêu chưa đủ, đảng còn vẽ vờ: *"Đảng ta là đạo đức, đảng ta là văn minh"*; hoặc hoang tưởng như nhà thơ Hoàng Trung Thông: *"Ta bỗng thấy tấm mình trong ánh sáng/ Đảng nâng ta lên tầm cao của Đảng"*.

Nâng cao đến chỗ nào sau những giây phút mê sảng ấy? Hãy đọc: *"Bây giờ thấy nhiều người nói về đạo đức thật tron tru, có lớp có lang. Nhưng trong lòng họ nghĩ khác, việc làm của họ khác. Nói không đi đôi với làm, nói*

toàn chuyện trên trời dưới biển, nhưng làm thì kể việc không hết mấy đầu ngón tay, đó là nguyên nhân chủ yếu dẫn đến năng lực lãnh đạo giảm sút, làm mất uy tín cán bộ" (báo Nhân Dân, 20-01-2017)

Uy tín cá nhân cán bộ mà mất thì ăn thua gì? Nhưng cán bộ là người ăn cơm đảng, học trường đảng và làm việc cho đảng thì tất nhiên cây nào phải sinh ra quả ấy chứ lấy đâu ra cái thứ cán lẳng nhăng như thế?

Chỉ tiếc là đảng lại không muốn nhìn nhận đã thoái trào, chậm tiến và lạc hậu trước một thế giới đã ruồng bỏ chủ nghĩa Cộng sản Mác-Lênin.

Những lãnh đạo bảo thủ của đảng CSVN chỉ biết khẳng khẳng cho mình là "phải", là "đúng" và "trúng" nên không vượt qua được các chứng bệnh suy thoái tư tưởng và sa sút đạo đức lối sống đã lan rộng và ăn sâu trong đảng.

Bằng chứng chưa được một năm mà đảng đã phải phát động phong trào "tự phê bình" và "phê bình" để kiểm điểm việc thi hành Nghị quyết 4/XII (30-10-2016) *"về tăng cường xây dựng, chỉnh đốn Đảng; ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện "tự diễn biến", "tự chuyển hóa" trong nội bộ"*

Nhưng chuyện "bày hàng" lấy điểm lần này của đảng liệu có hy vọng thu được kết quả gì không?

Kết quả nhãn tiền

Tương lai sẽ trả lời, nhưng nếu dựa vào quá khứ thì cũng chưa chắc đã làm nên cơm cháo gì.

Hãy nghe Phó Giáo sư-Tiến sĩ (PGS.TS) Nguyễn Văn Giang, Phó Viện trưởng Viện Xây dựng Đảng, Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh: *"Sau nhiều năm thực hiện các Nghị quyết về chỉnh đốn Đảng, cùng với những kết quả đạt được, tình trạng suy thoái trong Đảng chưa được ngăn chặn, đẩy lùi, thậm chí có dấu hiệu cho thấy còn phức tạp hơn. Một phần là do thực hiện không nghiêm nguyên tắc tự phê bình và phê bình. Nhiều nơi, nhiều chỗ, tự phê bình và phê bình vẫn còn diễn ra qua loa, hình thức, né tránh nên rất ít hiệu quả. Cũng có không ít trường hợp lợi dụng phê bình để công kích, hạ bệ những người mình không ưa hoặc để xu nịnh đối với cán bộ lãnh đạo. Thực tế này cũng lý giải vì sao trong những năm qua, nhiều vụ việc tiêu cực xảy ra nhưng ít được phát hiện qua quá trình tự phê bình và phê bình ở các*

cấp ủy Đảng cơ sở." (Đài Tiếng Nói Việt Nam (Voice of Vietnam, VOV) ngày 12-02-2017)

Người thứ hai, ông Nguyễn Đức Hà, Ban Tổ chức Trung ương nhận định: *"Việc tự phê bình và phê bình của các tập thể và cá nhân vẫn còn tình trạng nói ưu điểm nhiều, nói khuyết điểm ít, hoặc nếu có nói về khuyết điểm thì cũng cố gắng né tránh một số từ có tính nhạy cảm. Không phải không có chuyện mượn tự phê bình và phê bình để ca ngợi, để động viên, khen ngợi. Việc này tôi thấy ở cấp nào cũng có, từ Trung ương đến các địa phương"*.

VOV phỏng vấn tiếp PGS.TS Hồ Tấn Sáng, Học viện Chính trị khu vực 3. Ông góp ý: *"Thực tế trong thời gian gần đây, phê bình và tự phê bình mang tính hình thức, dẫn đến hậu quả là sự suy thoái của từng cá nhân. Vì mỗi cá nhân không nhận thấy trách nhiệm của mình đối với những sai phạm, họ lợi dụng những cái đó để hạ thấp người khác. Đồng thời cũng có những biểu hiện ngại va chạm, ngại phê bình vì sợ đụng đến quyền lực. Thực chất là do cơ chế bảo vệ những người dũng cảm đấu tranh chống lại những người lợi dụng quyền lực chưa rõ ràng."*

Đến phiên ông Vũ Mão, nguyên Chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội nhấn mạnh: *"Đây cũng chính là một trong những nguyên nhân dẫn tới sự suy thoái trong Đảng, khiến lòng tin trong dân với Đảng bị giảm sút."*

Ông nói: *"Thời gian trước đây, khâu này được coi trọng và làm khá tốt. Tuy nhiên, trong vài chục năm trở lại đây, việc phê bình và tự phê bình chưa được tốt. Từ Hội nghị TƯ 4 khóa XI đến Hội nghị TƯ 4 khóa XII, khâu này chuyển biến không được bao nhiêu. Thực tế này rất đáng phải suy nghĩ. Đã từng sinh hoạt ở các chi bộ, đảng bộ cơ sở, tôi thấy rằng việc phê bình và tự phê bình nói chung là yếu, nề nang. Xu hướng nề nang, tránh va chạm dường như đang rất phổ biến, không chỉ ở cấp cơ sở, mà từ cấp trung ương."*

Lý tưởng ở túi tiền

Tình hình các bậc cha chú mánh mung như thế thì lý do thanh niên đã phai nhạt lý tưởng là chuyện đương nhiên. Chả ai dại gì phải hết lòng vì đảng cho kẻ ngồi mát ăn bát vàng hưởng hết. Đó là chuyện thường tình.

Thế nhưng đảng lại lên lớp phê bình một bộ phận thanh niên ngày nay đã *"mất phương hướng, xa rời định hướng XHCN, ca ngợi Chủ nghĩa Tư bản và các giá trị phương Tây."*

Nhưng đảng nói là chuyện của đảng. Thanh niên cứ làm chuyện của

thanh niên. Làm sao họ có thể ngồi yên cho đảng sai khiến khi dạ dày đói meo ? Họ mất định hướng, không có lý tưởng Cộng sản vì thế giới Cộng sản đã sụp đổ từ năm 1991. Họ còn thấy lãnh đạo nói một đằng làm một nẻo. Những kẻ có chức có quyền thì giàu nứt mắt nhưng cán bộ đảng viên dưới quyền và người dân lại nghèo xơ nghèo xác thì hấp dẫn thanh niên bằng cách nào ?

Nói công bằng xã hội nhưng chỉ có con ông cháu cha và đoàn viên của Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh (TNCSHCM), lớp hậu bị của đảng, mới được những bổng lộc của đảng dành cho.

Tiến sỹ Lê Kiên Thành, con trai nguyên Tổng bí thư đảng Lê Duẩn đã cay đắng viết trong bài "Sau 30 năm, nghĩ về cuộc đổi mới lần thứ hai": "Giờ nước ta đang là nước xuất khẩu lương thực nhất nhì thế giới, nhưng người nông dân lại là những người khổ nhất trong xã hội này, đó là điều không công bằng. Việc 70% người Việt Nam là nông dân và đang nghèo hơn phần còn lại là không công bằng; việc con em của 70% này không được tiếp cận với nền giáo dục tốt nhất, không được hưởng thụ sự chăm sóc y tế đầy đủ nhất, chính là không công bằng." (báo An Ninh Thế Giới. Bộ Công an, ngày 19-02-2017).

Cũng trên báo này ngày 29-06-2016, nguyên Ủy viên thường vụ, thường trực Bộ Chính trị, nguyên Chủ tịch Mặt trận TQVN Phạm Thế Duyệt phát biểu: "Tiêu cực, tham nhũng trong công tác cán bộ sẽ là nguyên nhân của mọi nguyên nhân..."

Khi được hỏi về thái độ của nhân dân trước cuộc sống trong xã hội ngày nay, ông Duyệt trả lời: "Tôi thấy ai cũng vui vì cuộc sống bây giờ hơn hẳn trước; nhưng còn nhiều trăn trở, tâm tư. Người ta bất bình với những hiện tượng tham nhũng, sống không minh bạch, giàu có một cách không chính đáng... Người ta hay nghĩ ngợi nhiều, nói nhiều đến vấn đề xuống cấp của đạo đức xã hội. Ở đây, tôi gặp cả những người suốt đời đi theo Đảng, nhưng bây giờ thì trăn trở với những vụ việc tiêu cực của một số Đảng viên của Đảng."

Xã hội thì như thế mà đảng cứ ngày đêm tuyên truyền vào tai thanh niên những thành công hảo huyền và hứa hẹn nước sông thì thanh niên phải chán đảng là điều khó tránh.

Phản ánh của Thạc sỹ Phạm Minh Thế của Đại học Quốc gia Hà Nội là bằng chứng: "Một bộ phận thanh niên thiếu ý thức rèn luyện, non kém về nhận thức chính trị, chưa xác định được lý tưởng sống đúng đắn, thụ

động, dễ bị lôi kéo xa rời định hướng XHCN (xã hội chủ nghĩa), ca ngợi một chiều CNTB (chủ nghĩa tư bản) và các giá trị phương Tây; bản lĩnh và khả năng lựa chọn thông tin đúng đắn, các giá trị văn hoá đích thực trong một bộ phận thanh niên rất đáng lo ngại."

Tuy nhiên, một bài viết trên báo Quân Đội Nhân Dân ngày 13-03-2017 lại ba hoa chích chòe rằng: "Trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, tuyệt đại bộ phận người trẻ tuổi luôn tin tưởng vào sự lãnh đạo của Đảng; trung thành, kiên định mục tiêu độc lập dân tộc và CNXH; nêu cao tinh thần yêu nước, sẵn sàng hy sinh vì độc lập dân tộc, vì hạnh phúc của nhân dân. Trong hơn 30 năm đổi mới, một thế hệ tuổi trẻ Việt Nam đã "ra đời" với vóc dáng và diện mạo mới. Có thể nói, ít có thời kỳ nào mà tuổi trẻ lại có cơ hội và vai trò to lớn như trong tiến trình đổi mới và hội nhập như hiện nay. Số đông tuổi trẻ luôn thể hiện rõ vai trò đi đầu, thổi bùng lên ngọn lửa tình nguyện vì cộng đồng và không cam chịu đói nghèo, lạc hậu. Các mùa hè tình nguyện đã làm xanh nhiều góc phố bộn bề và bản làng xa xôi. Hàng chục nghìn trí thức trẻ tình nguyện lên đường về nông thôn, miền núi, góp phần vào sự phát triển của các miền quê nghèo khó, dựng xây biên giới, hải đảo xa xôi ngày càng giàu mạnh..."

Khoe như thế nhưng QĐND lại giấu đi không nói "những thành tích" này là do Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh, lớp dự bị của đảng phải làm để lấy điểm đầu tư vào tương lai cho vinh thân phì gia như bố mẹ chúng. Bởi vì nhóm chữ "tuyệt đại bộ phận người trẻ tuổi" trong bài này không đại diện cho 70% con em nông dân nghèo khổ của đồng quê Việt Nam, như Tiến sỹ Lê Kiên Thành đã đau xót vạch ra.

Vì vậy, QĐND buộc lòng phải thừa nhận: "Thành tích của tuổi trẻ đáng trân trọng là vậy, thế nhưng, chúng ta không thể phủ nhận những tồn tại, hạn chế cố hữu ở một bộ phận lực lượng xã hội này, như chỉ thích hưởng thụ, ngại lao động; thần tượng hóa cá nhân..."

Tuy nhiên, bài viết không quên chữa lừa cho tình trạng bất cập này. Họ chạy quanh : "Các thế lực phản động, cơ hội, chống đối chính trị... luôn triệt để lợi dụng đặc điểm tâm lý nhạy cảm, ham tiếp cận cái mới, thích tự do, tự khẳng định mình... của thanh niên, trong khi vốn sống và nhận thức chính trị-xã hội của họ còn hạn chế, dễ dụ dỗ, lôi kéo, tiêm nhiễm bằng cả vật chất và văn hóa, lối sống

thực dụng, ngoại lai. Đồng thời, họ cũng lợi dụng những sơ hở, buông lỏng trong công tác quản lý, hoặc một bộ phận thanh niên đua đòi theo trào lưu, lối sống thực dụng, đòi xét lại quá khứ..., dễ lôi kéo, kích động, tập hợp thanh niên tham gia, hòng gây mất an ninh trật tự, chống đối chính quyền."

Một bài khác của QĐND ngày 28-6-2016 cũng gay gắt phê bình lãnh đạo Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh (TNCSHCM) trong công tác thanh niên. Bài báo nói rằng: "Bên cạnh những thành tích, kết quả đã đạt được, theo đánh giá tại các văn kiện của Đảng và của Đoàn thì công tác giáo dục chính trị tư tưởng của Đoàn chưa tác động sâu sắc đến đông đảo đoàn viên, thanh niên; công tác tuyên truyền, định hướng lý tưởng, giáo dục đạo đức lối sống chưa thường xuyên... Việc giáo dục, ngăn ngừa và đấu tranh với những tác động, lôi kéo thanh niên của các thế lực thù địch, sự truyền bá lối sống ngoại lai không phù hợp với truyền thống văn hóa dân tộc còn những bất cập, yếu kém... Một bộ phận thanh niên có biểu hiện mờ nhạt về lý tưởng, dễ dao động về lập trường chính trị, lệch lạc về giá trị đạo đức, sống ích kỷ, thiếu trách nhiệm..."

Vì thanh niên không còn tha thiết với đảng nên bài báo xác nhận hậu quả: "Những bất cập, hạn chế trên đã và đang ảnh hưởng không nhỏ đến chất lượng, hiệu quả công tác Đoàn và phong trào thanh niên; rộng hơn có thể ảnh hưởng đến công tác xây dựng Đảng, nhất là làm cho một bộ phận thanh niên không còn thiết tha đến với tổ chức đoàn, thậm chí đứng ngoài các phong trào của tuổi trẻ."

Bằng chứng tuổi trẻ chán đảng còn được chứng minh trong báo cáo của Đoàn TNCSHCM: "Trong giai đoạn 1988-1991, mỗi năm trung bình phát triển được 30 vạn đoàn viên mới, năm sau thấp hơn năm trước. Qua phân loại, số đoàn viên yếu kém chiếm 20%-30%, chất lượng hoạt động và sinh hoạt thấp, thậm chí có nơi tẻ liệt. Năm 1991, cả nước có 2,5 triệu đoàn viên (chiếm 12% tổng số thanh niên). Ở vùng cao, vùng sâu và khu vực kinh tế ngoài quốc doanh, số đoàn viên chiếm tỷ lệ rất thấp so với tổng số thanh niên (2%-3%)" (Nguyễn Đắc Vinh, Ủy viên dự khuyết Trung ương Đảng, Bí thư thứ nhất Ban Chấp hành TW Đoàn TNCSHCM, 29-12-2014, Tạp chí Cộng Sản)

Học và hành

Cứ loay quanh như thế nên báo đảng và Nguyễn Đắc Vinh đã quên đi đám mây đen tối đang phủ lên đầu tuổi trẻ Việt Nam.

Hãy đọc báo điện tử Công Đoàn Việt Nam, ngày 26-09-2016 : *"Nhìn vào cơ cấu lao động theo nghề nghiệp, trong tổng số 53,2 triệu lao động của Việt Nam tính đến 2013 thì có tới 21,3 triệu lao động giản đơn chiếm 40% lực lượng lao động, trong khi đó lao động có chuyên môn kỹ thuật bậc cao và bậc trung chỉ chiếm 5,45% và 3,2% lực lượng lao động. Như vậy, nguồn nhân lực của nước ta trẻ và dồi dào nhưng đa số là lao động không có tay nghề và chuyên môn kỹ thuật."*

Nói cách cho dân dã hiểu là công nhân Việt Nam thiếu tay nghề và thiếu cả ngoại ngữ để đáp ứng nhu cầu việc làm cả ở trong nước và ra nước ngoài.

Báo này viết tiếp: *"Thực trạng thị trường lao động Việt Nam hiện nay thể hiện nghịch lý là thừa lao động nhưng lại thiếu nhân lực có trình độ cao cho những ngành nghề nằm trong định hướng phát triển. Ngân hàng Thế giới đánh giá Việt Nam đang thiếu lao động có trình độ tay nghề, công nhân kỹ thuật bậc cao. Nếu lấy thang điểm là 10 thì chất lượng nhân lực của Việt Nam chỉ đạt 3,79 điểm, xếp thứ 11/12 nước châu Á tham gia xếp hạng của Ngân hàng Thế giới (trong khi Hàn Quốc đạt 6,91 điểm; Ấn Độ đạt 5,76 điểm; Malaysia đạt 5,59 điểm... Do vậy nên năng suất lao động của Việt Nam thuộc nhóm thấp ở châu Á - Thái Bình Dương (thấp hơn Singapore gần 15 lần, thấp hơn Nhật Bản 11 lần và thấp hơn Hàn Quốc 10 lần). Năng suất lao động của VN bằng 1/5 Malaysia và 2/5 Thái Lan. Việt Nam còn thiếu nhiều lao động lành nghề, nhân lực qua đào tạo chưa đáp ứng được nhu cầu của thị trường lao động và doanh nghiệp về tay nghề và các kỹ năng mềm khác. Trình độ ngoại ngữ của lao động Việt Nam chưa cao nên gặp nhiều khó khăn trong quá trình hội nhập. Những hạn chế, yếu kém của nguồn nhân lực là một trong những nhân tố chủ yếu ảnh hưởng đến năng lực cạnh tranh của nền kinh tế (năm 2011, Việt Nam xếp thứ 65/141 nước được xếp hạng về năng lực cạnh tranh)."*

Như vậy thì những khoe khoang thành công rực rỡ của tuổi trẻ trên báo đài nhằm mục đích gì?

Thạc sỹ Phạm Minh Thế của Đại học Quốc gia Hà Nội còn cảnh giác: *"Hội nhập quốc tế cũng đã và đang đặt ra cho thanh niên Việt Nam nhiều thách thức lớn: đó là sự tương thích giữa trình độ học vấn với các cơ hội tìm kiếm việc làm có thu nhập cao; đó là sự tác động của lối sống thực dụng, chạy theo đồng tiền; đó là việc*

làm thế nào để dung hòa được giữa truyền thống và hiện đại trong lối sống, nếp sống,...

Rõ ràng, sự tụt hậu về trình độ học vấn đã làm cho cơ hội tìm kiếm việc làm của thanh niên trong bối cảnh hội nhập quốc tế trở nên bấp bênh hơn ngay ở trong nước."

Theo thống kê của ông Phạm Minh Thế thì "hàng năm, có khoảng 1,2-1,6 triệu thanh niên bước vào tuổi lao động. Các báo cáo khác ước tính có từ 17 đến 20 triệu thanh niên đã tham gia lao động, chiếm khoảng 80% tổng số thanh niên, hay trên 30% lực lượng lao động trong xã hội. "Tuy nhiên", theo ông Thế, "tình trạng thất nghiệp và thiếu việc làm của thanh niên hiện nay ngày càng tăng. Tỷ lệ thanh niên trong độ tuổi lao động thiếu việc làm tăng từ 3% năm 2008 lên 5,6% năm 2009 và 4,1% năm 2010. Trong đó, khu vực thành thị là 2%, khu vực nông thôn là 4,9%.

Tình trạng thất nghiệp cũng có xu hướng tăng mạnh, tập trung chủ yếu ở nhóm thanh niên đô thị. Tỷ lệ thanh niên thất nghiệp chiếm 4,2% năm 2008, 4,1% năm 2009 và tăng lên 5,2% năm 2010, trong đó ở khu vực đô thị là 7,8%, cao gần gấp hai lần khu vực nông thôn (4,3%).

Đáng chú ý là cả lớp thanh niên tốt nghiệp Đại học và cao học cũng đang thất nghiệp cao. Con số 225.000 cử nhân, thạc sĩ thất nghiệp đã được xác nhận.

Tội ác và tuổi trẻ

Từ thất nghiệp sinh ra trộm cướp và giết người lấy của.

Một báo cáo của Công an cho thấy: *"75% tội phạm hình sự là... người trẻ."* Bài báo của An Ninh Thủ Đô viết: *"Theo tổng kết sơ bộ của Tổng cục Cảnh sát phòng chống tội phạm (Bộ Công an), trong 6 tháng đầu năm 2011, Cục đã xử lý 15.000 vụ phạm pháp hình sự, xử lý trên 22.000 đối tượng, trong đó có hơn 75% là thanh thiếu niên. Điều đáng nói là so với những năm trước, đối tượng phạm tội ngày càng trẻ hóa và hành vi phạm tội cũng như tính chất mức độ phạm tội ngày càng nghiêm trọng hơn."*

Trung tâm Nghiên cứu tội phạm học và phòng ngừa tội phạm (Học viện Cảnh sát nhân dân) đã nghiên cứu về tội phạm giết người trong giai đoạn từ tháng 1-2009 đến 9-2010 với trên 4000 phạm nhân đang thụ án tại 4 trại giam thuộc Bộ Công an quản lý. Kết quả cho thấy: 14% đối tượng có độ tuổi từ 14 - dưới 18, 41% có độ tuổi từ 18 - dưới 30, 34% có độ tuổi từ 30 - dưới 45, 8% các độ tuổi còn lại."

Nhà nước cũng thừa nhận trong 5

năm, từ năm 2009 đến hết tháng 6-2014, cơ quan Cảnh sát điều tra các cấp đã phát hiện, khởi tố điều tra mới 35.654 bị can là trẻ vị thành niên phạm tội, chiếm khoảng hơn 16% tổng bị can phạm tội hình sự" (theo VNNet, 16-07-2015)

Cả nước cũng có khoảng 183.000 người nghiện ma túy; gần 33.000 người bán dâm, độ tuổi bán dâm ngày càng trẻ hóa, từ 16-18 tuổi.

Về tệ nạn buôn người, Tổ chức Di cư Quốc tế - Văn phòng Liên Hiệp Quốc ở Việt Nam cho biết: *"Nạn mua bán người vẫn còn nhức nhối tại VN."*

Bản tin trên Đài Tiếng nói Việt Nam (VOV) ngày 05-08-2013 cho biết: *"Lâu nay, mua bán người vẫn được xem là một vấn đề nhạy cảm, gây nhức nhối trong cộng đồng xã hội đặc biệt là ở những vùng biên giới, miền núi. Thống kê trên cả nước trung bình mỗi năm, cả nước có tới 500 vụ liên quan đến nạn mua bán người, riêng từ năm 2011 đến 2015 đã có 4.500 nạn nhân được giải cứu, tiếp nhận. Hoạt động của tội phạm mua bán người vẫn diễn biến phức tạp, có xu hướng tăng trên cả nước."*

Bà Vũ Thị Thu Phương, đại diện Dự án Liên minh các tổ chức Liên Hợp Quốc về phòng chống tội phạm buôn bán người tại Việt Nam (UNIAP) nói với VOV: *"Việt Nam là một nước nguồn của tình trạng mua bán người. Phụ nữ, trẻ em, nam giới ở Việt Nam bị bán xuyên biên giới sang các nước khác. Phụ nữ bị bán chủ yếu vì mục đích mại dâm, làm vợ; trẻ em thì chủ yếu là bị bóc lột sức lao động, ăn xin; còn nam giới thì bị bóc lột sức lao động. Ở Việt Nam, buôn bán người diễn ra ở cả nội địa và xuyên biên giới. Mua bán người ở Việt Nam ngày càng tinh vi và nhiều thủ đoạn, có nhiều hình thức buôn bán người mới xảy ra như buôn bán trẻ sơ sinh, buôn bán bào thai, nội tạng và một hình thức buôn bán mới nhất gần đây là đẻ thuê."*

Trong khi đó, một bản tin của đài Á Châu Tự Do, Radio Free Asia (tiếng Việt,) đưa ra ngày 07-01-2017 cho biết: *"Bộ CA cho biết, trong năm 2016 vừa qua số nạn nhân của buôn người tăng 12,8% so với năm 2015."*

Cũng theo báo cáo của Bộ Công an, mặc dù con số các vụ án buôn người giảm bớt 6%, nhưng trong năm qua tổng số nạn nhân của buôn người mà công an phát hiện được lên tới 1.128 người.

Các số liệu của Bộ Công an không nêu rõ có bao nhiêu trường hợp nạn nhân bị buôn bán vào các đường dây nô lệ tình dục và bao nhiêu là nạn nhân của buôn bán lao động. Nhưng

theo số liệu của Ủy ban Quốc gia Phòng chống HIV/AIDS và Ma túy, Mại dâm thì trong năm 2016 vừa qua đã có 600 phụ nữ và trẻ em được giải cứu khỏi các đường dây buôn người.

RFA kết luận: “Theo các cơ quan chức năng Việt Nam, hầu hết nạn nhân của buôn người được đưa qua ngã Trung Quốc, nơi đang xảy ra tình trạng mất cân đối về giới tính - nam thừa nữ thiếu, dẫn đến nhu cầu về cô dâu nước ngoài tăng cao.”

Như vậy, với tình trạng từ cán bộ, đảng viên thi đua “tự diễn biến”, “tự chuyển hoá” để tham nhũng, bảo vệ lợi ích nhóm cho đến thanh niên mất định hướng không còn tha thiết với lý tưởng Cộng sản của đảng, rồi công nhân không được huấn luyện tay nghề, không biết ngoại ngữ, năng xuất lao động kém sinh ra các loại tội phạm trong giới trẻ ngày một lên cao.

Thêm vào đó là tệ nạn ma túy, mại dâm và buôn người càng ngày càng phức tạp. Với những “thánh tích về vang” như thế thì có ai còn tự hào mang Hộ chiếu của Nhà nước XHCN Chủ nghĩa VN nữa không ? ■■■■

Điểm lại diễn biến thảm họa môi trường biển VN —Green Trees 18-03-2017—

Ông Nguyễn Trung Huỳnh (sinh năm 1968, người thị xã Kỳ Anh) hành nghề lặn biển đã hàng chục năm. Ông cho biết, ngay từ năm 2013, ông đã phát hiện một đường ống ngầm dưới đáy biển: “Hồi đó tôi làm cho Bể. Dân ở đây kêu là đường ống này do Bể đánh rơi, nhưng tôi kiểm tra thì tôi bảo không phải, cái này của Formosa. Tôi có báo với cơ quan cảnh sát môi trường. Công an, cảnh sát biển, cảnh sát môi trường họ thuê tôi lặn xuống đó. Tôi đã lặn, quay phim, chụp ảnh rồi đem lên cho họ, thì họ nói: ‘Chúng tôi sẽ làm sáng tỏ vấn đề này’.

Thế rồi mấy năm chẳng thấy tin tức gì, dân thì cũng vẫn thả lưới, đánh bắt cá như thường. Tới tháng 4/2016 mới phát hiện nó xả thải”.

VÀ CÂU CHUYỆN BẮT ĐẦU

4/4/2016: Ngư dân Nguyễn Xuân Thành (36 tuổi, ngụ tại thôn Ba Đồng, phường Kỳ Phương, huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh) lặn biển và bất ngờ phát hiện một đường ống xả thải khổng lồ với đường kính khoảng 1 m, đang xả nước màu vàng.

Đây được xác định là một đường ống chìm của tập đoàn Formosa, dài 1,5 km, chôn dưới đáy biển. Formosa cũng xác nhận có hệ thống cống ngầm nối thẳng từ khu vực dự án Formosa thuộc khu kinh tế Vũng Áng

ra biển.

6/4: Hơn hai tấn cá mú, cá hồng bỗng sắp đến ngày thu hoạch của người dân thôn Hải Phong 1 và 2 (xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh) bị chết trắng.

Theo phản ánh của hộ nuôi Nguyễn Thái Bảo (thôn Tây Hà, xã Kỳ Hà, huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh), cho đến trưa 6/4, toàn bộ hơn 4.000 con cá hồng, cá chẽm hơn một tháng tuổi được thả nuôi lồng bè vẫn ăn và vận động bình thường. Tuy nhiên, đến khoảng 2h ngày 7/4, khi thủy triều lên đẩy nguồn nước biển vào thì xuất hiện hiện tượng cá bơi lơ lờ và sau đó chết hàng loạt.

Không chỉ cá nuôi, cá tự nhiên cũng chết: “Khoảng 9h ngày 6/4, ông Chu Văn Đại – thợ lặn đang làm việc dưới biển khu vực xả thải của Nhà máy thép Formosa tại Vũng Áng (Hà Tĩnh) – phát hiện cá chết rất nhiều xung quanh miệng cống. Ông Đại cảm thấy miệng đắng, người mệt mỏi và trong nước có chất độc. Cả tốp thợ lặn 15 người bạn ông đều cảm thấy nước biển có vị khác lạ, độc, người mệt nên đồng loạt xin nghỉ.

Sau đó mấy ngày, người dân phát hiện rất nhiều cá chết dạt vào bờ, gồm nhiều loại cá khác nhau, có những loại thuộc tầng đáy nước sâu”.

6/4 đến 8/4: Trong ba ngày này, trên địa bàn ba xã Kỳ Lợi, Kỳ Hà, Kỳ Ninh (thị xã Kỳ Anh) có tổng cộng 14 hộ nuôi cá bè, với 18 lồng nuôi các loại cá (cá hồng, cá bóp, cá giò, cá mú, cá chẽm, cá hồng mỹ...) bị chết hàng loạt, trong đó có khoảng 37.200 con cá giống, 2.120 kg cá thương phẩm, thiệt hại trên 1 tỷ đồng (hơn 45.000 USD).

Cá tự nhiên cũng đồng thời chết hàng loạt tại vùng biển Vũng Áng (quanh đảo Sơn Dương, cảng Vũng Áng và vùng cửa sông Vịnh).

10/4: Cá chết trôi dạt vào bờ biển xã Quảng Đông, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình. Hiện tượng cá chết tiếp tục lan rộng xuống phía Nam, đến các bãi biển Nhân Trạch, Nhật Lệ, Bảo Ninh, Ngư Thủy...

11/4: Trung tâm Quan trắc Môi trường và Bệnh Thủy sản miền Bắc (Viện Nghiên cứu Nuôi trồng Thủy sản 1 – Bộ NN&PTNT) ra thông báo về kết quả quan trắc đột xuất hiện tượng cá chết bất thường tại Kỳ Anh, Hà Tĩnh.

Thông báo nhận định, vi khuẩn gây bệnh không phải là nguyên nhân, mà cá chết hàng loạt là do “yếu tố

gây độc trong môi trường nước” tại biển Vũng Áng. Theo Trung tâm, độc tố này bắt nguồn từ nước thải chưa được xử lý nhưng đã đổ trực tiếp ra sông, biển, hòa lẫn vào nước biển, gây ô nhiễm nước, làm cá bị ngộ độc.

15/4: Hàng chục lồng cá của khoảng 60 hộ dân sống tại khu vực An Cư Đông, thị trấn Lăng Cô, huyện Phú Lộc, Thừa Thiên – Huế có hiện tượng chết hàng loạt trong vài ngày, cao điểm là ngày 15/4. Thiệt hại lên đến hàng trăm triệu đồng.

Theo ông Mai Văn Xỉ, Phó Phòng NN&PTNT huyện Phú Lộc, không chỉ cá nuôi trong lồng mà cá tự nhiên trên đầm Lăng Cô cũng chết.

19/4: Sau khi ăn cá vớt được trên bờ biển, em Trần Thanh Thủy (8 tuổi, xã Quảng Phú, Quảng Trạch, Quảng Bình) bị nôn, tiêu chảy nên đã được người nhà đưa đến trạm y tế xã truyền nước và theo dõi. VietNamNet đưa tin và khuyến cáo, trong khi chờ các cơ quan chức năng xác định độc tố, người dân không nên mua bán, ăn cá chết.

20/4: Báo cáo của Sở Nông nghiệp Thừa Thiên – Huế cho thấy hàm lượng PO4 (phosphate) tăng đột là 1 mg/lít, trong khi chỉ tiêu cho phép tối đa là 0,5 mg/lít, làm tăng độ pH. PO4 và pH nước thay đổi, tăng cao đột ngột, có thể là nguyên nhân làm cho cá sốc và chết hàng loạt.

21/4: Vụ phó Vụ Nuôi trồng Thủy sản (Bộ NN&PTNT), ông Phạm Khánh Ly, nói với báo chí rằng đoàn công tác là cơ quan quản lý theo ngành dọc, trong khi đó, KCN Vũng Áng (bao gồm nhà máy Nhiệt điện Vũng Áng và KCN Formosa) có yếu tố nước ngoài, nên phải thành lập đoàn công tác liên ngành, có chỉ đạo của Thủ tướng, thì mới vào kiểm tra được.

22/4: Từ đêm 21, rạng sáng 22/4, hơn 20 người dân huyện Bố Trạch, Q.B., đã phải đi cấp cứu vì ăn hải sản nghi nhiễm độc tại một nhà hàng ở xã Phúc Trạch trong huyện. Hầu hết trong số gần 200 thực khách còn lại đều đau bụng, buồn nôn, tiêu chảy.

Bộ trưởng Công thương Trần Tuấn Anh ký văn bản gửi Công ty TNHH Gang Thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh về việc cử đoàn công tác vào làm việc với Cty này.

Đoàn kiểm tra của Bộ TN-MT do Tổng cục trưởng Tổng cục Môi trường Nguyễn Văn Tài dẫn đầu đến kiểm tra trực tiếp tại Công ty Điện lực Dầu khí Hà Tĩnh (thị xã Kỳ Anh, Hà Tĩnh) và tại Công ty TNHH Gang Thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh (khu kinh tế Vũng Áng, Hà Tĩnh).

Tổng Bí thư Đảng Cộng sản Việt

Nam Nguyễn Phú Trọng cũng dẫn đầu một đoàn đến thăm và kiểm tra tiến độ dự án Formosa, cụ thể là Dự án khu liên hợp gang thép và cảng nước sâu Sơn Dương Formosa Hà Tĩnh. Ngoài ra, ông còn thăm một vài cơ sở sản xuất khác tại Hà Tĩnh. Ông không nhắc gì đến khủng hoảng cá chết đang diễn ra.

23/4: Trả lời phỏng vấn báo Giao Thông về việc có nên tiếp tục sử dụng cá biển, tằm biển ở những vùng nước không còn xảy ra hiện tượng cá chết, ông Đặng Ngọc Sơn, Phó Chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh, cho biết: “Hiện tại các lồng bè đang nuôi trồng thủy sản ở Vũng Áng (Hà Tĩnh) nhiều loại thủy, hải sản vẫn sinh trưởng bình thường. Những loại hải sản như: mực, tôm, cua cá vẫn đang sống thì người dân có thể ăn được. Ngoài ra, người dân cũng có thể yên tâm tắm biển ở các vùng biển này”.

24/4: Ông Lê Văn Ngày (SN 1970, quê Khánh Hòa), thợ lặn của Cty Nibelc (nhà thầu thi công đề chắn sóng cho cảng Sơn Dương của Formosa) – tử vong không rõ nguyên nhân. Trước đó, ông được người nhà đưa đi cấp cứu do thấy khó thở, mệt mỏi.

25/4: Ông Chu Xuân Phàm (Chou Chun Fan), Phó phòng đối ngoại Formosa, Trưởng văn phòng Formosa tại Hà Nội, nói qua điện thoại với báo Tuổi Trẻ: “Không thể xây dựng nhà máy thép ở đây mà không ảnh hưởng đến con cá, con tôm. đương nhiên mình cố gắng làm một nhà máy đạt được tiêu chuẩn quy định của nhà nước. Có khi được cái này thì phải mất cái kia chứ. Cũng như việc vùng đất này lấy làm nhà máy thì không thể trồng lúa gì được. Hai cái này mình phải lựa chọn một, tôi muốn bắt cá, bắt tôm hay tôi muốn xây dựng một ngành thép hiện đại? Hồi xưa, khi giải phóng mặt bằng đã tính phương án hỗ trợ ngư dân đánh bắt cá chuyển sang nghề khác rồi, sao cứ phải đánh bắt quanh vùng biển này.

Muốn bắt cá, bắt tôm hay nhà máy, cứ chọn đi. Nếu chọn cả hai thì làm thủ tướng cũng không giải quyết được...”. Phát ngôn của ông Chu Xuân Phàm gây phẫn nộ trên cộng đồng mạng.

26/4: Quảng Bình họp khẩn cấp. Chủ tịch UBND tỉnh, ông Nguyễn Hữu Hoài, chỉ đạo cấm du khách tắm biển trong thời điểm này để tránh sự cố đáng tiếc.

Sở TN-MT tỉnh Thừa Thiên-Huế cho biết đã có kết quả phân tích mẫu nước lấy tại khu vực đầm Lăng Cô và cửa biển Lăng Cô (thị trấn Lăng Cô, Phú Lộc), vùng biển ven bờ xã Quảng

Công (Quảng Điền), Điền Hương, Điền Hải (Phong Điền). Theo đó, tổng hàm lượng nitơ (nitrogen, ký hiệu hóa học N) tính theo amoni (NH₄), hàm lượng kim loại nặng crôm (chromium, ký hiệu hóa học Cr) vượt giới hạn cho phép của Quy chuẩn Kỹ thuật Quốc gia về chất lượng nước biển và Quy chuẩn Kỹ thuật Quốc gia về chất lượng nước mặt.

Kết quả này cũng chỉ ra rằng nguyên nhân cá biển, cá nuôi chết không phải do dịch bệnh mà do một tác nhân cực mạnh – chất độc trong môi trường nước xuất hiện từ phía bắc của tỉnh Thừa Thiên – Huế.

Cùng ngày, báo Hà Tĩnh đăng bài “Biển đã sạch hơn, môi trường không còn ô nhiễm”, theo hướng khuyến khích ngư dân bám biển, “gạt đi những khó khăn, mất mát”. Bài viết bị ngay cả báo chí chính thống (ví dụ Petro Times) phản đối.

Buổi chiều, Chu Xuân Phàm và lãnh đạo Formosa ở Hà Tĩnh đã tổ chức họp báo và cúi đầu xin lỗi về phát ngôn “chọn cá hay chọn thép” của mình.

Xuất hiện một bản kiến nghị (thỉnh nguyện thư) của người dân Việt Nam trên trang web “We the People” của Nhà Trắng, kêu gọi chính quyền Mỹ hỗ trợ Việt Nam đánh giá tác động của nhà máy thép Formosa đến môi trường. Kiến nghị do một người ký tên T.N. lập, bằng tiếng Anh.

27/4: Sở VH-TT&DL Quảng Bình cho biết, khoảng 30% số khách đến Quảng Bình đã hủy tour, hoặc hoãn đặt phòng tại các khách sạn ven biển ở thành phố Đồng Hới trong dịp nghỉ lễ 30/4-1/5. Toàn bộ các nhà hàng ven biển rơi vào tình trạng ế khách vì cá chết.

Cuộc họp báo đầu tiên về khủng hoảng cá chết, theo dự kiến, diễn ra tại Hà Nội vào lúc 16h để công bố nguyên nhân thảm họa. Tuy nhiên, họp báo đã bị hủy, trong khi hàng trăm phóng viên chờ đợi bên ngoài.

Cuối cùng, vào lúc 20h, họp báo diễn ra và do Thứ trưởng Bộ TN-MT Võ Tuấn Nhân chủ trì. Bộ nhận định có hai khả năng gây ra tình trạng cá chết hàng loạt: “Một là tác động của các độc tố hóa học thải ra từ hoạt động của con người trên đất liền và trên biển. Hai là hiện tượng dị thường tự nhiên tác động kết hợp với tác động của con người tạo nên hiện tượng tảo nở hoa của nước mà trên thế giới gọi là hiện tượng thủy triều đỏ”.

Ông Võ Tuấn Nhân cũng nói: “Đến thời điểm hiện nay, qua kiểm tra và thu thập chứng cứ, chưa có bằng chứng để kết luận về mối quan hệ liên quan của Formosa và các nhà

máy đến vấn đề cá chết hàng loạt”. Một phóng viên nữ đặt câu hỏi, đề cập đến việc tìm ra kim loại nặng trong nước biển, theo báo cáo của Sở TN-MT Thừa Thiên-Huế, và mùa du lịch đang sắp tới. Thứ trưởng Võ Tuấn Nhân ngắt lời: “Đừng hỏi câu đó. Hỏi câu đó làm tổn hại cho đất nước của mình”.

Cuộc họp báo chỉ kéo dài 10 phút, không cung cấp đủ thông tin cho hàng trăm phóng viên đang chờ đợi, khiến nhiều người thất vọng.

28/4: Bộ trưởng TN-MT Trần Hồng Hà cùng lãnh đạo địa phương và một số nhà khoa học có buổi làm việc tại Công ty TNHH Gang Thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh. Sau đó, trao đổi với báo chí, ông nhận trách nhiệm và cho biết, theo luật Việt Nam (Điều 101 Luật Bảo vệ Môi trường, có hiệu lực từ năm 2015) thì hệ thống xả thải bằng ống thải ngầm là không được phép; và ông sẽ chỉ đạo Formosa phải đưa đường ống thải ngầm lên để tiện giám sát.

Bộ NN&PTNT báo cáo trong cuộc họp Chính phủ về kết quả xét nghiệm mẫu, bác bỏ nguyên nhân cá chết do thủy triều đỏ: “Bước đầu loại trừ nguyên nhân do hiện tượng dị thường của tự nhiên kết hợp với tác động của con người tạo nên hiện tượng tảo nở hoa mà thế giới gọi là thủy triều đỏ”.

Nhà hoạt động nhân quyền Trương Minh Tam, thành viên phong trào Con Đường VN, bị CA Hà Tĩnh và Quảng Bình bắt vì tội “quay phim, chụp hình ở xã Kỳ Lợi, Kỳ Hà và giáo xứ Đông Yên” thuộc thị xã Kỳ Anh.

Hàng trăm ngư dân ở xã Cảnh Dương, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình biểu tình dữ dội suốt trưa nắng trong các ngày 28, 29 và 30/4, đòi chính quyền đuổi Formosa khỏi Việt Nam, trả lại biển sạch cho dân. Cuộc biểu tình làm giao thông trên Quốc lộ 1 – tuyến đường nối hai miền Bắc-Nam – bị gián đoạn.

30/4: Giám đốc Sở TN-MT Đà Nẵng, ông Nguyễn Điều, cùng nhiều cán bộ, công chức ngành TN-MT của thành phố đi tắm biển tại bãi Phạm Văn Đồng (quận Sơn Trà), nhằm khẳng định nước biển Đà Nẵng không bị ô nhiễm. Cho đến thời điểm đó, cá vẫn chết rải rác, dạt vào bờ biển Đà Nẵng.

Facebooker Chu Mạnh Sơn bị công an Hà Tĩnh, Quảng Bình bắt ở huyện Quảng Trạch, Quảng Bình khi đang dùng điện thoại di động ghi hình bà con biểu tình trên Quốc lộ 1A.

(trích Báo cáo “toàn cảnh thảm họa môi trường biển Việt Nam, Green Trees, 2016).

BIỂN HUẾ TIẾP TỤC ĐỎ MÀU LẠ!

.....Đài VOA 14-03-2017.....

Hết màu đỏ, biển Thừa Thiên Huế chuyển sang màu vàng. Cái màu vàng chết chóc này khiến cho cả một dãy bờ biển dài không có sự sống. Không có cá, không có tôm, không có bất kì sinh vật biển nào tồn tại trong khu vực biển màu vàng. Và theo các ngư dân thì màu vàng này đang kéo từng luồng từ ngoài khơi dạt vào bờ, mỗi luồng dài vài cây số và rộng từ 100 mét đến 500 mét.

Ông Ngọc, ngư dân làng chài Bình An, Thừa Thiên-Huế chia sẻ với VOA Việt ngữ: "Nước buổi sáng ở đây đã vàng khè rồi, tôi mức một ca cất lên, giờ đọng lại nhiều cặn thế này đây. Như cái cặn nước nó đủ màu, màu trắng, màu vàng, lợn cợn. Trước đây lợi nước vô chân trắng thôi, nhưng lợi nước hai ba ngày nay thì giờ chân đỏ lên. Dân làm nghề ở đây giờ lo sợ lắm, giờ lưới bị bám dề dề vào, giờ đóng cặn vào, gỡ không ra. Sáng ni lưới bị dính cách đây 16, 17 hải lý, ai ngờ vào đây cũng có."

Nhìn lệch về phía cảng Chân Mây, nước vẫn còn xanh. Theo các ngư dân đánh bắt xa bờ, có đến hàng chục luồng nước màu vàng đục, có mùi hắc và tanh đến ngạt thở, cứ cách chừng 1 hải lý thì có một luồng như vậy trôi nổi trên biển. Hiện nay, dòng hải lưu trên biển Thái Bình Dương đang di chuyển theo hướng Bắc-Nam, như vậy, khả năng các luồng nước này đến từ Hà Tĩnh hoặc Quảng Bình, Quảng Trị là rất cao. Luồng nước mà chúng tôi tận mắt chứng kiến ở bờ biển Thừa Thiên-Huế vào hôm Thứ Năm ngày 23 tháng 3 chỉ mới là luồng nước vàng đầu tiên kéo vào bờ. Và đúng như lời các ngư dân chia sẻ, mùi nước tanh tưởi, hắc đến mức khó thở, dường như đây là phức hợp mùi pha trộn giữa xác sinh vật biển bị chết và các loại chất thải công nghiệp. Dòng nước vàng, đặc quánh như dầu nhớt.

Ông Ngọc tiếp lời: "Nước trước đây trong xanh, tắm mát mẻ. Chứ giờ nước thế này, du lịch gì nữa, ai

dám tắm, nhúng vào nước là ngứa. Dây lưới bị hư hết, vì lợn bợn bám vào lưới, không có cá nào đóng vào được hết. Anh em tôi làm xa bờ 17 đến 18 hải lý nhưng ra đó chỉ làm được vài con cá trích. Bữa nay cả đêm làm năm chục, bảy chục cân, trước đây làm cả tấn. Làm ra thì chủ thuyền như tôi hay trai bạn dò cũng rên xiết. Nói chừ cá hiện nay tìm không ra, mà ra gặp nước ni nữa, kéo lên thì ngứa tay."

Có thể nói rằng chưa bao giờ ngư dân làng chài Bình An, Thừa Thiên Huế nói riêng, và ngư dân Việt Nam nói chung lại thất thu trong chính vụ, lại bất an và cảm nhận tương lai hết sức u ám như hiện tại. Bởi với một dải dài bờ biển dài 3.260 cây số mà không có cá để đánh bắt, trong khi ngư nghiệp, hải sản là mũi nhọn kinh tế của Việt Nam, quyết định sự sống còn của hàng triệu gia đình gắn với biển. Tình trạng này kéo dài chừng hai năm thì sẽ có hàng triệu gia đình ngư dân lụn bại.

"Trước đây, cá ngư dân đánh trong bờ rất nhiều. Nhưng giờ đánh trong bờ không có gì cả, cuộc sống của người dân khó khăn lắm," ông Toàn, ngư dân làng chài Bình An, Thừa Thiên-Huế, chua chát ca thán. Ngư dân Ngọc cho biết làm nghề mấy chục năm rồi, nhưng đây là lần đầu tiên ông thấy nước có màu lạ vậy. "Trước đây nghe cái vụ sự cố môi trường thì cá chết rất nhiều nhưng cái nước này chưa thấy. Có thể trong 5-6 tháng nay thì giờ nước ni tự về, không biết nó đây cá thể nào mà giờ không còn con cá nào hết. Cái nước này dính vô tay người thì ngứa. Ở ngoài xa cách đây 18 hải lý, nó đi từng mé, từng mé. Nếu lưới thả phải vùng nước này thì nó chìm xuống không kéo được lên. Ai mà gặp là bó tay luôn," ông Ngọc nói.

Những con cá trích vớt vát được từ mẻ lưới quên đầy chất lạ của ông Ngọc như một giải an ủi cho một đêm dài đi đánh bắt không được gì mà lưới lại bị hỏng vì chất lạ. Ông

Ngọc nói với chúng tôi là ông sẽ dùng mấy con cá trích nướng này để nhắm nháp, uống rượu cho quên đi cái ngày hết sức tàn tạ trong nghề đánh bắt của mình. Và liệu những con cá trích này có an toàn cho bữa ăn của ông Ngọc hay không, một câu hỏi mang tính sinh tử đối với ngư dân lúc này.

CÁ LẠI CHẾT HÀNG LOẠT TẠI CHÂN MÂY, HUẾ

RFA, 2017-03-25

Cá lại chết hàng loạt tại vùng biển Chân Mây, tỉnh Thừa Thiên Huế.

Báo chí Việt Nam đưa tin là trong hai ngày 23 và 24 tháng ba, người dân xã Lộc Vĩnh, thấy có nhiều loại cá chết trôi dạt vào bờ tại khu vực cửa sông Bình An, vùng ven biển Chân Mây.

Ngoài ra còn có những con cá bị lơ dờ ở dưới tầng nước sâu hơn.

Trước đó vào ngày 22 tháng ba, tin cho biết tại vùng biển Chân Mây có xuất hiện những vệt nước màu vàng cam bốc mùi hôi thối, những vệt này kéo dài khoảng 5 cây số, và cách bờ khoảng 2 hải lý.

Hiện chưa rõ số lượng cá chết là bao nhiêu, và các giới chức địa phương cho biết là đang lấy mẫu nước và mẫu cá chết để tìm hiểu nguyên nhân làm cá chết, đồng thời cũng khuyến cáo người dân không ăn những con cá đang ở trạng thái lơ dờ ở đây.

Thừa Thiên Huế là một trong bốn tỉnh miền Trung chịu thiệt hại nặng nề bởi thảm họa môi trường Vũng Áng hồi tháng tư năm ngoái, do nhà máy gang thép Formosa xả chất độc ra biển làm cá chết hàng loạt tại bốn tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, và Thừa Thiên Huế. Thảm họa này gây thiệt hại rất lớn cho ngư dân cũng như nền kinh tế Việt Nam, ngoài ra cũng gây nên những cuộc biểu tình lớn vì môi trường và đòi bồi thường thiệt hại.

